

Slobodno vrijeme

NOVINARSKI DIO

4 – 15

TEMA BROJA: SLOBODNO VRIJEME

O slobodnom vremenu, školskim i izvanškolskim aktivnostima, projektu "Uzgoj i odgoj" i sekcijama Učeničke zadruge "Ruke"; izvješća, članci, intervjui

16 – 17

PUTOVANJA

Reportaža s puta u Švicarsku - međunarodna suradnja škola

18 – 19

TEHNOLOGIJA 21. STOLJEĆA

Blagodati i opasnosti suvremene tehnologije

20 – 21

LIDRANO 2016.

Kako smo prošli na LiDraNu

22 – 24

NAŠI USPJESI

Naši najdarovitiji učenici i njihovi uspjesi na različitim natjecanjima i natječajima

25 – 28

IZVANUČIONIČKA NASTAVA

Gdje smo sve bili, što smo zanimljivo vidjeli

29 – 32

POSTERI OSMAŠA

Osmašima darujemo poklon za rastanak

33

LUDI MUZEJI

Muzeji dosadni? Ni slučajno!

34

OBILJEŽILI SMO

Neki od datuma koje smo obilježili ove godine

35 – 36

IZ PODRUČNIH ŠKOLA

Zanimljivosti i zanimljivi učenici iz naših područnih škola

37 – 39

KULTURA

Izložbe, pisci, kazalište

40

SPORT

Priče o našim najuspješnijim sportašima

41

LJUDSKA PRAVA

Dan ružičastih majica, borba protiv nasilja na internetu

42 – 43

ZABAVNE STRANICE

Moda, učenički biseri, vicevi...

LITERARNO-LIKOVNI DIO

44 – 59

LITERARNO-LIKOVNI DIO

Najljepši literarni i likovni radovi naših učenika

IMPRESUM

CVRKUT – list učenica i učenika I. OŠ Vrbovec • Vrbovec, broj 19, god. XIX., svibanj 2016. • Osnivač i izdavač: I. OŠ Vrbovec, Trg Petra Zrinskog 2, 10340 Vrbovec, tel.: 01 2791 343, faks: 01 2794 472, e-Mail: ured@os-prva-vrbovec.skole.hr, web: http://www.os-prva-vrbovec.skole.hr

Za izdavača: **Žarko Popović**, ravnatelj • Odgovorna urednica: **Helena Naimkadić**, prof. • Urednik učenik: **Vedran Haluzin**, 6. b • Uredništvo: **Helena Turk**, 6. b, **Matea Zajec**, 6. b, **Inja Dananić**, 7. b i **Sara Muslija**, 8. a • Urednica literarno-likovnog dijela: **Dinka Mudri**, prof. • Likovne radove odabrala: **Zora Ilić**, prof. • Likovne radove fotografirao: **Bojan Lugarić**, prof. • Grafički dizajn: **Andrea Knapić**, grafički dizajner • Fotografije: **Valentina Bahal**, **Jozefina Barić**, **Mario Belić**, **Marija Ceti**, **Tomislav Falčević**, **Paula Jakšić**, **Nevenka Jakuš**, **Marina Knapić**, **Tatjana Kobija**, **Sara Kolundžić**, **Ivana Koletić**, **Helena Krajinović**, **Iva Lednicki**, **Bojan Lugarić**, **Renato Malbašić**, **Dinka Mudri**, **Helena Naimkadić**, **Laura Pajsar**, **Tihana Pljukavac**, **Marko Prša**, **Marina Rabudić**, **Ninoslav Radaković**, **Andrea Štajminger**, **AK Sveti Vid Vrbovec**, **Fotografski studio Fotkalo** - Vrbovec, **POU Vrbovec** • Suradnici: **Valentina Bahal**, **Jozefina Barić**, **Mirjana Burec**, **Valentina Čargonja Perduv**, **Vesna Drvenkar**, **Darija Hrgić**, **Nevenka Hršak**, **Mirjana Jagatić**, **Darkica Jurković**, **Tatjana Kobija**, **Ivana Koletić**, **Gordana Koprić**, **Suzana Korša**, **Mario Mataković**, **Dinka Mudri**, **Kristina Pajur**, **Sonja Pajur**, **Matea Volarić**, **Anita Poljak**, **Snežana Posavec**, **Marko Prša**, **Marina Rabudić**, **Ninoslav Radaković**, **Višnja Rendulić**, **Mira Rožić**, **Renata Strott**, **Branka Šparavec**, **Andrea Štajminger**, **Tamara Štimac Galaš**. • Lektura i korektura: **Jozefina Barić**, **Ivana Koletić**, **Dinka Mudri**, **Helena Naimkadić**, **Ninoslav Radaković** • Tisak: **Tiskara Zelina** • Naklada: 300 primjeraka

Fotografija korištena na naslovnici je kadar iz filma "1. film" koji je Fotografski studio "Fotkalo" iz Vrbovca snimio prema idejama učitelja i učenika I. OŠ Vrbovec. U filmu se predstavlja škola i mjesto.

Ovu publikaciju sufinancirala je Europska unija iz Europskog socijalnog fonda u sklopu projekta **Uzgoj i odgoj**.

Sadržaj ove publikacije isključiva je odgovornost I. OŠ Vrbovec.

NOSITELJ I KORISNIK PROJEKTA:

I. osnovna škola Vrbovec,
Trg Petra Zrinskog 2 10340 Vrbovec
tel.: 01 2791 343, faks: 01 2794 472
e-mail: ured@os-prva-vrbovec.skole.hr
web: http://www.os-prva-vrbovec.skole.hr

POSREDNIČKA TIJELA

POSREDNIČKO TIJELO RAZINE 1:
Ministarstvo rada i mirovinskog sustava
Uprava za upravljanje operativnim programima
Europske unije
www.mrms.hr, esf.info@mrms.hr

POSREDNIČKO TIJELO RAZINE 2:

Hrvatski zavod za zapošljavanje
cesdfc@hzz.hr, www.hzz.hr, www.esf.hr

ZA VIŠE INFORMACIJA:

www.strukturnifondovi.hr

Ulaganje u budućnost
Europska unija

UVODNIK

NAPISALA: **Helena Naimkadić**, prof., glavna i odgovorna urednica

Vrijeme koje si utrošio na svoju ružu učinilo ju je toliko dragocjenom.

(ANTOINE DE-SAINT EXUPÉRY)

Dragi naši čitatelji, prije svih, učenice i učenici, nadamo se da ćete i ovaj "Cvrkut" rado pročitati i sačuvati ga negdje, među svojim dragim stvarima, kao svjedočanstvo jednog vremena koje se više nikada neće vratiti.

Vrijeme... tema ovog broja je slobodno vrijeme. Način na koji provodimo svoje slobodno vrijeme bitno nas određuje kao ljude. Ono čemu posvećujemo svoje vrijeme mijenja nas i oblikuje. I nešto postaje važno - jer smo mi tome posvetili svoje vrijeme (baš kao Mali Princ svojoj Ruži). Mislim da je svakome već jasno da djeca i mladi danas provode svoje slobodno vrijeme na sasvim drugačiji način nego što smo ga mi, malo stariji, provodili kao djeca. Mnogo je toga novog i mnogo je toga dobrog i zanimljivog, no ima i loših strana. Glavni problem današnjeg vremena je što velik dio mladih, pa već i male djece, previše vremena provodi sjedeći ispred kojekakvih ekrana: gledajući televiziju, igrajući računalne igrice, na društvenim mrežama... Ako to postane prevladavajući način provođenja slobodnog vremena, onda to postaje problem i vodi do niza loših posljedica. U ovom broju htjeli smo potaknuti naše učenike da se okrenu oko sebe i da vide da ima bezbroj mogućnosti kako da svoje slobodno vrijeme provedu zanimljivo, ali i kvalitetno u isti mah. Također smo iskoristili priliku da detaljno predstavimo sekcije naše učeničke zadruge "Ruke".

Osim teme broja, u "Cvrkutu" ćete ponovno naći uspjehe naših učenika, zanimljive izvještaje s izvanučioničke nastave, kulturne i sportske priloge te još mnogo toga.

Zato ne žalite svoje vrijeme i pročitajte "Cvrkut" od korica do krica, isto kao što mi nismo žalili svoje vrijeme pripremajući ga za vas. To vrijeme neće biti uludo potrošeno.

Oni su pisali za vas.

Larissa Belamarić

Ja volim u slobodno vrijeme crtati. ➔

Mateo Klarić

Volim posjetiti Alena i Dinu. Volimo igrati nogomet i najbolji smo prijatelji. ➔

Sofija Ipša

Volim kada mi Linda dođe na igru i volim gledati dokumentarce. ➔

Jana Pavić

Volim igrati tenis i volim gledati RTL kockicu. ➔

Slobodno vrijeme

Bilo je zanimljivo raditi na listu

UVODNA RIJEČ UČENIKA UREDNIKA

NAPISAO: **Vedran Hazulin**, 6. b, učenik urednik

Drage čitateljice i čitatelji!

Nakon jedne cijele školske godine izvješća, intervjua, reportaža i praćenja događanja, uspjeli smo napraviti još jedan u nizu školski list "Cvrkut". Pošto je tema ovog lista slobodno vrijeme i slobodne aktivnosti, u njemu ćete naći brojne tekstove o nekim zabavnim i zanimljivim aktivnostima kojima se možete baviti u našoj školi, ali i izvan nje. U listu ćete još pronaći zanimljivosti o projektu Uzgoj i odgoj, nešto o školskoj zadrugi „Ruke” i o svim njezinim sekcijama: voćarima/povrtlarima, medicarima, svjećarima, pčelarima, veziljama i ekolozima. Tu su i uspjesi naših učenika na različitim natjecanjima i natječajima, izvješća s putovanja i izvanučioničke nastave itd.

Mojim prijateljima, a i meni, bilo je jako zanimljivo raditi na listu. Naučili smo mnoge stvari, a najvažnija je da se rokovi moraju poštivati. Nadam se da će vam čitanje ovogodišnjeg "Cvrkuta" biti zanimljivo. ●

MALA ANKETA

Što đaci prvaci rade u svoje slobodno vrijeme?

Što radite kad ništa ne radite?

KAKO BISMO SAZNALI KAKO NAŠI UČENICI PROVODE SLOBODNO VRIJEME, PROVELI SMO ANKETU MEĐU UČENICIMA VIŠIH RAZREDA. NEĆEMO VAS ZAMARATI SVIM BROJKAMA, VEĆ ĆEMO SAMO NAVESTI ZAKLJUČKE KOJI SE MOGU IZVUĆI IZ REZULTATA ANKETE.

ANKETU PRIPREMILA I OBRADILA: **Sanja Muslija**, 8. a

Kao što smo i očekivali, dobar dio slobodnog vremena odlazi na računalo. Iz ankete se vidi da vrijeme provedeno pred računalom raste s obzirom na dob djece. Tako 42% učenika petog razreda navodi da pred računalom provede 30-45 minuta dnevno, dok 25% provodi pred računalom 2-3 sata dnevno i to uglavnom igrajući igrice. U šestom razredu već 50% učenika navodi da je pred računalom 1-2 sata dnevno. U sedmom razredu imamo zanimljive rezultate. Kao da se jedan dio učenika već zasitio računala pa ga koristi manje, dok drugi dio već naginje ovisnosti i prekomjernom korištenju. U postotcima to izgleda ovako: do 30 minuta - 30%, 1-2 sata - 13% i 2-3 sata - 30%. No tu nam se sad već pojavljuje 17% onih koji navode zabrinjavajućih 5 ili više sati dnevno provedenih pred računalom. Također, što su stariji, to više vremena provode na društvenim mrežama

koje počinju prevladavati nad igricama. Tako je kod petih razreda jednak postotak onih koji uopće ne koriste društvene mreže i koji ih koriste manje od 30 minuta dnevno (33%), dok kod osmih razreda više uopće nema onih koji ne koriste društvene mreže, a postotak onih koji su na njima 1-2 sata dnevno je 28%. U osmom razredu 36% učenika provodi pred računalom 1-3 sata dnevno dok ih 18% navodi više od 3 sata dnevno.

Mnogi učenici se bave različitim aktivnostima u svoje slobodno vrijeme, no i tu se

primjećuje da mlađi učenici navode zamjetno više aktivnosti nego stariji. Nije nam se svidio ni podatak da 18% učenika osmog razreda kaže da praktički uopće ne provode vrijeme družeći se s prijateljima, a 13% da uopće ne provode vrijeme s roditeljima. U svim razredima podjednako (70 i više%) učenika misli da bi svoje vrijeme moglo provoditi kvalitetnije. Na pitanje zašto ga ne provode kvalitetnije odgovaraju različito; neki ne znaju čime bi se mogli baviti, drugima nedostaje odlučnosti ili hrabrosti da pokušaju nešto novo. Neki misle da nemaju dovoljno novca ili pak vremena da bi se bavili nekom aktivnošću.

Kako god bilo, mi se nadamo da ćemo ih našim sljedećim stranicama razuvjeriti i uvjeriti da je za kvalitetnije provođenje slobodnog vremena dovoljna samo - volja. •

INTERVJU SA ŠKOLSKOM PSIHOLGINJOM

Idealna aktivnost - korisna, kvalitetna, ali i zabavna!

OVE GODINE, UMJESTO NAŠE "STARE" PSIHOLGINJE VESNE KOJA JE NA PORODILJNOM DOPUSTU, DOBILI SMO NOVU PSIHOLGINJU MARIJU PINTARIĆ. ZANIMALO NAS JE ŠTO ONA, KAO PSIHOLOG, IMA ZA REĆI O NAČINU NA KOJI DJECA PROVODE SVOJE SLOBODNO VRIJEME I ŠTO BI NAM PREPORUČILA KAKO BI NAŠE SLOBODNO VRIJEME BILO ISKORIŠTENO NA NAJBOLJI MOGUĆI NAČIN.

RAZGOVARALA I NAPISALA: **Matea Zajec**, 6. b

Što Vi, kao psiholog, mislite zašto je važno da djeca svoje slobodno vrijeme provode na kvalitetan, koristan ili kreativan način?

Slobodno vrijeme i njegovo kvalitetno korištenje jako pridonosi cjelokupnom razvoju djeteta, socijalnom razvoju, razvoju odnosa s vršnjacima, emocionalnom razvoju, razvoju samopoštovanja te intelektualnom razvoju. Zato je važno da se slobodno vrijeme provede na što kvalitetniji i korisniji način, ali moram naglasiti da, osim što treba biti korisno i kvalitetno, mora biti i zabavno. Treba biti usklađeno sa zanimanjima i interesima djeteta.

Kako djeca danas provode slobodno vrijeme?

Nažalost, svjesni smo da danas mnoga djeca svoje slobodno vrijeme provode pred računalom, televizorom, igrajući igrice na

playstationu. Ali naravno, ima i onih koji su uključeni u zabavne aktivnosti kao što su neke sportske aktivnosti, učenje novih jezika, razne izvannastavne aktivnosti...

Što mislite, bi li se to vrijeme moglo provoditi kvalitetnije?

Naravno da se može jer gledanjem televizije i tome slično ne pridonosimo svome razvoju. Mozak je dosta pasivan, on zapravo ništa ne radi dok gledate televiziju. Postaje sve ljeniji i ne potiče ga se na rad.

Imaju li danas djeca dovoljno slobodnog vremena?

Svi se žale da djeca, kao, danas nemaju slobodnog vremena i da su zauzeti školom i zadaćama. Ja smatram da, ako se vrijeme kvalitetno organizira i ako se sve obaveze izvršavaju na vrijeme, ostane i vremena za sebe. Mislim da treba biti pametan i dobro organizirati vrijeme.

Zašto je slobodno vrijeme tako važno?

Jer je to vrijeme koje posvećujemo samome sebi. Slobodno vrijeme djeca sama kreiraju i sama određuju što će raditi.

Imate li možda neki savjet za djecu koja svoje vrijeme ne provode kvalitetno, kako da ga počnu provoditi kvalitetnije?

Možda da se uključe u neakve aktivnosti kao što su medicari, neko sportsko društvo, Novinarska grupa ili bilo što što ih zanima. Ako misle da si ne mogu priuštiti bavljenje nekom željenom aktivnošću, mislim da mogu u svoje slobodno vrijeme izaći na zrak ili pročitati kakvu knjigu. To je isto dobro za razvoj mozga. Ako odluče vrijeme provoditi pred računalom ili gledajući televiziju, neka odaberu neki poučan sadržaj koji potiče na razmišljanje.

Hvala Vam na razgovoru! •

Izvannastavne aktivnosti u našoj školi

Razvijte svoje sposobnosti

MNOGI UČENICI KAO RAZLOG SVOJOJ NEAKTIVNOSTI NAVODE DA NEMAJU NOVCA, VREMENA NI MOGUĆNOSTI ZA ODLAŽENJE NA NEKE IZVANŠKOLSKE AKTIVNOSTI. MEĐUTIM, MNOGO JE TOGA ČIME SE MOGU BAVITI, A DA NE MORAJU IZAĆI IZ SVOJE ŠKOLE TE DA NE MORAJU PLATITI NI KUNE. RIJEČ JE O RAZNOVRNOJ I SVAKOME DOSTUPNOJ PONUDI IZVANNASTAVNIH AKTIVNOSTI U NAŠOJ ŠKOLI.

NAPISALE: **Dora Ranogajec i Tara Sokolić**, 8. a

U I. OŠ Vrbovec ima mnogo izvannastavnih aktivnosti kojima se mogu baviti učenici od 1. do 8. razreda. Svatko može odabrati što mu se sviđa i provoditi vrijeme radeći nešto korisno.

Za niže razrede od sportskih aktivnosti postoje gimnastika, atletika, ali i plesna skupina. Učenici sportskim aktivnostima razvijaju motoričke sposobnosti i ravnotežu. Kreativni učenici mogu sudjelovati u likovnoj grupi, u medičarima, licitarima i malim veziljama, mogu pjevati u malom zboru ili se mogu baviti glumom u dramsko-recitatorskoj skupini. Sve te aktivnosti mogu poticati maštu, kreativnost, međusobnu komunikaciju i suradnju, a također mogu oživjeti i sačuvati hrvatsku kulturu.

Stariji učenici mogu se baviti npr. odbojkom ili košarkom i tako jačati svoj sportski duh, a za pomoć ozlijeđenima, imamo i grupu Prva pomoć. Za one koji vole prirodu, tu su ekološka grupa, pčelarska grupa i planinarjenje.

Svi oni koji vole čitati, pisati, pričati i debatirati mogu se uključiti u debatnu, novinarsku, literarnu ili medijsku skupinu. Dodatno će razviti svoje govorničke vještine i pjesnički dar, toleranciju i uvažavanje drugoga, razvit će znanje o medijima, samostalno pismeno izražavanje u stihu i u prozi. Za one koji vole glazbu i glumu, tu su Veliki zbor i Dramska skupina.

Dakle, ako još niste sigurni čime biste se mogli baviti, raspitajte se kod nastavnika ili u pedagoškoj službi i oni će vas rado uputiti u aktivnost koja bi vam mogla odgovarati. Izbor je velik i raznovrstan, samo treba negdje krenuti.

Priča o Valeriji i Mihaeli

Pokloni svoje vrijeme - prijatelju

VALERIA DRVENKAR I MIHAELA JURIĆ SU PRIJATELJICE. ALI NE OBIČNE PRIJATELJICE. NJIHOVO PRIJATELJSTVO JE JEDNO OD ONIH VELIKIH. VALERIA JE UČENICA KOJA ZBOG BOLESTI TEŽE HODA. MIHAELA JE UČENICA KOJA NIKAD NE OSTAVLJA VALERIJU. UVIJEK JE UZ NJU I PRAVI JE PRIMJER KAKO SE PRAVI PRIJATELJI POZNAJU U NEVOLJI. OD CURA MOŽEMO NAUČITI KAKO NIKADA NE BISMO TREBALI OKLIJEVATI POKLONITI SVOJE VRIJEME ISTINSKIM PRIJATELJIMA.

NAPISALA: **Tihana Šimunec**, 8. c

Čovjek ne može živjeti bez prijatelja. U životu ti je potrebna osoba koja će uvijek biti tu za tebe.

U našoj školi postoje dvije učenice koje nam mogu dati primjer istinskog prijateljstva. To su Valeria i Mihaela. Znaju se već dugi niz godina i uvijek su bile tu jedna za drugu. Pogotovo Mihaela. Nastojala je pomagati svojoj najboljoj prijateljici u bilo kojem trenutku, bez obzira na posljedice. Za mene je to pravo prijateljstvo. Tek u teškim trenucima čovjek može prepoznati pravog prijatelja. Valeria je imala puno teških trenutaka u životu, ali Mihaela ju nikada nije ostavila. Zajedno su dijelile i sreću i tugu, a to je nešto posebno. Malo ljudi doživi ovakvo prijateljstvo. Najbolji prijatelj je jednostavno dar od Boga, a cure se mogu ponositi time što imaju jedna drugu. Uvijek su zajedno, spremne dati savjet i pomoći jedna drugoj.

Drago mi je zbog njih.

Nadam se da će njihovo prijateljstvo dugo trajati i da će biti sretno.

Ne znaš dok ne probaš

Ne znaš dok ne probaš

KAD SE RADI O SLOBODNIM AKTIVNOSTIMA, ONDA SE KOD UČENIKA POJAVLJUJU DVIJE KRAJNOSTI: JEDNIMA SE NIŠTA NE DA I NE BAVE SE NIČIM, DOK SI DRUGI "NATOVARE" PREVIŠE TOGA, ŽELE SE BAVITI SVIM I SVAČIM I TO IM NA KRAJU POSTANE PREVELIKO OPTEREĆENJE. NAJBOLJE RJEŠENJE BI TU BILO PRONAĆI SREDINU. SVATKO BI TREBAO NAĆI NEŠTO ŠTO GA ZANIMA, ALI NE OPET PRETJERATI S AKTIVNOSTIMA I TAKO POTPUNO IZGUBITI SVOJE "SLOBODNO" VRIJEME.

NAPISALA: **Emilija Turčin**, 8. a

Treba li isprobavati mnogo različitih izvannastavnih aktivnosti? Treba li inzistirati na tome da se u određenoj aktivnosti ustraje? Zašto uopće isprobavati različite stvari?

"Ne znaš dok ne probaš", odgovor je mnogih ljudi osobama koje ne znaju što bi odabrale ili žele li uopće probati neku novu aktivnost. Ako vas zanimaju neke izvannastavne aktivnosti, trebali biste isprobati barem jednu, a ako vam se nakon nekog vremena učini da nije primjerena vašim sposobnostima, krenite na neku drugu. Tako možete isprobati više različitih aktivnosti. Ipak, trebali biste se potruditi da u aktivnostima koje volite i u kojima želite dalje dogurati i ustrajete, ali ne pod velikim pritiskom roditelja ili nekih drugih ljudi, već svojevrijedno. Različite stvari je dobro isprobavati zbog toga što tako možete puno naučiti i možete otkriti u sebi neke nove talente za koje niste ni znali da ih imate. Ipak, ne bi ste si trebala "natovariti" previše izvannastavnih aktivnosti koje bi proizvele preveliku žurbu u životu.

Da zaključimo: ako nešto želite probati, a da se, naravno, ne odnosi na loše stvari, nećete znati jeste li baš stvoreni za to sve dok jednom ne probate. Svatko može naći nešto što ga zanima i u čemu je dobar. Samo nemojte isprobavati puno toga odjednom jer takvi se obično malo izgube u prevelikom broju aktivnosti.

Uz malo dobre volje do zdravlja i zabave

RAZGOVARALI SMO S PREDSEDNIKOM RIBOLOVNE UDRUGE NEVENOM HUZZAKOM KAKO BISMO SAZNALI NEŠTO O SPORTSKOM RIBOLOVU. PITALI SMO GA RAZNA PITANJA KAKO BISMO PRIKAZALI SPORTSKI RIBOLOV KAO ZABAVAN SPORT NA OTVORENOM, ŠTO I JEST. POZIVAMO SVE ZAINTERESIRANE KOJI SE ŽELE ZABAVITI NA OTVORENOM I NAUČITI NEŠTO NOVO DA SE PRIDRUŽE ŠRU ČRNEC VRBOVEC TE ODVOJE MALO VREMENA ZA BORAVAK U PRIRODI.

RAZGOVARAO I NAPIŠAO: **Ivan Dubravec**, 8. a

Što je ŠRU Črnc Vrbovec?

Športsko ribolovna udruga Črnc Vrbovec je najstarije ribolovno društvo na području grada Vrbovca i djeluje od 1952. godine.

Kojom se vrstom ribolova i tehnikom mogu baviti članovi društva?

Članovi društva mogu se baviti sportskim ili rekreativnim ribolovom. Tehnike su u oba slučaja iste, samo kod sportskog ribolova su razdvojene zato što se kod natjecanja svaka tehnika zasebno lovi. Najčešće tehnike su: lov ribe udicom na plovak, lov ribe na grund te špinanje.

Tko se sve može učlaniti u društvo te treba li imati nekog prethodnog iskustva?

U društvo se mogu učlaniti svi zainteresirani građani te odabrati žele li se baviti sportskim ili rekreativnim ribolovom. Za

bavljenje sportskim ribolovom potrebno je poznavati pravila natjecanja i pojedine discipline te je potrebno vježbati.

Kolika je članarina i na što se zarađeni novac troši?

Članarina se dijeli na kategorije: Seniori 800 kn godišnje, Seniorke 600 kn godišnje, Juniori i Juniorke 500 kn godišnje te najmlađe kategorije Kadeta i Kadetkinja 100 kn godišnje. Može se kupiti i dnevna

karta koja iznosi 80 kn. Zarađeni se novac troši na poribljavanje, uređivanje okoliša i organizaciju sportskih natjecanja.

Koje su zdravstvene prednosti ovog sporta?

Prednost ovog sporta je da se održava uvijek na svježem zraku, što je dobro za naše zdravlje. Boravak na svježem zraku smiruje i oslobađa od stresa, utječe na mentalno zdravlje te poboljšava kvalitetu sna. •

Črnc - zelena oaza u neposrednoj blizini Vrbovca

BICIKLISTIČKI KLUB "VRBOVEC"

U zdravom tijelu, zdrav duh

BICIKLIZAM JE JEDAN OD NAJZDRAVIJIH SPORTOVA. AKO SE NJIME NE BAVITE PROFESIONALNO, VEĆ SAMO REKREATIVNO, LAKO JE DOSTUPAN SVAKOME.

NAPISALA: **Tena Jelak**, 8. a

Biciklistički klub "Vrbovec" osnovan je 25. listopada 2003. godine, a osnovao ga je gđin. Darko Vadlja s ciljem natjecanja u biciklizmu. Taj prvi Klub nije dugo trajao jer se vidjelo da su za natjecanja potrebna novčana sredstva, kao i za putovanja i članarine Biciklističkog saveza Hrvatske. Klub je prestao s radom već nakon dvije godine. Nakon 6 godina našlo se par entuzijasta i odlučilo nanovo registrirati klub koji od 19. travnja 2012. ponovno postoji, ali sada kao rekreacijski klub gdje se mogu prijaviti biciklisti svih uzrasta. Klub sada sudjeluje na okolnim biciklijadama, druži se s klubovima iz cijele Hrvatske i šire. Imaju i svoje biciklijade već određene u godišnjem kalendaru. Biciklizam se inače smatra jednim od najzdravijih sportova jer se pri vožnji bicikla pokreću svi mišići i razgibava cijelo tijelo.

Kako se učlaniti u Biciklistički klub? Je li potrebno imati nekakvo iskustvo?

Članom može postati svaka osoba koja to želi, ali na biciklijade može

dolaziti i tko nije član kluba. Njihova udruga je otvorena za sve bicikliste koji se žele rekreirati i zdravo živjeti te se dobro zabaviti. Što se tiče iskustva u vožnji biciklom, u njihovom klubu je nepotrebno jer ne idu na natjecanja nego samo na vožnje prirodom. Kao u svakom klubu, mora postojati i neka članarina kod upisa, ali to je tek toliko da se pokriju troškovi koji su obavezni dati državi tijekom godine. Članarina je 120,00 kn godišnje za zaposlene te 70,00 kn za školarce, studente, nezaposlene i umirovljenike.

Projekti i utrke

Osim biciklizma, rade i na označavanju i obilježavanju biciklističkih staza. Jedan od projekata

je obilježavanje biciklističke staze od kružnog toka kod benzinske pa sve do benzinske na Luki. Drugi projekt koji je krenuo od ove godine je prva Vrbovečka biciklijada koja je održana 28. svibnja 2016. Na biciklijadi su sudjelovali biciklisti iz Vrbovca i cijele okolice. Utrka bi trebala postati tradicionalna, odnosno klub je namjerava organizirati svake godine.

Pokrenite se!

Sve što vas interesira o klubu možete pitati na mail- bicklub.vrbovec@gmail.com te na facebook stranici "Biciklistički klub Vrbovec". Ovim putem pozivam sve mlade koji žele dobro za svoje zdravlje u sadašnjem razdoblju i daljnjem životu neka se obavezno bave nekim sportom. Nije bitno kojim jer svatko ima predispozicije za neki drugi sport, ali i samo trčkanje po svježem zraku već doprinosi zdravom životu. Svaki dan se krećite i izađite van. Maknite se od računala pa i učenja. Kasnije, kad se vratite ponovno svom poslu, vidjet ćete da ćete daleko bolje razmišljati i osjećati se. Svatko od vas ima barem jedan sat vremena na dan. To vrijeme iskoristite i uključite se u neki klub da se malo razgibate jer i sami znate da dugo sjedenje na stolcu kod računala vodi do deformiranja kralježnice. Da biste to na vrijeme spriječili, izaberite nekakvu rekreaciju ili ozbiljno bavljenje sportom. •

Preko trnja do zvijezda

KLUB SVETI VID VRBOVEC OSNOVAN JE 2012. GODINE I TRENUTNO OKUPLJA TRIDESETAK ČLANOVA KOJI AKTIVNO TRENIRAJU I SUDJELUJU NA ATLETSKIM NATJECANJIMA. KLUB JE PUNOPRAVAN ČLAN VRBOVEČKE GRADSKJE ZAJEDNICE SPORTOVA TE JE U KRATKOM ROKU POSTAO ZNAČAJAN I USPJEŠAN KAKO U SAMOM GRADU, TAKO I NA DRŽAVNOJ RAZINI.

NAPISALA: **Greta Dautanec**, 8. a

Treninzi AK Sveti Vid Vrbovec održavaju se na više lokacija, ali glavna je prostor bivšeg Peveca koji su članovi kluba malo-pomalo uređivali i prilagođavali svojim potrebama. Različitim donacijama, iz gotovo uništenog prostora, stvorili su malu atletsku dvoranu u kojoj vrijedno treniraju. Tako ćete tu pronaći improviziranu atletsku stazu napravljenu iz donacije tepiha sa Zagrebačkog velesajma, zaletišta za skok u dalj i skok s motkom izgrađene od starih paleta, doskokište za skok s motkom u potpunosti napravljeno od starih madraca (donacija jednog istarskog hotela), mini teretanu itd. Atletiku kao kraljicu sportova ne čini samo trčanje već i bacačke i skakačke discipline, što znači da ne morate imati smisla samo za trčanje (sprint, srednjeprugaško trčanje, trčanje s preponama), već će se tu naći i oni koji misle da imaju "dobru ruku" za bacanja (koplje, kladio, disk ili kugla) ili im više leže skokovi (u dalj, u vis ili pak s motkom).

AK Sveti Vid Vrbovec vrlo je aktivan i u organizaciji samih natjecanja u Vrbovcu pa je više puta organizirao državna prvenstva u krosu, a prošle jeseni vrlo je uspješno organizirao Balkansko prvenstvo u krosu. Time je klub postao ne samo promicateljem zdravlja i važnosti bavljenja sportom već i sportskog turizma u našem gradu. Dvije godine zaredom ovaj klub proglašen je najboljim sportskim klubom u Vrbovcu te je već treću godinu uzastopno članica kluba Patricija Tirić proglašena sportašicom

grada. Patricija je kao vrsna sprinterica nastupala u kadetskoj, mladejuniorskoj i seniorskoj reprezentaciji Hrvatske te posjeduje kategorizaciju Hrvatskog olimpijskog odbora. Osim Patricije, ovaj klub "rasadnik" je uspješnih atletičara: Ivan Badalić je tri godine zaredom državni prvak u skoku u vis i također je hrvatski reprezentativac; Kevin Michael Jelenak je osvajač zlatnih, srebrnih i brončanih medalja u trčanju s preponama i bacanju koplja te je kao reprezentativac 2015. godine pobijedio na Međunarodnom susretu kadetskih reprezentacija u Češkoj, u bacanju koplja; Luka Kuprešak je svoj nastup u reprezentaciji izborio osvajanjem odličja u sprintu; Tena Dautanec je višestruka osvajačica medalja u bacanjima, posebice u bacanju kladića Zvonimir Tirić je već u najmlađoj skupini atletičara ("limaći") pokazivao veliki talent za sve discipline i višestruki je osvajač medalja u višeboju.

Članom ovog kluba koji je, u teškim i improviziranim uvjetima, kroz nekoliko godina svoga postojanja iznjedrio desetak državnih prvaka te pet državnih reprezentativaca, može postati svatko. Potrebno je samo javiti se tajniku kluba ili putem Facebook-stranice AK Sveti Vid Vrbovec. Mjesečna članarina iznosi 150kn za dvadeset treninga (četdesetak sati). Sve što vam je potrebno je par tenisica, dobra volja i želja za natjecanjem uz veselje i druženje. Jedan vrbovečki profesor tjelesnog odgoja jednom je rekao: "Tko se jednom inficira atletikom, taj ostaje zauvijek zaražen..." •

Naša planinarska grupa na Bilogori

PLANINARENJE

Planine me zovu

U NAŠOJ ŠKOLI AKTIVNO DJELUJE I PLANINARSKA GRUPA. PLANINARENJE JE IZNIMNO ZDRAVA AKTIVNOST, A U ISTO VRIJEME, NA PLANINARENJU ĆETE SE UVIJEK IZVRŠNO PROVESTI I ZABAVITI JER SVI SU PLANINARI VESELJACI. ZATO, ŠTO ĆEKATE?

NAPISALA: **Josipa Katić**, 8. a

Nastavnik Bojan Lugarić zaposlio se u našoj školi 2002. godine na mjestu ravnatelja. Jednog dana, kroz razgovor s nastavnikom geografije Božidarom Drderom, otkrio je da imaju zajedničke interese o planinarenju i tako je nastala naša planinarska grupa.

Nastavnik Bojan bavi se planinarenjem već više od 20 godina i bio je na mnogim mjestima. Treba znati uživati u prirodi i imati dobru volju da se postane planinar. Učenicima naše škole sviđa se boraviti na svježem zraku i općenito planinariti. Ako se želimo okušati u planinarenju, u našoj školi možemo se obratiti nastavnicima Bojanu Lugariću i nastavniku Božidaru Drderu.

U Vrbovcu postoji i Planinarsko društvo Vrbovec (PDV), koje je prošle godine obilježilo 40 godina od osnivanja. Predsjednica PDV-a je profesorica fizike iz Srednje škole Vrbovec Anica Hrlec, a neki od članova su i naši nastavnici: Božidar Drder, Bojan Lugarić, Mario Mataković i Marinko Šimunek. Planinarenje nam koristi jer se krećemo i tako poboljšavamo kvalitetu života, upoznajemo nove krajolike, ljude, savladavamo nove vještine i dr.

"Planine me zovu i ja moram poći" jedna je od izreka koja govori puno toga. Planinarenje je prelijepa aktivnost. Oni koji planinare, to znaju, a ostali se uvijek mogu priključiti. •

Dodjela nagrada za vrbovečkog sportaša godine

Tko pleše, zlo ne misli

JESTE LI ZNALI DA SU VRBOVEČKE MAŽORETKINJE PRVE MAŽORETKINJE U HRVATSKOJ? UZ LIMENU GLAZBU, LIJEPE DJEVOJKE U "UNIFORMAMA" NASTUPAJU NA BROJNIM DOGAĐANJIMA, A IDU I NA NATJECANJA. JEDNA OD NJIH NAPISALA NAM JE PRIČU.

NAPISALA: **Mia Bašić**, 8. a

Na svijetu postoji mnogo vrsta različitih plesova, a jedan od njih plešu naše Vrbovečke mažoretkinje. Točan naziv za ples mažoretkinja zapravo ne postoji, ali kada se spomene riječ "mažoretkinje", svi koji znaju za njih sjetili bi se skupine djevojaka kako plešu u svojim uniformama sa štapovima s kojima rade svakakve akrobacije.

Mažoretkinje su nastale krajem 18. st. u Francuskoj. Djevojke su u početku samo hodale ispred vojne parade kao zamjena za dirigenta. Svojim štapovima pokazivale smjer orkestru i bile ondje kako bi odlazak na bojište učinile manje stresnim. S vremenom se to promijenilo, počele su koristiti neke plesne pokrete te se to polako razvilo u ovo danas i proširilo na ostatak svijeta, pa i na Vrbovec. Vrbovečke mažoretkinje nastale su zahvaljujući Limenoj glazbi Vrbovec. kako je ona nastala prije i svirala

na svakakvim događanjima, nakon nekog vremena uz tu svirku bio je potreban i nekakav ples. Stoga su 1989. godine osnovane Vrbovečke mažoretkinje. Od tada, mažoretkinje i Limena glazba kao da su postali jedno, jer kada je god bio nekakav nastup, nastupali bi zajedno, kao i danas. Kako bi lijepo plesale na svim tim nastupima, mažoretkinje se moraju i pripremati. Probe imaju uglavnom jednom tjedno u Dvorcu Patačić, ali nekada probe znaju biti i po dva pa i tri puta tjedno, ovisi za što se pripremaju. Na probama se djevojke zabavljaju, ali i naporno vježbaju, a naročito sada jer se pripremaju za natjecanje mažoretkinja na koje idu u svibnju. Za njih to, doduše, nije ništa novo jer su bile već na nekoliko natjecanja. Osim na natjecanjima, mažoretkinje su nastupale svugdje po Hrvatskoj, pa čak i po svijetu (Francuska, Bosna i Hercegovina...).

Osim što se zabavljaju na probama, mažoretkinje se zajedno s Limenom glazbom izvrsno provode tijekom putovanja i nastu-

pa. Mažoretkinje nastupaju kada im se god pruži prilika i stvarno nastupaju svugdje, ali njima najdraži nastup je Božićni nastup koji se održava svake godine u prosincu, a zadnji je bio 19.12.2015. godine.

Način na koje mažoretkinje plešu je vrlo lijep i poseban i može se lako naučiti uz malo truda i volje. Stoga svatko tko voli plesati i ima barem malo ritma, ako želi, može se upisati na mažoretkinje. Mažoretkinjama bi bilo jako drago jer članova nikad dosta, baš kao ni plesa. Jer, kako je jednom rekla velika plesačica Martha Graham: "Plesači su glasnici bogova." •

INTERVJU S RAVNATELJICOM POU VRBOVEC

Otkrijte u sebi nove talente

SANJA PRIJATELJ, RAVNATELJICA POU VRBOVEC, GOVORI O ZANIMLJIVIM RADIONICAMA KOJE SE ODRŽAVAJU U PUČKOM OTVORENOM UČILIŠTU.

NAPISALA: **Antonija Banjad**, 8. a

Pučko otvoreno učilište Vrbovec je gradska ustanova koja se bavi kulturom i obrazovanjem. U POU održavaju se manje izložbe, djeluje autoškola i glazbena škola, a u sklopu programa kulture, POU organizira razne tečajeve i radionice za djecu, mlade i odrasle.

Koje radionice i tečajeve imate, a da su primjereni za osnovnoškolsku dob?

Osnovci su nam draga publika, dolaze na naše koncerte, kazališne predstave, ali polaze i naše radionice. Trenutno djeluje Slikarska radionica. Zadnje dvije godine djelovala je i Dramska radionica koja je nedavno, nažalost, prestala s radom, a do prije nekoliko godina imali smo i tečaj baleta.

Recite nam nekoliko riječi o radionicama.

Na Dramsku radionicu su išli oni koje zanima gluma i privlači pozornica, oni koji vole pjevanje i ples te žele brusiti sve talente odjednom. Voditeljica grupe je bila Renata Rumiha koja je zajedno s polaznicima stvarala originalna autorska djela. Izrađivali

su i scenografiju za predstave, zabavljali se. Publika je dobro primila njihove predstave "Gulaš bajka" i "Plava priča".

Slikarsku radionicu vodi akademska slikarica Ivana Ožetski. Djeca na radionici upoznaju različite likovne tehnike poput akvarela, tempere, kolaža, olovke, tuša ili ugljena te otkrivaju koje su sve mogućnosti pojedine tehnike i kako se one mogu kombinirati. Polaznici u radu koriste brojne materijale te se istovremeno dobro zabavljaju, druže i razvijaju vlastitu kreativnost.

Spomenimo da povremeno organiziramo i jednodnevne radionice, primjerice u sklopu programa za Dan planeta Zemlje ili neke važne obljetnice vezane za povijest našega grada. Možemo održati i specifične radionice prema interesu polaznika.

Koliko radionice imaju polaznika?

Slikarska grupa ima deset, a Dramska grupa je imala dvanaest polaznika.

Kakva su iskustva i komentari polaznika vaših radionica?

Polaznici su zadovoljni, vole dolaziti u Učilište, a rezultate svoga rada vide na kraju sezone kad imaju predstavu ili izložbu. Predstave igramo u našoj dvorani, a izložbu postavljamo u Maloj galeriji Učilišta te je otvorena za javnost.

Kome se mogu javiti zainteresirani koji se žele početi baviti nekom aktivnošću?

Zainteresirani se mogu javiti u tajništvo Učilišta na broj 2791-115, na mobitel 091-2791-115 ili na adresu kultura@pou-vrbovec.hr.

Pozivamo sve učenike da se počnu baviti nekom novom aktivnošću jer oni koji pokušaju, često otkriju u sebi nove talente te intenzivno razvijaju nove vještine. •

Osam godina u Dramskoj

TIHANA ŠIMUNEC, MARTINA DUBRAVEC I DORA RABUDIĆ, UČENICE 8.C RAZREDA, POLAZE DRAMSKU GRUPU VEĆ OSAM GODINA. SUDJELOVALE SU NA SVIM ŠKOLSKIM PRIREDBAMA I NA MNOGIM NATJECANJIMA NA KOJIMA SU PREDSTAVLJALE NAŠU ŠKOLU. BUDUĆI DA ZA KOJI MJESEC ODLAZE U SREDNJU, POŽELJE SMO IH INTERVJUIRATI KAKO BISMO SAZNALE OTKUD TOLIKO LJUBAV PREMA GLUMI.

RAZGOVARALE I NAPISALE: **Mihaela Jurić i Valeria Drvenkar**, 8. c

Zašto ste počele ići na Dramsku?

TIHANA: Zato što me to zanima. Započela sam glumiti kod učiteljice Božice Matak.

MARTINA: Ja sam također išla kod učiteljice Matak. Volim glumiti i zabavljati se na probama i na sceni. I volim pljesak poslije nastupa.

DORA: Ja sam u nižim razredima išla u školu u Gornjem Tkalcu pa su mi učiteljice bile Nikolina Leščić, Valentina Čargonja i Marija Cetl. Idem na Dramsku jer volim predstavljati našu školu i nastupati na priredbama.

Kakve vam uloge najviše odgovaraju?

TIHANA i DORA: Uloge zlih žena.

MARTINA: Volim glumiti uloge suprotne mom karakteru.

Kako birate tekstove?

TIHANA: Većinu tekstova napisala je naša nastavnica Jozefina Barić. Neki tekstovi nastali su kao dramatizacija lektire ili tekstova iz čitanke, a neke smo i same smislile i doradile na probama.

Možete li izdvojiti neki igrokaz koji vam je bio najbolji?

TIHANA: Meni je najbolji bio "Žena vraga prevarila", u kojem sam glumila glavnu ulogu.

MARTINA i DORA: "Kako je Napoleon izgubio bitku kod Waterlooa".

Koji vam je igrokaz bio najteži?

JEDNOGLASNO: "Kako je Napoleon izgubio bitku kod Waterlooa".

Zašto?

TIHANA: Zbog toga što dugo traje i morale smo izraditi puno rekvizita i uniforme.

MARTINA i DORA: Zbog toga što smo morale glumiti muške uloge.

Koliko vam vremena treba da naučite tekst napamet?

TIHANA: Ograničene smo priredbom. Najmanje vremena imamo za Božićne igrokaze.

MARTINA: Ukoliko je tekst duži, češće vježbamo da bismo ga spremile na vrijeme.

DORA: Tekst većinom naučimo vježbajući.

Koliko vremena vježbate jedan igrokaz?

TIHANA: Kad naučimo tekst, izradimo rekvizite i odaberemo kostime, onda intenzivno vježbamo do nastupa barem jednom tjedno.

DORA: To obično traje nekoliko mjeseci, tri do četiri.

S kojim igrokazom ste postigle najbolji uspjeh?

JEDNOGLASNO: "Žena vraga prevarila".

TIHANA: Taj naš igrokaz predložen je za državni Lidrano 2013. godine.

DORA: Svake godine sudjelovale smo na međuopćinskom Lidranu i skoro uvijek se plasirale na Županijsku razinu.

Kako ste se osjećale kada ste predložene za Državni Lidrano?

TIHANA: Bile smo ponosne i nadale smo se da će nas pozvati. U isto vrijeme smo se i bojale kako ćemo to izvesti pred velikim brojem ljudi.

Kako se inače osjećate poslije nastupa?

TIHANA: Osjećam olakšanje što je sve dobro prošlo.

MARTINA: Sretna sam kad nam čestitaju i hvale nas.

DORA: Opuštena sam i ponosna na sebe i svoje prijateljice. Drago mi je kad uspijemo nasmijati i zabaviti publiku.

Uskoro odlazite u srednju školu. Namjeravate li se i dalje baviti glumom?

TIHANA: Da, zato što me to zanima.

MARTINA: Mislim da ne, imam ću druge prioritete.

DORA: Mislim da neću stići jer ću imati previše obveza. Ocjene ne smiju trpjeti zbog slobodnih aktivnosti. •

Žena vraga prevarila - igrokaz koji je 2013. predložen za državni Lidrano

GLAZBENA ŠKOLA U VRBOVCU

Glazba dobro utječe na ljude

MNOGI UČENICI NAŠE ŠKOLE TAKOĐER POHAĐAJU GLAZBENU ŠKOLU I TAKO POSTAJU VRSNI MLADI GLAZBENICI. SVI ONI KAŽU DA IM JE GLAZBA VELIKA LJUBAV; DA TREBA DOSTA VJEŽBATI, ALI DA SE I DOBRO ZABAVLJAJU I PRITOM UŽIVAJU U GLAZBI. S GLAZBENOM ŠKOLOM NAS BOLJE UPOZNAJE JEDNA OD NJEZINIH UČENICA.

NAPISALA: **Valeria Drvenkar**, 8. c

Glazba je postala sastavni dio mog života jer se već skoro sedam godina bavim glazbom, odnosno pohađam Glazbenu školu koja od 1980. godine djeluje u sastavu Pučkog otvorenog učilišta Vrbovec. Nije lako pohađati dvije škole istodobno i uskladiti obaveze, ali ako ste ustrajni i imate volje, uspjeh ćete kao što sam i ja uspjela.

U drugom razredu osnovne škole krenula sam na početnički *solfeggio* koji služi kao priprema djece za upis u prvi razred Glazbene škole, koja se sastoji od šest razreda. Obrazovanje se sastoji od grupne nastave, odnosno *solfeggia* te individualne nastave, ovisno o instrumentu koji odaberete. Ja sam odabrala klavir, a osim klavira poučava se harmonika, tambura, truba, klarinet i flauta. Postoji i nastava skupnog muziciranja, pa je tako za puhače i klaviriste obavezna nastava zbora (meni najdraža aktivnost u glazbenoj školi), a

za harmonikaše i tamburaše nastava orkestra. Postoji i komorni zbor koji ne obuhvaća sve zborae, nego samo one koji se dodatno žele posvetiti tome. Tako naš komorni zbor Plavi mjesec ostvaruje zaista odlične rezultate. Svake godine nastupaju na Hrvatskom dječjem festivalu, a snimili su i dva spota za televiziju.

Glazbena škola u Vrbovcu ove godine obilježava 50 godina postojanja, pa je tom prigodom održan niz koncerata na kojima su nastupili nastavnici, zatim sadašnji, ali i bivši učenici Glazbene škole koji su se nastavili profesionalno baviti glazbom. Lijepo je bilo vidjeti različite uzraste koje okuplja ista ljubav, ljubav prema glazbi.

Ove godine završavam Glazbenu školu, a time završava i jedno prekrasno poglavlje moga života. Znala sam govoriti da želim odustati, ali ni-

sam, i drago mi je zbog toga. Istina je da pomalo već priželjkujem kraj, ali ipak znam da će mi sve to jako nedostajati. Bit će mi čudno što ću imati više slobodnog vremena jer na to baš i nisam navikla, s obzirom na to da svaki dan imam neku od aktivnosti. U Glazbenoj se uvijek širi neka pozitivna energija i svi su sretni i nasmijani. Nastavnici s učenicima imaju prijateljski odnos i uvijek su spremni našaliti se. Još jedan dokaz da glazba dobro utječe na ljude, stoga bih svakome preporučila da se počne baviti glazbom. •

Koncert profesora glazbe u POU Vrbovec povodom 50 godina postojanja Glazbene škole u Vrbovcu

Naš prvi "europski"

PROJEKT "UZGOJ I ODGOJ" JE PRVI PROJEKT NAŠE ŠKOLE KOJI JE USPIO DOBITI NEPOVRATNA SREDSTVA EUROPSKE UNIJE, I TO IZ EUROPSKOG SOCIJALNOG FONDA U SKLOPU PROGRAMA "OBRAZOVANJE ZA PODUZETNIŠTVO I OBRT". PROJEKT JE USKO POVEZAN UZ AKTIVNOSTI UČENIČKE ZADRUGE "RUKE".

NAPISAO: **Vedran Hazulin**, 6. b

Ideja za projekt

U osmišljavanje, planiranje i pripremanje projekta Uzgoj i odgoj bilo je uključeno nekoliko ljudi, a posebno učitelji koji čine uži projektni tim: Iva Lednicki, Marina Knapić, Valentina Hrzić i Oliver Mucafir kao voditelj projekta. Ideja je bila da se krene od onoga što imamo, a to su neiskorištene i neuređene zelene površine pri matičnoj školi u Vrbovcu, zapušteni voćnjak kod područne škole u Dijanešu i malo pčelarske opreme.

Koje aktivnosti projekt obuhvaća?

Svrha projekta je prije svega promicanje poduzetništva i obrta među učenicima, učiteljima, ali i u široj zajednici. Škola će zainteresiranim učenicima ponuditi veći broj izvannastavnih aktivnosti, a učitelji koji će voditi sekcije će kroz aktivnosti učenicima prenositi svoja znanja, iskustva i

vještine. Dio sredstava projekta namijenjen je financiranju početnih aktivnosti naše novoosnovane učeničke zadruge Ruke koja je osnovana prošle školske godine. Nakon što smo prošli na natječaju, počela je realizacija potpisivanjem ugovora 20. 7. 2015. Provedba projekta obuhvaća razdoblje do 19. 7. 2016., a ukupna vrijednost projekta iznosi 23.209,00 eura. Zadruga će se u sklopu projekta baviti sljedećim djelatnostima: medicarstvom, svjećarstvom i pčelarstvom, povrtlarstvom, voćarstvom i cvjećarstvom. Kao sekcije zadruge također djeluju Ekološka skupina, Male vezilje i Novinarska skupina, ali nisu izravno vezane za projekt.

Edukacija kao ulaganje za budućnost

Glavnina sredstava iz fondova osigurana su za edukaciju učitelja, kao i za nabavu nuž-

MEDIČARI

SVJEĆARI

PČELARI

MALE VEZILJE

Stare, odbačene stolice su, gle čuda, postale čuvari i potpora mladim biljkama

Prva gredica s tek posađenim češnjakom na neuređenom i neiskorištenom zemljištu iza škole

Srušeno drveće iskoristit će se za izradu klupica u "učionici na otvorenom"

Strojevi pripremaju zemljište...

... I ekipa voćara/povrtlara se primila posla

Do kraja dana, pusto dvorište se zazelenjelo novim životom

projekt

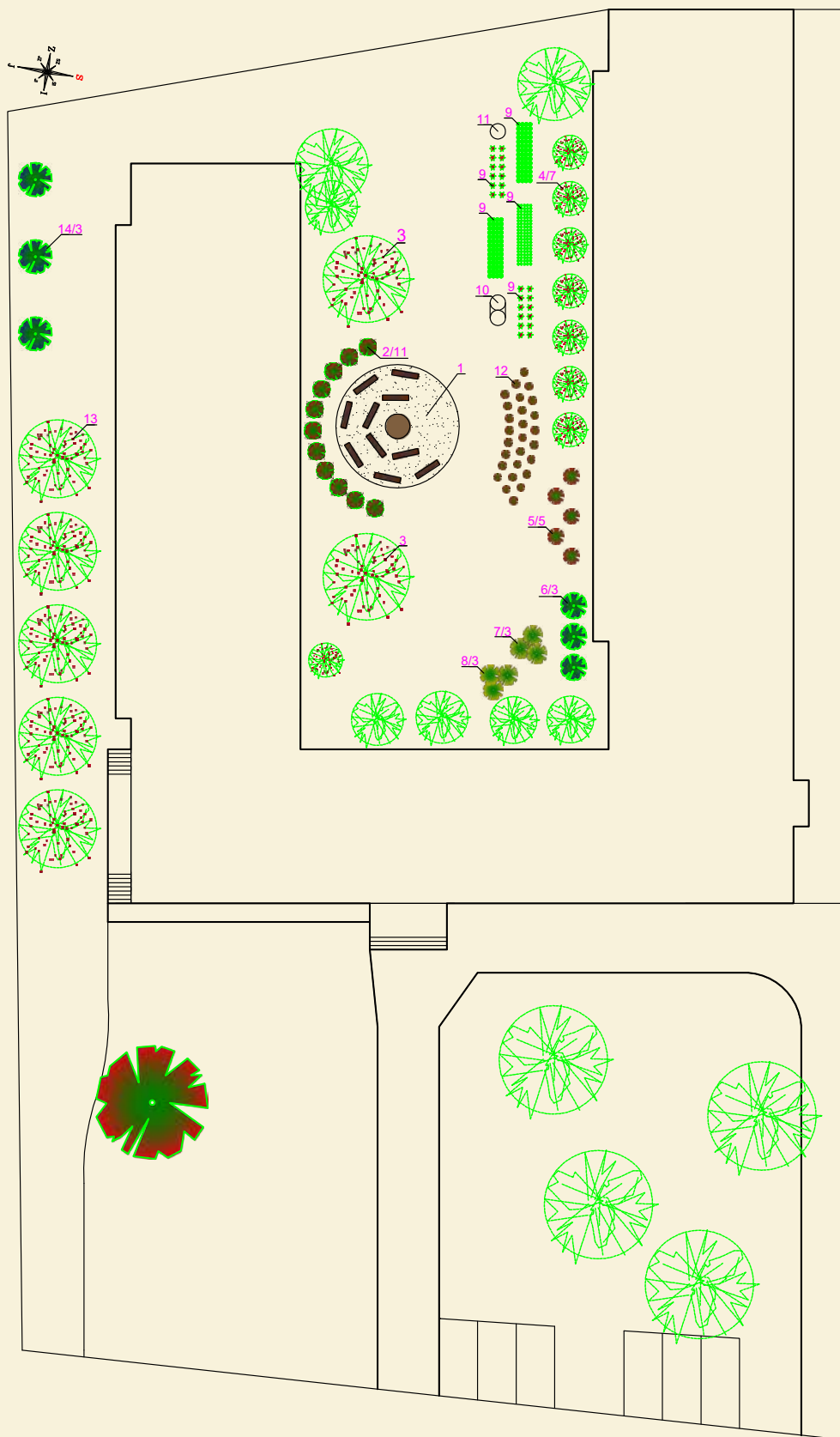
nog alata i potrošnog materijala potrebnih za provođenje projektnih aktivnosti, tj. za rad sekcija uključenih u projekt. U edukaciju je uključeno ukupno 14 učitelja, voditelja sekcija. Edukaciju za voditelje medicinarsko-licitarne sekcije pohađale su Monika Jakšić (vjeronauk), Tatjana Kobija (razredna nastava), Marina Kožar (vjeronauk) i Kristina Pajur (razredna nastava). Edukaciju za voditelje pčelarske sekcije pohađaju Mario Belić (biologija), Iva Lednicki (njemački jezik), Valentina Hrzić (njemački jezik) i Andrea Štajminger (razredna nastava), a edukaciju za voditelje povrtlarsko-voćarske sekcije pohađaju Marija Cetl (razredna nastava), Martina Erdelić (matematika), Marija Knapić, Milka Magić (vjeronauk), Oliver Mucafir i Tihana Pljukavac (povijest).

Planovi za uređenje škole

Od planiranih aktivnosti zadruga Ruke već djeluju medicinari, svjećari, pčelari, vezilje, ekolozi i novinari, a i povrtlari su proletoš počeli s aktivnostima na otvorenom. Za ovu školsku godinu u planu je urediti prostor između školskih zgrada. Na tom, dosada neiskorištenom prostoru, trebao bi se urediti školski vrt gdje će učenici, između ostalog, moći saditi povrće, voće i cvijeće. U studenom je probno posađeno prvo povrće u našem još neuređenom vrtu. Mala skupina učenika povrtlara je sa svojim voditeljem Oliverom Mucafirom posadila češnjak, kako bi ispitali kvalitetu tla. Ostale aktivnosti vezane uz uređenje povrtnjaka pričekat će da se uredi prostor iza školske zgrade. U drugoj polovici travnja, srušeno je staro drveće u unutarnjem dvorištu škole, bager je izravnao tlo i površina je pripravljena za sadnju. Od drveta dobivenog rušenjem starih stabala izradit će se klupice i urediti "učionica na otvorenom". Voćari/povrtlari su organizirali svoju dosad najveću radnu akciju i posadili mlade voćke i grmove bobičastog voća (borovnica i aronija). Prostor već izgleda puno ljepše i svi se veselimo našem budućem boravku u lijepom školskom vrtu. Kako bi još više naučili, polaznici edukacija sa svojim učenicima uskoro će posjetiti Botanički vrt koji će obići uz stručno vodstvo, a za učenike će biti organizirane radionice.

Tko se može učlaniti u zadrugu Ruke?

U učeničku zadrugu mogu se učlaniti svi učenici (osim prvašića), učitelji, ali i roditelji. Pridružite nam se! •

Specifikacija materijala:

1- Učionica na otvorenom, promjera 800 cm

Podloga- sipina od kamenih oblutaka

Klupice - prerezani drveni trupci

2 - Rosa rugosa - 11 kom

(poludivlja ruža - cvijet i plod (šipak)

3 - Trešnja - 2 kom

(sotre: Lionska rana, Bing)

4 - Jabuke - 4 kom. na podlozi M9 ili M26

(sorte: Starkova rana Bjeličnik, Jonagold, Zlatni delišes)

Kruška - 3 kom. na podlozi, dunja MA

(sorte: Lipanjsko zlato, Vilijamovka, Abbe Fetel)

5 - Bobičasto voće - 5 kom.

(Ribizi, crni - Wellington XXX, crveni - Jonkheer van Tets, Ogrozd, Josta-2 kom)

6 - Borovnica 3 kom (sorte: Berkley, Bluecrop, Bluearay)

7 - Aronija - 3 kom

8 - Ukrasni grmovi - 3 kom

(Jorgovan, Viburnum opulus, Laburnum anagroides)

9 - Povrtnjak (5 gredica dimenzija 100 x 400 cm za

pelodolžniji plodored)

10 - Začinski i aromatično bilje

(Origan, Bosiljak, Kadulja, Kopar, Peršin, Celer, ...)

11 - Ključalište (prostor za razmnožavanje i uzgoj presadnica

12 - Cvjetna gredica (cca 15 m2), nepravilan oblik

(miks jednogodišnjih cvjetnih vrsta, trajnica, šumskih jagoda)

13 - Voćnjak - 5 kom

(Šilva - Čačanska rana, Stanley; Marelica - Mađarska najbolja;

Višnja - Keleris 14, Hajmanova konzervna; Dunja - Leskovačka;

14 - Ljeska - 3 kom (Istarski dugi, Rimski, Haleški orjaš)

Želimo vam: "pretežno vedro"

SVI ZNAJU DA PČELE RADE MED, NO NIJE BAŠ TAKO JEDNOSTAVNO IMATI SVOJE PČELE I DOBRO SE BRINUTI O NJIMA KAKO BI VAM MOGLE DATI PUNO MEDA. ZAPRAVO, TREBA MNOGO ZNATI KAKO BISTE MOGLI IMATI VLASTITE PČELE. MLADE PČELARE UČENIKE TO ĆE NAUČITI NJIHOVI VODITELJI - UČITELJI KOJI SU PROŠLI EDUKACIJU ZA PČELARE.

Bojanje novih košnica

ma ništa ne radi. Zato se pčelari tada pripremaju za proljeće: pripremaju i boje košnice, tope vosak, stružu propolis s okvira itd. Zimi pčele miruju,

odnosno provode ju zbijene u klupko te troše med koji su spremile u jesen. Taj med se ne smije uzimati, već one u košnici moraju imati barem 10-15 kg meda. Taj med troše tijekom zime i njegova se količina smanjuje. Kada dođe toplije vrijeme, prvo treba provjeriti jesu li pčele uspješno prezimile. Tada treba pripremiti pčele za glavnu pašu, a to je bagrem u svibnju. U proljeće matica počinje polagati jajašca i pčele moraju hraniti nove ličinke. Za to im trebaju med i pelud. Počinju sakupljati pelud s biljaka koje prve cvatu i počinju hraniti svoje ličinke. Njihov broj se povećava i imaju sve veće potrebe za hranom. Ako je godina dobra, pčele će napraviti više meda nego što im treba i pčelari će ga moći mnogo izvaditi iz košnice. No ako vrijeme nije bilo dobro, pčele možda neće imati dovoljno hra-

Voditelj pokazuje maticu

ne, pa će im pčelari ponekad morati dati pogaču, a to je šećerno tijesto s kvascem koje pčele jedu. Naši pčelari se nadaju da će godina biti dobra i da će njihove pčele napraviti mnogo meda. Ako ga bude dovoljno, može se iskoristiti i za proizvode naših medicara, dok svjećari mogu iskoristiti vosak za izradu svijeća.

Sve ovo smo saznali od učitelja Marija Belića, koji je već iskusni pčelar, a svoje znanje će sada prenijeti i učenicima. I mi se nadamo da ćemo probati malo njihova finog meda. •

NAPISALA: **Helena Turk**, 6. b

Od početka ove školske godine aktivno djeluje pčelarska grupa. Kako je ovo prva godina rada novoosnovane pčelarske grupe (u okviru projekta "Uzgoj i odgoj"), košnice su se tek trebale nabaviti i pripremiti, a isto tako i pčelarska oprema, zaštitna odijela i sl. Zato ispočetka neće biti previše pčela. Pčelari su počeli s dvije košnice pri Područnoj školi Banovo.

Što se tiče košnica, pčelari su ih odlučili napraviti sami. Okvire za košnice su sami izrađivali i sastavljali. Zatim su košnice bojili i to tri puta (jedanput temeljnom bojom i dva puta završnom žutom bojom). Nakon toga još treba kupiti satne osnove i užičiti okvire. Košnice su uglavnom pripremali učenici šestih razreda.

Kako su pčele aktivne samo za lijepog i toplog vremena, jesen i zima je vrijeme kad se s pčela-

pčelari u Banovu

Vađenje okvira sa saćama iz košnice

Zadovoljstvo izrade vlastitog ručnog rada

MALE VEZILJE SU AKTIVNE U PŠ GORNJI TKALEC, GDJE IH VODI UČITELJICA MARINA RABUDIĆ, I U MATIČNOJ ŠKOLI, GDJE IM JE VODITELJICA UČITELJICA MARIJA CETL. VEZENJE JE TRADICIJSKA VJEŠTINA KOJA I DANAS IMA SVOJU VRIJEDNOST. OSIM ŠTO MALE VEZILJE IZRAĐUJU LIJEPE UKRASNE PREDMETE, RAZVIJAJU I KORISNE VJEŠTINE, KAO ŠTO SU FINA MOTORIKA I KREATIVNOST. MARIJA CETL GOVORI O SVOJIM I VEZENJU.

NAPISAO: Rene Cetl, 5. c

Što je zapravo "vezenje"?

Vezenje je način kako dobro utrošiti vrijeme, načiniti nešto lijepo i korisno te razviti neke vještine. To je ručna izrada slikovnog izričaja (ponekad i teksta) na platnu iglom i koncem za vezenje.

Koliko je djeci potrebno da svladaju tehniku vezenja?

To je vrlo individualno. Kao i za sve ostalo, najbitnija je motivacija. Najčešće djeca krenu u Male vezilje u prvom razredu, kad im fina motorika još nije razvijena. Bude svega. Borimo se s uvađanjem konaca, vezanjem čvorića... Vezemo jednostavnim bodom. Konac pod palac, naprijed, nazad. Kad izrade prvi rad, usvoje tehniku. Kod nekih to traje i više od mjesec dana, no neki usvoje tehniku u dva školska sata.

Ima li dovoljno zainteresirane djece?

Trenutačno ih u grupi ima dvanaestero. Većinom su to učenici od prvog do četvrtog razreda. No, ostalo ih je i troje koji su u petom razredu. Zbog rasporeda je teško naći termin koji bi odgovarao svima zainteresiranima.

Koje vještine vezenje razvija kod djece?

Prije svega, finu motoriku. No i mnogo drugih: koncentraciju, kreativnost, strpljivost, crtanje...

Što se sve može izrađivati ili ukrašavati vezom?

Vezom se prije svega ukrašava, a ukasiti se može sve; odjeća, posteljina, stolnjaci. Ukrašavanje vezom je tipično za tradicijsku odjeću, narodne nošnje te dekora-

tivna kućanska platna. Mi najčešće ukrašavamo nadstolnjake, jastučnice, torbice.

Prodajete li svoje proizvode?

Zapravo, vrlo rijetko. Za izradu kvalitetnijeg rada potrebni su mjeseci. Djeca se teško odvajaju od svojih uradaka, a kad im kažem da ćemo ih prodati, prvi kupci su roditelji te djedovi i bake.

Je li danas ručni rad dovoljno cijenjen?

U globalu, ne. Nadajmo se da će biti bolje.

Gdje pronalazite inspiraciju za radove?

Posvuda. Posudimo motive naših baka, u slikovnicama, knjigama ili sami nacrtamo predložak po kojem vezemo.

Zadovoljstvo koje donosi rad načinjen vlastitim ručicama najbolja je motivacija. •

EKOLOŠKA SKUPINA

Mali zeleni

U OKVIRU ZADRUGE "RUKE" DJELUJE I EKOLOŠKA SKUPINA. SVI ZNAMO DA JE RAZVIJANJE EKOLOŠKE SVIJESTI DANAS OD ŽIVOTNE VAŽNOSTI. ŠTO SVE RADE MALI EKOLOZI, SAZNALI SMO ZA VAS.

NAPISALA: Marija Legin, 7. b

Ekošku skupinu vodi nastavnica biologije Marina Knapić. Djecu zanima ekologija jer na zanimljiv način razvijaju ljubav prema prirodi te važnosti njezina očuvanja kao preduvjeta za kvalitetan život.

U skupini rade svašta: obilježavaju značajne datume vezane uz ekologiju, održavaju predavanja o nekim prirodnim procesima i pojavama, dogovaraju se o radovima, rješavaju zadatke, prikupljaju podatke s interneta i iz stručne literature, a izvode i istraživačke radove u neposrednom okruženju školskog prostora. Ove godine pokrenut je novi projekt u kojemu će naša škola dobiti svoj povrtnjak, cvjetnjak, voćnjak i, čemu se djeca najviše vesele, učionicu na otvorenom.

Glavna svrha postojanja ove skupine je širenje ekološke svijesti usvajanjem ekoloških znanja, što utječe na formiranje ekoloških stavova, koji se očituju ekološki poželjnim ponašanjem u svojoj životnoj sredini, ali i izvan nje. Upoznavanje osnovnim problemima koji ugrožavaju okolinu u kojoj se djeca nalaze važno je radi razvijanja svijesti o potrebi i mogućnostima osobnog djelovanja u zaštiti, obnovi i unapređivanju životne sredine. Također je važno razvijanje ekološke kulture u djece, u smislu ekološki prihvatljiva ponašanja, edukacijom o ekologiji i ekološkom radu te primjeni ekološkog znanja u životu.

Rezultati sudjelovanja u ovoj skupini očituju se u poticanju i razvijanju dječje radoznalosti i kreativnosti te razvijanju pravilnih stavova i kritičkog mišljenja. •

Istražile smo što je medičarstvo i kako naši medičari stvaraju svoje proizvode?

Slatka zabava i zlatne ruke

MEDIČARSTVO JE ZANAT KOJI POTJEČE JOŠ IZ SREDNJEG VIJEKA, A POSTOJI I DANAS. BILO BI LIJEPO KAD SE NIKADA NE BI ZABORAVIO. U OVOM TEKSTU SAZNAT ĆETE TKO SU MEDIČARI, KAKO I ŠTO RADE. MOŽDA SE BAŠ ZALJUBITE U OVAJ STARI ZANAT I ODLUČITE SE BAVITI NJIME.

Sušenje licitara prije završnog ukrašavanja

Kako ovi kolači dobro mirišu!

Licitari - mala umjetnička djela

NAPISALE: **Marija Juko** i **Dora Havočić**, 8. a

TKO SU MEDIČARI I ŠTO RADE?

Medičari su obrtnici koji proizvode različite proizvode od meda, medenih saća i voska. Peku medenjake, što je i jedna od njihovih temeljnih aktivnosti.

Školski medičari rade i paprenjake, licitare i svijeće. Svoje proizvode prodaju na štandu. Dok nisu postali dio zadruga, sva zarada od proizvoda naših medičara bila je usmjerena u dobrotvorne svrhe i proizvodi nisu imali cijenu. Svatko je dao koliko je želio. Sada, kao dio učeničke zadruge, i naši medičari smiju ostvarivati novčanu dobit pa sada postoje cijene za svaki proizvod. Cijene proizvoda se kreću od 5 do 20 kuna, a ovisi o tome prodaje li se jedan licitar posebno ili je npr. od tih licitara napravljen neki vijenac. U tom slučaju cijena će biti viša. Medenjaci i paprenjaci prodaju se u staklenkama i cijena im je 20 kuna.

MEDIČARSKA SKUPINA

Naša Medičarska skupina djeluje već više od tri godine i ima oko 30 polaznika. Najmlađi polaznici pohađaju prvi razred osnovne škole, ali oni tek uče i pomažu oko onoga što mogu. Najstariji polaznici su oni iz osmog razreda.

Licitare je s učenicima prva počela izrađivati učiteljica Tatjana Kobija, a kasnije joj se pridružila Monika Jakšić te su njih dvije sada voditeljice Medičarske skupine. U sklopu projekta "Uzgoj i odgoj" voditeljicama je omogućena dodatna edukacija. Iako su dosta toga znale i prije toga, ipak im

je dodatna edukacija dobro došla. Izravan rezultat edukacije je nova aktivnost unutar Medičarske skupine - proizvodnja svijeća.

PROCES IZRADE LICITARA

Licitar je šareno ukrašeni kolač od slatkoga tijesta kakav se tradicionalno proizvodi u središnjem i nizinskom dijelu Hrvatske. Za licitare se kaže da su srce hrvatskog puka. Najpoznatija su crvena licitarska srca, no rade se i u drugim oblicima. Licitari se rade tako da se prvo ispeče tijesto. Zatim se tijesto suši i nakon toga se umače u želatinu. Tijesto se tada ponovno suši još jedan dan i opet se umače u želatinu i tako šest-sedam dana. Tijekom tih dana, na vrhu licitara se napravi rupica za *špagicu*. Kad se sve dobro osuši, slijedi posljednja faza izrade licitara, a to je ukrašavanje. Za ukrašavanje je potrebno imati sigurnu i preciznu ruku. Nakon svega toga licitarari se lijepo omotaju i pripreme za prodaju.

KOLAČI

Medičarska skupina ponekad peče i kolače. Polaznici skupine radili su ih sami, ali uz nadzor voditeljica. Kad je škola dobila poprilično veliku donaciju jabuka, medičari su ispekli mnogo kolača od jabuka, pa su se školom širili zamamni miomirisiri.

DOĐITE I VI!

Svatko tko ima volju i preciznu ruku, tko je umjetnički nadaren ili jednostavno ima višak slobodnog vremena i ne zna kako bi ga iskoristio, može se priključiti radu Medičarske skupine. Svaka pomoć dobro dođe, a što više znaš, više vrijediš. •

Ako nam r

NAPISAO: **Vedran Hazulin**, 6. b

Otkada se bavite izradom licitarskih srca?

Bavimo se izradom licitarskih srca, od 2012. godine. S četvrtim razredom, kojem sam razrednica, napravila sam u školi nekoliko za probu. Uspjelo nam je i tako smo krenuli.

Kako ste se tome dosjetili?

Našla sam recept na internetu i onda me to izazvalo da to probam. Uspjelo mi je i počeli smo raditi licitarska srca.

Je li vam netko pomagao?

Ne. Sama sam naučila što znam, makar smo nedavno prošli edukaciju, ali sam se na početku snalazila, griješila pa popravljala i tako su licitari nastali.

Vole li djeca izrađivati licitarska srca i zabavljaju li se tijekom izrade?

Jako vole raditi. Vole sve što se mijesi i sve što se radi rukama. Imamo jako puno članova. Više od trideset, pa sam ih morala podijeliti u manje grupe.

Koji su razredi uključeni?

Svi razredi mogu doći, no starijima je puno teže jer se ne poklapamo u rasporedu, tako da su članovi moj razred i nekoliko djevojačka iz drugih. Neke su jako redovite, a neke malo manje.

Svjećarstvo – nova aktivnost medicara

Imate li starih svijeća?

SVJEČARSTVO JE KORISNA, ZANIMLJIVA I KREATIVNA AKTIVNOST. OD STARIH SVIJEĆA IZRAĐUJU SE NOVE, ŠTO JE KORISNO I EKOLOŠKI PRIHVATLJIVO, A UZ TO ŠTO UČENICI IZRAĐUJU UPORABNE PREDMETE, KOJI IMAJU I SVOJU PRODAJNU VRIJEDNOST, MOGU RAZVIJATI SPRETNOST I KREATIVNOST.

NAPISALA: **Nika Ferenčak**, 6. c

Svjećarstvo je nova aktivnost u medicarima. Nastavnice Tatjana Kobija i Monika Jakšić išle su na mnogo predavanja kako bi nas naučile raditi svijeće. Prvo smo morali skupiti stare svijeće kako bismo izradili nove. Kad smo skupili dovoljno svijeća, bacili smo se na posao.

U stare lonce smo ubacili skupljene stare svijeće. Dodali smo paste (za dobivanje željene boje) i eterično ulje (radi mirisa). Kad se rastopi, vosak se ulijeva u kalupe. Fitolje izrađujemo tako da konac na sekundu umočimo u rastopljeni vosak.

Postupak izrade svijeća u obliku ruže je složeniji. Vosak se izlijeva na ravnu podlogu pa se izrezuju latice koje zatim spajamo u oblik ruže. Za ovakve svijeće potrebno je više truda i spretnosti. Također, svijeće radimo od prirodnog pčelinjeg voska koji je jako kvalitetan. Kada napravimo svijeće, poprskamo ih bezbojnim lakom i dodamo šljokice.

Prekrasne svijeće naših svjećara

Raditi svijeće dosta je teško, a i nije svatko dosta maštovit i kreativan za takav posao. No kad vidite rezultat, shvatite da se trud isplatio.

Za Božić prodajemo licitare, medenjake i svijeće na božićnom sajmu. Isto tako ih prodajemo za Uskrs, Valentinovo, Dan škole te za vrijeme trajanja manifestacije "Kaj su jeli naši stari" i prilikom drugih važnih događanja. Sav novac koji zaradimo ide u našu zadrugu "Ruke".

Ako kod kuće imate bilo kakve stare svijeće koje vam više ne trebaju, slobodno nam ih donesite kako bi od njih nastale nove. Pridružite nam se i vi i zajedno stvarajmo nove kreativne radove. •

INTERVJU S UČITELJICOM TATJANOM KOBIJOM

Ravnatelj da, radit ćemo i gvir

TATJANA KOBIIJA PRVA SE DOSJETILA DA BI MOGLA IZRAĐIVATI LICITARE S UČENICIMA. U POČETKU JE BILA SAMA SA SVOJIM RAZREDOM I UČILI SU NA VLASTITOM ISKUSTVU. KASNIJE JOJ SE PRIDRUŽILA UČITELJICA MONIKA JAKŠIĆ I JOŠ UČENIKA, PROŠLI SU EDUKACIJU ZA MEDIČARE U OKVIRU PROJEKTA "UZGOJ I ODGOJ" TE POSTALI DIO UČENIČKE ZADRUGE "RUKE". NJIHOVA VJEŠTINA SE USAVRŠILA I DANAS SU PRAVI UMJETNICI U SVOM ZANATU.

Tatjana Kobija uči djecu kako se izrađuje tijesto

Možete li nam reći nešto o suradnji sa Švicarskom?

Naša učiteljica Božica Matak nedavno je otišla raditi u Švicarsku. Budući da je ona znala da se mi bavimo izradom licitarskih srca, palo joj je na pamet da bismo mogli izraditi licitarska srca u crvenoj boji, ali ih mi ne bismo ukrasili, nego bismo ih poslali tim školama u kojima ona radi i onda bi ih učenici u Švicarskoj ukrasili, prodali i napravili humanitarnu akciju.

Što mali Švicarci kažu o srcima?

Jako im se sviđaju. Sad, ove godine, 1.

travnja 2016., neki učenici odlaze tamo u posjet.

Koliko dugo traje izrada i je li teško napraviti licitarska srca?

Izrada je jako duga. Izrada traje tjednima. Licitarska srca se prvo peku u obliku kolačića. Rade se s jednom posebnom vrstom kvasca koji se zove licitarski kvasac. On jako brzo diže tijesto i možete gledati u pećnicu kako licitar na očigled raste. Onda se kolačići ispeku i moraju stajati da odleže i da se jako osuše. Ponekad dva spojimo brašnenim ljepilom. Nakon toga bojimo ih u crveno. Koristimo rastoplenu želatinu koju obojimo crvenom bojom. Moramo ih nekoliko puta umakati jer nismo takvi majstori da odmah dobijemo lijepu boju. I onda se suše, odnosno vise. Kad su sasvim suhi, možemo ih premazati šećernom masom.

Medičari inače rade i gvir. Hoćete li ga možda i vi raditi?

Gvir ne možemo raditi jer se gvir radi kad su visoke temperature. Znači gvir se radi po ljetu, a po ljetu škola ne radi. Jedino ako me ravnatelj pusti, onda ćemo napraviti gvir.

Što biste preporučili mladima u vezi s provođenjem slobodnog vremena i očuvanja tradicije?

Bilo bi lijepo da se djeca koja vole tradiciju uključe u neke aktivnosti kako bi je sačuvali. •

Posjet medičara i njihovih učiteljica hrvatskoj školi u Švicarskoj

Na granici Njemačke i Švicarske

Putovanje za čistu desetku

SURADNJA NAŠE ŠKOLE I HRVATSKE ŠKOLE U ŠVICARSKOJ, KOJU JE POTAKNULA NAŠA UČITELJICA BOŽICA MATAK, NASTAVILA SE POSJETOM SKUPINE NAŠIH UČENIKA MEDIČARA ŠVICARSKOM GRADU SCHAFFHAUSENU. UČENICI SU BILI SMJEŠTENI U ŠVICARSKIM OBITELJIMA I TIJEKOM NEKOLIKO DANA MNOGO TOGA VIDJELI I NAUČILI. VRATILI SU SE BOGATIJI ZA VELIKO ISKUSTVO.

NAPISALA: **Paula Jakšić**, 8. b

Kako smo dospjeli u Švicarsku?

Suradnja naše škole sa Švicarskom počela je u travnju 2015. godine zahvaljujući našoj učiteljici Božici Matak, koja privremeno radi u nekoliko švicarskih škola. Djeca iz naše Medičarske skupine su pripremala licitarska srca, a djeca u Švicarskoj su ih dovršavala.

Naš posjet Švicarskoj predložila je učiteljica Božica Matak i cijelo to putovanje planiralo se mjesecima unaprijed. S obzirom na to da je mogao ići ograničen broj djece (14), bilo je vrlo teško odabrati tko će ići. Medičarska i svječarska skupina broje 33 učenika.

Na kraju su odabrani oni najvrjedniji i najredovitiji: Nika Ferenčak, Valeria Sara Birko, Gabriela Vrščak, Marta Domladovac, Leonarda Husain, Paula Jakšić, Martin Kotarski, Dora Dugac, Lara Havočić, Tea Kolić, Ivan Hodak, Mislav Periša, Leonardo Poslon i Nives Biškupec te nastavnice Monika Jakšić i Tanja Kobija. I tako smo 1. travnja (nije šala!), krenuli na put.

Upoznavanje sa Schaffhausenom

Mjesto u kojem smo bili, Schaffhausen, manji je grad (ali opet malo veći od Vrbovca). Grad je jako lijep i ima mnogo zanimljivih mjesta.

Kada smo stigli, upoznali smo se s obiteljima u kojima ćemo biti smještene (Nika Ferenčak i ja smo bile u istoj obitelji). Ručali smo te nakon ručka zajedno s nekim roditeljima i učiteljicama otišli razgledavati Schaffhausen. Posjetili smo sportsku dvoranu i uživali u gimnastičarskim izvedbama. Ipak, bili smo jako iscrpljeni od puta pa smo oko 19 sati, svatko sa svojom obitelji, pošli u naš novi privremeni dom. Malo smo se družili, večerali i otišli spavati.

Obitelj mi se jako sviđjala; bili su zabavni i već prvi dan sam igrala nogomet s Alexom, Amelie i Nikom. Igrali smo se na igralištu, penjali na drveće, jeli švicarske specijalitete (kobasice na roštilju)...

Drugi dan - mnogo zanimljivih mjesta i aktivnosti

Drugog dana smo se ponovno sastali (imali smo mjesto gdje smo se mi učenici i roditelji uvijek sastajali s nastavnicima). Krenuli smo pješice prema brodomskom pristaništu. Putem smo vidjeli zanimljive građevine, prošli preko velikog mosta, posjetili mali botanički vrt, igrali se u parkiću i jeli (nastavnice su nam pripremile *lunch*-pakete). Konačno je stigao naš brod. Plovili smo rijekom Rajnom do Njemačke (Konstanz) i boravili na Bodenskom jezeru, gdje smo se susreli s nečim vrlo zanimljivim: jedna noga nam je bila u Švicarskoj, a druga u Njemačkoj, što znači da je točno na tom mjestu granica. Zatim smo otišli nazad u Švicarsku u grad Kreuzlingen vlakom. U Schaffhausen smo se vratili u popodnevnom satima.

Nakon mise smo ručali (opet švicarske specijalitete) te smo imali pauzu za igru i odmor. Uslijedilo je druženje u crkvenoj dvorani (nešto poput našeg pastoralnog centra) svih učenika, roditelja i svih hrvatskih obitelji koje žive u Schaffhausenu. Predstavili smo svoju školu i grad Vrbovec promotivnim materijalima te filmom koji smo pripremili još u Vrbovcu. Svi su bili oduševljeni svime što smo im pripremili, a ponajviše što smo im svojim dolaskom donijeli dio domovine. Nakon toga smo se vratili doma s obiteljima.

U hrvatskoj školi u Opfikonu

služili sebe i njih. Ipak, na kraju su se malo opustili pa su za poklon dobili male hrvatske suvenire i slatkiše. Učionica ne izgleda baš lijepo, ali je potpuno opremljena za rad, čak ima i kuhinju.

Nakon toga smo otišli na glavni kolodvor u Zürich gdje su nas čekali koferi. Pozdravili smo se s učiteljicom Božicom i u 20:40 krenuli za Zagreb.

Putovanje za deset

Schaffhausen mi se jako svidio; grad je prekrasan, nije prevelik i ljudi su zanimljivi. Čim mi se ukaže prilika, sigurna sam da ću se vratiti u Schaffhausen.

Imaju prekrasne vlakove, jako je važno vrijeme, tj. točnost, nema kašnjenja, sve se mjeri u sekundu. Može se činiti previše, ali

Švicarska škola i švicarska djeca

I tako je došao treći dan. Išli smo u Švicarsku školu i pratili švicarsku nastavu. To mi je bilo zgodno. Svi su pričali na njemačkom pa ih baš i nismo razumjeli. Ipak, imali smo pomoć; prevoditeljicu Amelie (djevojčica kod koje smo bile smještene). Bila je jako ponosna na sebe jer nam je mogla pomoći. Naučila sam neke zanimljive stvari, npr. oni ne nose knjige kući, već ih ostavljaju u školi. Posebno me oduševila spoznaja da oni do šestog razreda imaju nastavu ponedjeljkom, utorkom, četvrtkom i petkom, a srijedom su slobodni, naravno i vikendom. Imaju devet razreda i nemaju tehničku kulturu. Također sve do šestog razreda, biologija, geografija i povijest im je isti predmet i zove se priroda. Posebno je i to što imaju duže i češće praznike. Učenike se ne forsira gradivom, već su više usmjerni praktičnom radu.

Nakon prva dva sata u školi, Nika i ja smo se vratile kući i otišle u vrtić po Alexa.

Zanimljivo je kako su tamo djeca puno samostalnija i odgovornija nego ovdje. Na primjer, tamo djeca iz vrtića idu pješice kući, ne dolaze roditelji po njih. Alex ima šest godina, a govori dva jezika, a Amelie ima deset godina i govori tečno tri jezika. Ipak ima nešto što mi se ne sviđa, a to je hladan odnos odraslih, tj. učitelja prema djeci. Isto tako roditelji smatraju da djeca moraju biti samostalna i, za naša shvaćanja, čini se kao da nema mnogo ljubavi (to se odnosi samo na tipične švicarske obitelji). Upravo zbog toga naši se mali Hrvati vesele hrvatskoj nastavi (jer ih hrvatska učiteljica podraga i zagrlji).

Poslije ručka smo se Nika i ja ponovno sastale s ostalim učenicima i nastavnicima i otišli smo na Rheinfall (najveći vodopad u Europi) i do dvorca Laufen Rheinfall Andelfingen. Tamo smo proveli dosta vremena, poigrali smo se na igralištima i vratili u svoje obitelji.

Zadnji dan u Švicarskoj

Četvrtog dana smo se spakirali, pozdravili s obiteljima i krenuli vlakom prema Zürichu.

Vodopad na rijeci Rajni

Veliki grumen zlata u Zürichu

Nakon razgledavanja Zürich, ručali smo u restoranu i naravno, dobili smo popust jer je jedan od zaposlenika bio Hrvat. Zatim smo otišli u koordinacijski ured Hrvatske škole gdje smo se družili, upoznali knjige, časopise i radove koje su hrvatska djeca izrađivala. Zabavljali smo se, jeli keksiće, čitali, radili frizure itd. I na kraju smo otišli na hrvatsku nastavu u Opfikon. Tamo sam bila jako iznenađena jer su djeca bila sramežljiva, nisu željeli pričati na hrvatskome. Ustvari, ispalo je da smo mi domaćini, a oni gosti, jer umjesto da oni nas poslužuju, mi smo po-

kada se navikneš *super* je. Jako sam puno naučila i najela se puno sira, čokolade i švicarskih kobasica.

Ocijenila bih ovo putovanje čistom desetkom. Kada sam bila tamo, imala sam osjećaj kao da sanjam zato što se sve činilo prelijepo da bi bilo stvarno.

Suradnja se nastavlja i dalje jer se mi, djeca, i dalje dopisujemo i čujemo preko *skypea*, a iduće godine oni dolaze k nama u goste i već jedva čekam da ovaj put mi njih ugostimo u svojem gradu. •

Ne mogu bez interneta!

SVIMA JE VEĆ JASNO DA JE RAČUNALNA REVOLUCIJA PROMIJENILA ČITAV SVIJET PA TAKO I NAČIN NA KOJI MLADI PROVODE SVOJE SLOBODNO VRIJEME. VEĆINA MLADIH DANAS SMATRA DA JE POTPUNO NORMALNO SVAKODNEVNO SE SLUŽITI INTERNETOM. NARAVNO DA INTERNET, SAM PO SEBI, NIJE ZLO, MEĐUTIM, PRETJERANA UPOTREBA DOVODI DO BROJNIH NEŽELJENIH POSLJEDICA PA I DO ONE NAJTEŽE - OVISNOSTI.

NAPISALA: **Paula Jakšić**, 8. b

Ovisnost o internetu danas se tretira kao psihološki poremećaj. Biti ovisan o internetu znači prekomjerno ga koristiti, odnosno koristiti ga u toj mjeri da može izazvati poteškoće u svakodnevnom životu, tj. može narušiti fizičko i/ili psihičko zdravlje.

Nekoliko osnovnih tipova ovisnosti:

- previše vremena provodi se na društvenim mrežama
- pretjerano traženje informacija
- prekomjerno igranje računalnih igara

Kako dolazi do ovisnosti?

Mnogi ljudi okreću se internetu kako bi ublažili neugodne osjećaje kao što su stres, usamljenost i depresija. Kada osoba ima loš dan, traži način da pobjegne od svojih problema, način da se smiri ili brzo oslobodi stresa, a internet može biti lako dostupno rješenje. Također, ovisnost će se lakše razviti kod mladih koji su sramežljivi, nesigurni, povučeni, usamljeni, tjeskob-

ni i hiperaktivni. Kod osobe koja previše vremena provodi na mreži, mogu se razviti razne štetne posljedice koje možemo podijeliti na psihičke, fizičke i socijalne.

Psihičke posljedice

Istraživanja pokazuju da kod osoba koje svakodnevno provode velik dio dana ispred računala može čak doći do smanjenja određenih područja u mozgu. Druge psihičke posljedice, kao što su povlačenje u sebe, depresija i manjak samopouzdanja, tiču se promjena raspoloženja i odnosa prema vanjskom svijetu i drugim osobama.

Fizičke posljedice

U fizičke posljedice ubrajamo: oštećenja vida (suhe oči i naprezanje očiju), glavobolju, bolove u vratu i leđima, bolove i slabost u šaci i podlaktici, naglo debljanje ili mršavljenje, poremećaje spavanja te općenito gubitak fizičke kondicije.

Socijalne posljedice

Tiču se problema u društvenom životu osobe. Vidljivo je gubljenje društvenih

kontakata (osoba sve više vremena provodi sama u četiri zida) kao i zanemarivanje svakodnevnih obaveza.

Kako prepoznati ovisnost?

Većina ljudi nije svjesna da su ovisni. Smatraju da ne rade ništa loše i misle da se uz internet opuštaju. Međutim, stvarnost je sasvim drugačija. Često se ovisnost počinje javljati još od malih nogu, a da roditelji toga nisu svjesni.

Ali kako zaista prepoznati ovisnost? Postoje znakovi koji mogu ukazivati da se radi o ovisnosti:

- primjećujete da provodite više vremena na internetu nego što ste planirali
- ne možete se "skinuti" s interneta iako ste svjesni da je vrijeme za odlazak
- radije provodite vrijeme na internetu nego s prijateljima
- imali ste perioda u životu kada je zbog interneta trpjela vaša škola i obitelj
- iako ste svjesni da morate obaviti nešto drugo, ipak se spajate na internet
- nove "poznanike" stječete isključivo preko interneta
- internet ste počeli tretirati kao mjesto za opuštanje i bijeg od stvarnih problema
- gubitak internetske veze dovodi vas na rub živčanog sloma
- svijet bez interneta dosadan je i prazan za vas
- tijekom uobičajenih obaveza razmišljate o internetu i koje stranice morate posjetiti

Ukoliko ste se prepoznali u pet ili više tvrdnji, možda zaista imate problem s ovisnošću o internetu.

Kako se izliječiti?

U nekim zemljama već su otvorene klinike za liječenje ovisnosti o internetu. U mnogim se školama organiziraju predavanja o internetu kao ovisnosti.

Ukoliko roditelji primijete da njihovo dijete provodi previše vremena za računalnom, trebali bi porazgovarati s njim i pokušati otkriti uzroke problema. Roditelji bi također trebali potaknuti dijete na bavljenje nekim sportskim ili izvannastavnim aktivnostima te bi trebali početi koristiti aplikacije za nadzor i ograničavanje djetetovog korištenja mobitela, računala i sl.

Ukoliko ti sam smatraš da kod tebe postoje znakovi ovisnosti o internetu ili računalu, nemoj se bojati zatražiti stručno savjetovanje. Ako prepoznaješ ovisnost kod svojeg prijatelja ili kod sebe, obrati se roditeljima ili učitelju u kojeg imaš povjerenja. •

Znanost budućnosti

ODNEDAVNO SE UČENICI KOJI POHAĐAJU INFORMATIKU IMAJU PRILIKE OKUŠATI U NEČEM NOVOM I UZBUDLJIVOM, A TO JE ROBOTIKA. MOGU SASTAVITI VLASTITOG ROBOTA, PROGRAMIRATI GA I NA KRAJU ORGANIZIRATI ZABAVNU UTRKU.

NAPISAO: **Renato Malbašić**, 8. a

Robotika, bez ikakva oklijevanja, mogla bi se zvati znanost budućnosti. Novi dio školskog obrazovnog programa nedavno je došao u škole diljem Hrvatske. Djeca su vrlo zainteresirana jer je to nešto novo što se do sada nije vidalo.

I u našu školu stigla je robotika, ali nažalost, svi učenici nisu u mogućnosti pohađanja ove izvannastavne aktivnosti zato što je broj robota u našoj školi premalen. Stoga ne postoji mogućnost da se na nekoliko robota rasporede veliki brojevi učenika. Ali dosta o lo-

šim stranama. Robotika kao izvannastavna aktivnost uključuje sve vezano uz male robote, od samog sastavljanja do njihovog programiranja i uporabe. Tijekom izborne nastave informatike, učenici u našoj školi imaju priliku raditi s robotima. Na početku se roboti sastavljaju od sastavnih dijelova. Nakon toga slijedi programiranje koje određuje čemu će taj robot biti namijenjen. Moguće je programirati robota da se samostalno, na pritisak gumba, kreće točno određenom rutom. Također, moguće je programirati robota da na pritisak gumba bliješti različitim bojama i proizvodi zvuk. Još je velik broj mogućnosti koje roboti imaju. Također, sudionici robotike pohađaju brojne skupove u kojima izlažu postignuća sa svojim robotima i tamo se održavaju razna natjecanja, kao što su utrke robota i druga.

Sve u svemu, robotika je jedna jako zanimljiva i poučna aktivnost i mnogi se nadaju da će uskoro svi učenici naše škole biti u mogućnosti sastaviti svog robota. •

Utrka robota na školskom hodniku

Saznajte kako napreduje projekt "E-škole"

Budućnosti, čekamo te

PROJEKT "E-ŠKOLE" SE NASTAVLJA. SLJEDEĆA FAZA PROJEKTA JE UVOĐENJE E-DNEVNIKA U SVE RAZREDNE ODJELE TE OPREMANJE NEKIH UČIONICA SUVREMENOM INFORMATIČKOM OPREMOM.

NAPISALA: **Sara Muslija**, 8. a

ŠTO JE "E-ŠKOLA"?

U sustav e-škola, tj. pilot-projekt pod punim imenom "E-škole: razvoj digitalne zrelosti škola", ušli smo nakon što je raspisan natječaj od strane Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa. To zapravo znači da je Ministarstvo, u suradnji s Carnetom, a uz pomoć europskih fondova, dodijelilo određena sredstva kako bi se škole, koje se još ne mogu u potpunosti nazvati e-školama, adekvatno informatički opremile. U projekt je najprije ušlo 20 škola u Hrvatskoj, a sada, od 2016. ulazi još 130 škola (među njima i naša). Plan je da do 2020. većina hrvatskih škola uđe u sustav e-škola što znači da bi škole trebale dobiti e-učionice u kojima će postojati pametne ploče i u kojima će učenici raditi na tabletima. To opet znači da neće biti knjiga, već će se po programu određeno-

nom od strane Ministarstva, nastava odvijati uz pomoć suvremenih tehnologija. U našoj školi u e-projektu sudjeluje grupa prirodoslovno-matematičkih predmeta: biologija, kemija, matematika, fizika i informatika. Upravo njihove učionice biti će prve koje će dobiti suvremenu informatičku opremu.

E-NASTAVA

Kako bi dobili uvid u e-nastavu, inicijator, prof. informatike Marinko Šimunek i ravnatelj Žarko Popović, dobili su poziv na skup gdje se odvijala izobrazba za inicijatore koji su ušli u projekt. Tamo se prezentiralo sve ono što nam donose e-učionice; prije svega, pružaju nam se široke mogućnosti upotrebe IKT opreme (informatičke opreme) u svrhu samog izvođenja nastave što znači da nam više neće biti potrebni neki teoretski dijelovi jer ćemo dijelove gradiva moći vidjeti preko filmova, prezentacija itd. Prednosti e-nastave su brojne. Svi učenici naše škole informatički će se opismeniti, što je velika prednost jer je informatička pismenost u suvremenom svijetu danas prijeko potrebna i iskoristiva. Zatim, očita prednost je ubrzana cirkulacija, tj. brži protok informacija. Preko web konferencija ili video predavanja možemo biti povezani sa školom u npr. Bjelovaru ili čak Dubrovniku. Zatim,

uštedjet će se novac koji je sada potreban za udžbenike, priručnike i ostala materijalna sredstva u nastavi jer će ona sadržajno biti prikazana u informatičkom obliku. Naravno, kao i svakom projektu, i ovom e-projektu možemo sagledati i negativnu stranu. Prema nekim proučavanjima, negativna strana takve nastave je gubitak izravne međuljudske komunikacije, no zbog svih navedenih prednosti, ipak smatramo ovaj projekt pozitivnim i korisnim za našu školu.

KAD ĆE TO BITI?

Prva faza projekta, a to je uvođenje e-dnevnika, već je u provedbi. U I. OŠ Vrbovec, tj. matičnoj školi, kao i u Područnoj školi Preseka, e-dnevnici još nisu uvedeni, no, ostale područne škole; Područna škola Rakovec, Dijaneš, Banovo i Tkalec s početkom školske godine 2015./2016. godine dobile su e-dnevnike i evo, trenutno se učitelji služe njima. Matična škola i Preseka trebale bi dobiti e-dnevnike sljedeće školske godine.

Ulaskom u sustav e-škola, škola se također nadala da će uštedjeti vlastita sredstva za opremanje škole, npr. za uvođenje optičkog kabla, kupovinu tableta itd. Ulaskom u projekt, ta sredstva dobit ćemo od Ministarstva i tako uštedjeti. Prve e-učionice u našu školu stižu sljedeće godine. U matičnoj školi to će biti učionice broj tri i četiri te će se urediti po jedna učionica u PŠ Rakovec i PŠ Preseka. Učenici bi se u tim učionicama trebali služiti tabletima umjesto udžbenicima i bilježnicama. Budućnosti, čekamo te. •

"Veter" i "Cvrkut" na županijskom LiDraNu

NAŠE PREDSTAVNICE NA ŽUPANIJSKOM LIDRANU BILE SU VERONIKA LIPOVEC IZ PŠ PRESEKA TE VALERIA DRVENKAR, UČENICA 8. C RAZREDA, UREDNICA PROŠLOGODIŠNJEG "CVRKUTA"

NAPISALA: Valeria Drvenkar, 8. c

U četvrtak, 3. ožujka, krenuli smo na županijski Lidrano koji se održao u Osnovnoj školi Ljube Babića u Jastrebarskom. Našu školu predstavljala je Veronika Lipovec sa svojom pjesmom "Veter puše" i Valeria Drvenkar kao prošlogodišnja učenica urednica školskog lista "Cvrkut".

Došavši tamo, otišli smo pogledati scenske nastupe, nakon čega su uslijedili okrugli stolovi.

Veronikina pjesma, nažalost, nije prošla dalje. A ja sam se našla na okruglom stolu koji se ticao školskih listova. Bilo ih je mnogo, a o svakom listu članovi povjerenstva izrazili su svoje mišljenje. O našem listu rekli su da je tema koju smo odabrali jako dobra. Rekli su da je list i sadržajno i izgledom dobar i zanimljiv i naglasili da im je Cvrkut jedan od favorita, što je značilo da imamo velike šanse proći na državni LiDraNo. Zatim je slijedio ključni trenutak. Od svih pristiglih listova samo pet njih bilo je predloženo za državni

Mihaela Jurić, Valeria Drvenkar i Veronika Lipovec na županijskom LiDraNu u Jastrebarskom

LiDraNo, a među njima je, pogađate, bio i "Cvrkut". Bila sam sretna i ponosna, iako to još nije značilo da prolazimo dalje jer su tu samo predlagali, dok Državno povjerenstvo,

opet, samo manji broj predloženih zaista i poziva na državnu smotru. Bez obzira na to, shvatila sam da se svaki trud isplati.

Uslijedilo je iščekivanje. •

Međuopćinska smotra LiDraNo u I. OŠ Vrbovec

Nije bilo lako izabrati najbolje

OVE JE GODINE NAŠA ŠKOLA IMALA ČAST ORGANIZIRATI MEĐUOPĆINSKU SMOTRU LIDRANO. POVJERENSTVA SU TREBALA PROČITATI I OCIJENITI NAJBOLJE LITERARNE I NOVINARSKÉ RADOVE IZ ČETIRIJU ŠKOLA TE POGLEDATI DRAMSKO-SCENSKÉ IZVEDBE I ODABRATI NAJBOLJE. TEŽAK ZADATAK.

NAPISAO: Danijel Pavić, 8. a

Međuopćinska smotra Lidrano održana je 11. veljače 2016. u organizaciji I. OŠ Vrbovec. Biral su se radovi i izvedbe koji će poći na županijsku razinu za literarni, novinarski te dramsko-scenski izraz. Na smotri su sudjelovale I. i II. OŠ Vrbovec, OŠ Dubrava i OŠ Gradec.

Događaj je počeo okupljanjem i doručkom u I. OŠ Vrbovec. Odmah nakon doručka, uslijedilo je otvaranje susreta uz prigodni program u Pučkom otvorenom učilištu. U istom prostoru učenici iz četiriju škola izveli su svoje pojedinačne i skupne dramsko-scenske nastupe. Nakon toga povjerenstvo je moralo izabrati najbolje.

U 11.30 počeli su okrugli stolovi za učenike, voditelje i članove povjerenstava svih izraza. Proglašeni su rezultati za sve izraze te su prokomentirane sve scenske izvedbe koje smo vidjeli. Od literarnih radova za županijsku razinu izabrani su: "Veter puše" Veronike Lipovec, učenice I. OŠ Vrbovec, PŠ Preseka

"Glas iz dubine" Brune Kahline, učenice II. OŠ Vrbovec, "Dovoljno je što si tu" Dore Kos, učenice II. OŠ Vrbovec te "Izgubljen u svom svijetu" Kristijana Bilanovića, učenika OŠ Dubrava. Odabrani samostalni novinarski rad

je "Na valovima" Marije Kuten, učenice II. OŠ Vrbovec. Od pojedinačnih scenskih izvedbi to su: monolog "Ja, ja, ja" Darija Kovačića, učenika OŠ Dubrava i monodrama "Zašto mene svi odgajaju" Demiana Kalinskog, učenika OŠ Gradec. Od skupnih scenskih izvedbi to su: dramsko-scenska igra "Različitosti" OŠ Gradec i lutkarska predstava "Monika" II. OŠ Vrbovec.

Mislim da su, bez obzira na sve, svi trebali biti na smotri i podržati naše učenike te uživati u krasnim izvedbama. Na kraju želim čestitati najboljima čiji su radovi odabrani za sudjelovanje na županijskoj razini. •

Nastup zumbé na otvorenju međuopćinskog LiDraNa

Biti među 15 najboljih velika je čast

NAŠ ŠKOLSKI LIST "CVRKUT" USPIO JE PONOVI TI PROŠLOGODIŠNJI USPJEH I PONO VNO SE NAĆI NA DRŽAVNOJ SMOTRI LITERARNOG, DRAMSKOG I NOVINARSKOG STVARALAŠTVA, POZNATIJOJ KAO LIDRANO. LIDRANO JE OVE GODINE OBILJEŽIO SVOJ 25. ROĐENDAN I POSEBNA NAM JE ČAST ŠTO SMO I MI MOGLI PRISUSTVOVATI TOJ LJJEPOJ OBLJETNICI. SVIM NOVINARIMA I SURADNICIMA KOJI SU RADILI NA PROŠLOGODIŠNJEM LISTU OVOM PRILIKOM - ČESTITAMO!

Valeria Drvenkar uz "Cvrkut" na izložbi školskih listova na državnom LiDraNu

NAPISALA: **Valeria Drvenkar**, 8. c

"Cvrkut" ponovno na državno!

Kad sam čula vijest da je "Cvrkut" i ove godine prošao na državni LiDraNo, bila sam presretna i jako uzbuđena. Neopisiv je osjećaj znati da je "tvoj" list među 15 najboljih u Hrvatskoj.

Došao je i taj ponedjeljak. Krenula sam s roditeljima u Zagreb jer je polazak bio ispred Cibonina tornja. Tamo me dočekala nastavnica Helena, koja je bila moja mentorica.

Ukrcale smo se u autobus i krenule. U autobusu su bili i lidranovci iz Krapinsko-zagorske županije te grada Zagreba. Vožnja je trajala dugo i činilo se kao da nikada nećemo stići. Moje uzbuđenje je raslo i napokon smo stigli na odredište. Šibenik - Solaris.

Prekrasni Solaris i nastupi najboljih

Solaris je zaista prekrasno mjesto. Bila sam očarana njegovom ljepotom. Smjestili smo se u hotelu Andrija. Bilo je malo naporno čekati da se svi podijelimo u sobe, ali preživjela sam. Rekli su nam da smo slobodni do večere. Bila sam umorna od puta pa sam se otišla malo odmoriti, a nakon toga sam s nastavnicom prošetala Solarisom. Došlo je vrijeme za večeru, a zatim i za svečano otvorenje koje se, kao i sve ostale aktivnosti, održalo u obližnjem hotelu Ivan. Ravnatelj Osnovne škole Brodarica u Šibeniku održao

je prigodni govor u kojem je spomenuo da se ove godine slavi 950 godina postojanja grada Šibenika. Nakon toga pogledale smo pojedinačne scenske nastupe, koji su me oduševili. Najviše su mi se sviđjeli "Dotepeneć" i "Puž na carinskom pregledu", koji su definitivno opravdano zaslužili biti na državnom LiDraNu. Nastupi su trajali do 22 sata, nakon čega smo otišle na spavanje.

Okrugli stol

Ujutro sam se probudila puna entuzijazma jer je upravo taj drugi dan bio najvažniji za mene i "Cvrkut". Nakon doručka nastavnica i ja krenule smo u dvoranu u kojoj se održavao okrugli stol za školske listove. U povjerenstvu je između ostalih bila i Anita Šojat, autorica čitanki za hrvatski jezik koje i mi koristimo. Svatko je morao nešto reći o svom listu i temi koju su obrađivali. Tada sam shvatila da ću i ja morati stupiti pred gospođu Šojat i reći nešto o "Cvrkutu". Kad je došao moj red, osjećaj je bio neopisiv. Tek tada sam shvatila koliki sam uspjeh postigla u životu. Gospođa Šojat pohvalila je temu i rekla da je dobro obrađena. Rekla je da se naslovnica dobro slaže sa zadnjom stranicom te da je sve pregledno i čitko. Komentirala je da nam novinarstvo ide toliko dobro da je šteta što cijeli list nije novinarski. Predložila je da se napravi podlistak za likovne i literarne radove, što bi nama, naravno, bio dodatni trošak pa je to teško izvedivo. Bilo je prekrasno stajati

pred drugim mladim novinarima i njihovim mentorima. Bila sam ponosna. Vraćajući se na mjesto, čula sam ogroman aplauz i shvatila da se trud isplatio. Biti među 15 najboljih u Hrvatskoj je zaista velika čast. Puno toga sam naučila slušajući komentare o ostalim listovima. Okrugli stol trajao je četiri sata uz jednu kraću pauzu. Nakon toga uručene su nam zahvalnice i zbornik svih radova s LiDraNa. Poslije ručka imali smo slobodno vrijeme pa smo nastavnica i ja ponovno krenule u razgledavanje Solarisa. Navečer smo pogledale skupne scenske nastupe. Zaista mi je teško izdvojiti najbolji. Tako je završio još jedan dan.

Predivno iskustvo i povratak kući

Srijeda. Jutro. Otvorila sam oči i shvatila da je došlo vrijeme za povratak. Bila sam tužna jer je sve završilo. Krenula sam pakirati stvari jer smo ih poslije doručka morali odnijeti u autobus. Svečano zatvaranje počelo je u podne. Tamo se moglo vidjeti ono najbolje od LiDraNa: najbolji igrokaz, monolog, recitacija, sastavak i radijska emisija. Na projekciji je bilo prikazano i svih 15 najboljih novinarskih listova, a iz svakog lista bile su izdvojene dvije najzanimljivije stranice. Za kraj, poželjeli su nam puno uspjeha i sretan povratak kući.

Bila sam puna dojmova. U Zagrebu su me dočekali roditelji. Pozdravila sam se s nastavnicom, odnosno mentoricom, i krenuli smo kući. Mogu reći da je ovo za mene bilo predivno iskustvo koje ću pamtit do kraja života, a možda mi pomogne i u odabiru budućeg zanimanja. Tko zna. •

Detalji iz dalmatinskog etnosela u sklopu hotelskog kompleksa Solaris

USPJEH NA LOVRAKOVIM DANIMA KULTURE

Veronika Lipovec, učenica 7. razreda PŠ Preseka, sa svojim je radom "Kad se male ruke slože, sve se može, sve se može" osvojila treće mjesto na literarnom natječaju u organizaciji "Lovrakovih dana kulture". Veronika je s nastavnicom Ivanom Koletić 20. svibnja 2016. prisustvovala dodjeli nagrada koja je održana u Velikom Grđevcu, rodnom mjestu Mate Lovraka.

NAPISALA: **Bojana Kresaj**, 7. r., PŠ Preseka

Intervju s Veronikom Lipovec, mladom, a već mnogo puta nagrađivanom pjesnikinjom Inspiraciju pronalazim u svojoj mašti

VERONIKA LIPOVEC, UČENICA 7. RAZREDA PŠ PRESEKA, POSJEDUJE IZNIMAN TALENT ZA PISANJE. SA SVOJIM RADOVIMA POSTIGLA JE USPJEHE NA RAZLIČITIM LITERARNIM NATJEČAJIMA, A U INTERVJUU NAM JE OTKRILA MALE TAJNE SVOJEGA PISANJA.

NAPISALE: **Petra Čegec** i **Sara Kušić**, 7. r., PŠ Preseka

Veronika, kada si počela pisati?

U prvom razredu počela sam pisati sastavke, a pjesme nešto kasnije.

O čemu najviše voliš pisati? Što te inspirira?

Teme o kojima pišem su različite. Inspiriraju me ljudi, zatim priroda, o kojoj najradije pišem... Inspiraciju pronalazim i u svojoj mašti.

Imaš li najdražu knjigu i najdražeg pisca?

Nemam najdražeg pisca, čitam knjige različitih autora. Kao jednu od najdražih knjiga izdvojila bih "Tajni dnevnik Adriana Molea" autorice Sue Townsend.

Kako na tvoje uspjehe reagiraju tvoji roditelji?

Roditelji me podupiru, ali već su i navikli na moje uspjehe.

Koje si uspjehe dosad postigla sa svojim radovima?

Osvojila sam četvrto mjesto na natječaju Cvijet u cvijetu, drugo mjesto na Goranovom proljeću, treće mjesto na natječaju Lovrakovi dani kulture. Također, pjesme su mi objavljene u zborniku 35. smotre dječjeg kajkavskog pjesništva Dragutin Domjanić, zatim u zborniku dječjeg duhovnog stvaralaštva Stjepan Kranjčić. Također, jedna mi je pjesma izvođena na Tjednu kajkavske kulture u Krapini. Sa svojim pjesmama dvaput sam sudjelovala i na županijskoj razini Lidrana.

Učenica Laura Ljubaj za svoju pjesmu o čovječjoj ribici nagrađena putovanjem u Baredine

U posjetu čovječjoj ribici

NAPISALA: **Dinka Mudri**, prof.

Posredstvom učitelja Marija Belića putujući izložba "Podzemlje i čovječja ribica" krasila je prošle školske godine hodnike i naše škole. Hrvatsko herpetološko društvo odlučilo je napraviti još jednu izložbu, ali dječjih radova (crtež, fotografija, literarni

rad) o istoj temi. Autore najboljih radova odlučili su nagraditi putovanjem, tj. obilaskom jame Baredine. Laura Ljubaj (učenica tadašnjeg 5. c) osvojila je putovanje napisavši pjesmu "Čovječja ribica". Jamu Baredine posjetila je u pratnji inicijatora izložbe, učitelja Marija Belića te svoje mentorice Dinke Mudri. O tome kako je bilo na putovanju Laura je opisala u svome stilu – pjesmom. •

Laura Ljubaj na jednom od "ušminkanih" traktora s izložbe.

Nagradno putovanje u Baredine

Ujutro rano
bilo je planirano.

U pola deset u bus sjedamo,
kroz prozore gledamo.

Ubrzo stižemo,
s mjesta se dižemo.

Van pogledamo, svima se dopada,
a zbog sunca vrućina nas spopada.

Napokon, došli smo u Baredine,
toj se jami iz cijelog svijeta dive.

Sjeli smo i odmorili,
sunce i vrućina su nas pokorili.

Red smo čekali pola sata,
a onda su se u jamu otvorila vrata.

Bilo je jako zima,
sreli smo se i s Englezima.

Vodič je bio dobar jako
i duhovit, dakako.

Došli smo do kraja
predivnog malog raja
gdje smo vidjeli
predivno stvorenje
koje u nas ima povjerenje.

Nadahnilo nas je i potaknulo.

Čovječju ribicu smo posjetili,
ushićenje osjetili.

Krenuli smo na susjedno imanje
i o traktorima dobili znanje.

Izložba traktora imanje krasila,
da se smijemo na njima fotografirati,
pročuli se glasi.

U muzej smo išli čak
koji je bio podugačak.

Vino odrasli degustirali,
da bi si malo grlo sterilizirali.

Nakon toga kući smo krenuli,
od mora se okrenuli.

U autobusu darove smo primili,
meni su se jako svidjeli,
svi smo im se divili.

U Zagreb smo došli,
jedni od drugih se oprostili.

Bilo je lijepo svima,
još nagrada i putovanja ima...

Laura Ljubaj, 6. c

Fantastičan prizor iz jame Baredine

Veronika Lipovec u rodnoj kući Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu za vrijeme "Goranova proljeća"

Završna svečanost 11. natječaja Moja prva knjiga

Svi vole slikovnice

VEĆ NEKOLIKO GODINA I NAŠA ŠKOLA SUDJELUJE NA NATJEČAJU MOJA PRVA KNJIGA. ZADATAK JE IZRADA VLASTITE SLIKOVNICE. AUTOR/AUTORICA SLIKOVNICE MORA SAM/A NAPISATI PRIČU I ILUSTRIRATI JE ŠTO JE, MNOGO POSLA.

NAPISALA: **Gabrijela Klepec**, 6. a

Kad sam prošle školske godine radila svoju prvu slikovnicu "Pčelice" i kad ju je učiteljica poslala na natječaj Udruge Kalibra iz Karlovca, s nestrpljenjem sam čekala rezultate. I Lara Pisačić i Klara Kordiš iz mog razreda također su se nadale nagradi za svoje slikovnice. Ipak, iako je na natječaju sudjelovalo dosta učenika iz naše škole (šest pod mentorstvom učiteljice J. Barić i dvoje pod mentorstvom učiteljice D. Mudri), kad su objavljeni rezultati, razloga za slavlje imale smo samo ja i Leonarda Novosel iz 8. b. Naime, dobile smo posebne pohvale za slikovnice i pozvane smo na završnu svečanost.

Završna svečanost natječaja koji promovira kulturu čitanja i izrade slikovnica održana je 24. rujna 2015. u Karlovcu. Kada smo Leonarda i ja, kao i moj tata i učiteljica J. Barić stigli tamo, iznenadili smo se velikim brojem izloženih slikovnica na hodniku. Nestrpljivo i s divljenjem pregledavali smo izložene slikovnice, njih 697, koliko ih je pristiglo iz čak 200 osnovnih škola iz cijele Republike Hrvatske. Bilo je jako puno prelijepih slikovnica, ali mi smo ipak tražile svoje. Kad smo ih našle i kad su sva djeca koja su stigla pronašla i uzela svoje slikovnice, dobile smo zahvalnice i nagrade (objavljene slikovnice s ranijih natječaja), a onda je započela priredba. Na priredbi je nastupio Dječji zbor Zorice te Umjetnička organizacija Lepeza s mjuziklom "Muzikl o životu i inim stvarima". Na kraju priredbe predstavljene su i nagrađene četiri najbolje slikovnice. Nagrade su pobjednicima uručile naše poznate književnice Sanja Pilić i Silvija Šesto.

I ove godine poslala sam slikovnicu "Čarolija riječi" na natječaj, a hoće li ona postati i moja prva knjiga, saznat ću tek u rujnu. •

To je zaista mnogo uspjeha! Koja ti je od navedenih nagrada najdraža?

Sve su mi drage, ali mislim da je moj najveći uspjeh onaj na Goranovu proljeću. Ondje sam dala i svoj prvi intervju za radio.

Misliš li se i u budućnosti baviti pisanjem?

Mislim i dalje pisati, al ne da mi pisanje bude profesija, već slobodna aktivnost.

Hvala na razgovoru i želimo ti mnogo uspjeha u daljnjem stvaranju.

Hvala i vama. •

MALI VRBOVEČKI FAŠNIK

Posebna nagrada i veselim prozorima

Prošlogodišnji uspjeh Arapa na Malom vrbovečkom fašniku ove godine su ponovili prvašići sa svojim veselim prozorima. 1. a, 1. b i 1. c uspjeli su svojim simpatičnim i veselim nastupom osvojiti povjerenstvo te su upravo oni dobili posebnu nagradu. Prozori su se nagradi jako razveselili jer nagrada je - odlazak na neki od većih karnevala sljedeće godine, a sve u organizaciji Turističke zajednice Vrbovec. •

Šareni prozori na vrbovečkom Malom fašniku

Na natječaju Moja prva knjiga ove se školske godine odlučilo okušati nekoliko učenika: Anna Bušić, Marija Bedeković, Nika Sinković, Matea Vranko, Saša Jakšić i Gabrijela Klepec. Ovo su naslovnice njihovih slikovnica. Cure, sretno!

7. c na karnevalu u Crikvenici

Arapci u Crikvenici

NAPISALA:

Emma Belošević, 7. c

PROŠLE GODINE ZASLUŽENO SU DOBILI POSEBNU NAGRADU POVJERENSTVA NA VRBOVEČKOM MALOM FAŠNIKU. OVE GODINE SU ZATO IŠLI U CRIKVENICU POKAZATI SVOJE MASKE I DOBRO SE ZABAVITI.

U veljači 2015. godine sa svojim tada 6. c razredom i razrednicom Marinom Knapić sudjelovala sam na Vrbovečkom malom fašniku u organizaciji Pučkog otvorenog učilišta Vrbovec. Bili smo maskirani u Arape te smo uvježbali zanimljivu plesnu točku.

Iako naša maska nije bila previše raskošna, publiku i žiri smo rasplesali, te smo osvojili specijalnu nagradu koju je dodijelila Turistička zajednica grada Vrbovca: odlazak na jedan od većih karnevala u našoj zemlji! Nagradu smo podijelili sa skupinom "Bake i djedovi" II. OŠ Vrbovec. Nismo očekivali da ćemo pobijediti, nego smo se došli zabaviti i uživati.

Potom smo u siječnju 2016. godine, kao 7. c, otputovali na Crikvenički karneval. U Crikvenici smo se prošetalu u povorci gradom, vidjeli razne smiješne maske, nastupali na trgu i pozdravljali ljude koji su nam se smijali i uživali gledajući nas. U fašničkoj povorci su mi najzanimljiviji bili zvončari jer su imali jako teške maske s velikim zvonima. Mora da su bili jako snažni!

Nakon šetnje gradom otišli smo u šator na grah i sok. U šatoru su svirali tamburaši pa smo svi plesali s ostalim maškarama u velikom kolu, smijali se i pjevali. Atmosfera je bila opuštena i vesela te nam je drago što smo bili na Crikveničkom karnevalu. •

NAPISALA: Inja Dananić, 7. b

I ove školske godine naša škola može se pohvaliti uspjesima učenika na školskim natjecanjima. Izdvojili smo one koji su dogurali do županijske ili državne razine.

LIKOVNI

U Osnovnoj školi Slavka Kolara 26. veljače 2016. godine održano je županijsko natjecanje iz likovne kulture. Sudjelovalo je četvero učenika iz naše škole: Tea Culifaj, David Kuzmek, Marija Juko i Petra Kovjanović, a mentorica im je Zora Ilić. Posebno pohvaljujemo Petru Kovjanović, čiji je rad "Brodolom" otišao i na državno natjecanje.

MATEMATIKA

Na županijskom natjecanju iz matematike sudjelovali su Danijel Pavić i Tin Kvaternjak s mentoricom Mirom Dakić.

INFORMATIKA

Županijsko natjecanje iz informatike održano je 12. veljače 2016. godine u Srednjoj školi Dugo Selo. Iz naše škole pozvani su Karla Strott, Rene Cetl, i Matija Mušak, kojima je mentor Mladen Terebuh te Gabrijela Klepec kojoj je mentor Marinko Šimunek. Svi su učenici petih i šestih razreda.

FIZIKA

Na županijsko natjecanje iz fizike pozvana je učenica Dora Ranogajec s mentoricom Nevenkom Jakuš.

ODBOJKA ZA UČENIKE

Na županijskom natjecanju u odbojki za učenike, održanom 19. veljače 2016. u OŠ Šenkovec, sudjelovali su Patrick Novak, Tin Jendriš, Fabijan Maršalek, Danijel Pavić, Ivan Dubravec, Filip Čehok i Mihael Benjamin Jaić.

KOŠARKA

Na županijskom natjecanju za učenike 7. i 8. razreda u košarci održanom u OŠ Stjepana Basaričeka u Ivanić Gradu naši učenici osvojili su peto mjesto.

Čestitamo svima koji su sudjelovali na školskim natjecanjima i želimo im još više uspjeha sljedeće godine!

Nagrađeno pismo na natječaju Pišem ti pismo Pismo Nikoli Tesli

UČENIK TIN KVATERNJAK OSVOJIO JE NAGRADU ZA NAJPISMO NA LITERARNOM NATJEČAJU PIŠEM TI PISMO GRADSKOJ KNJIŽNICI VELIKA GORICA. DODJELA NAGRADA ODRŽANA JE 9. SVIBNJA 2015. U VELIKOGORIČKOJ GRADSKOJ KNJIŽNICI. ČESTITAMO!

Cijenjeni znanstveniče, žao mi je što ste preminuli jer bih Vas volio puno toga pitati. Zanima me štošta o Vama, a jedino što mogu saznati je ono što pročitam ili vidim na televiziji.

Htio bih saznati, tj. čuti Vaše odgovore na pitanja koja nisu znanstvene tematike. Najviše bi mi značilo kad biste mi rekli kako ste se nosili sa zadirkivanjem vršnjaka. Mene to zadirkivanje često živcira i dođe mi da odustanem od svega. Zanima me također kako znate kada nešto volite. Kakav se osjećaj javlja prema toj zanimaciji, kako ga prepoznati... Uživate li u tome kao u nečemu drugome već znanome ili je nešto sasvim drugo odgovor na moje pitanje. Volio bih znati.

Budući da svakom čovjeku treba podrška obitelji, ne znam jeste li ju Vi imali. Važna je podrška roditelja i bližih prijatelja. Možda ste morali sve sami, bez ičije pomoći, uz rad, trud i jaku volju. Posebno me zanima jeste li se na kraju svojega životnoga vijeka, ovjenčanog mnogim izumima, osjećali kao da ste na vrhu svijeta. Kakav li je samo osjećaj izumiti sustav

višefaznih struja i okretno magnetsko polje, izmjenični sustav prijenosa i distribucije električne energije, oscilacijski transformator!? Kakav li je osjećaj omogućiti svijetu sustav bežičnog prijenosa radiosignala i energije, rasvjetu pomoću struje visoke frekvencije!?

Sviđa mi se Vaš stav vezan za otkrića. Pročitao sam da ste rekli da se izumi ne otkrivaju radi profita, već za napredak svijeta i da sve što želimo i trebamo, možemo naći u prirodi. No, za to treba dobro razumijevati i osluškiavati univerzum oko nas. Slažem se s tom Vašom tvrdnjom.

Fascinira me i činjenica da ste bili poliglota. Jednom riječju - genij.

Zanima me kako ste se nosili s time što su drugi iskorištavali Vaše patente, mislite li da niste dobili dovoljno zasluga? Ili Vas zasluge nikada nisu zanimale?

Nažalost, znam da mi ne možete odgovoriti na pitanja, ali se nadam da nadgledate napredak svijeta i usmjeravate ga na dobro.

S poštovanjem,
Tin Kvaternjak

Tin Kvaternjak u Smiljanu, rodnom mjestu Nikole Tesle

Dodjela nagrada u Građskoj knjižnici Velika Gorica

Majčin dan u Velikoj Erpeniji

UČENICA EMA PRŠA PROŠLE JE GODINE ZA SVOJ RAD O MAJCI DOBILA NAGRADU TE JE POZVANA I NA SVEČANOST DODJELE NAGRADA U VELIKOJ ERPENIJI

NAPISALA: Jozefina Barić, prof.

U spomen-području Hrvatskoj majci u Velikoj Erpeniji svečano je u nedjelju, 10. svibnja 2015. godine, proslavljen Majčin dan na nacionalnoj razini. Na svečanost je pozvana i naša učenica Ema Prša (6.a) i ja kao njezina mentorica jer je Emin rad o majci dobio posebnu pohvalu povjerenstva za odabir najboljih

radova na natječaju. S nama je išla i Emina majka. Svi nagrađeni i pohvaljeni učenici čitali su svoje radove, a zatim uživali u prigodnom programu koji su im priredili učenici OŠ Veliko Trgovišće, PŠ Dubrovčan zajedno sa svojim učiteljicama. Nakon programa razgledale smo izložbu slika pod nazivom Hrvatskoj majci i družile se s ostalim sudionicima natječaja uz bogat ručak u župnom dvoru.

U sklopu izvanučiioničke nastave učenici osmih razreda posjetili su Memorijalni centar Nikole Tesle u njegovu rodnom Smiljanu.

Smiljan

- mjesto u kojem se rodio genij

KLARA MARJANAC, UČENICA 8. RAZREDA UPOZNAJE NAS S MEMORIJALNIM CENTROM NIKOLE TESLE, S TESLINIM NEOBIČNIM ŽIVOTOM I ZAPANJUJUĆIM BROJEM OTKRIĆA I IZUMA NA PODRUČJU ELEKTRIČNE ENERGIJE, STROJARSTVA I FIZIKE. JEDAN OD NAJVEĆIH GENIJA SVJETSKO ZNANOSTI UOPĆE RODIO SE U MALOM SELU SMILJANU U HRVATSKOJ. SVIJET BEZ NJEGA NE BI BIO OVAKAV KAKVIM GA DANAS POZNAJEMO.

Osmiši sa svojim učiteljima
pokraj spomenika Nikoli Tesli

NAPISALA: **Klara Marjanac**, 8. a

SMILJAN I NIKOLA TESLA

Smiljan je malo selo koje se smjestilo nedaleko od grada Gospića u Lici. Na posjetitelja ostavi pravi seoski dojam, no ipak, moram priznati da bi malo ljudi znalo za ovo selo da nije bilo Nikole Tesle. Smiljan je njegovo rodno mjesto te je ondje 2006. godine povodom 150 godina Nikolovog rođenja svečano otvoren memorijalni centar njemu u čast.

Moglo bi se reći da svi znamo za Nikolu Teslu, no mislim da većina ljudi ne zna baš mnogo o njemu. Prije odlaska u Smiljan znala sam ono osnovno što sam morala "naštrebati" za povijest: da je on poznati izumitelj generatora izmjenične struje i da je zaista promijenio svijet. Zanimalo me što će sve reći o njemu u memorijalnom centru jer mi se sve to činilo vrlo zanimljivo. U centru su nam prvo pokazali jedan Teslin izum: transformator. Bilo je jako zanimljivo to gledati. Također smo gledali film koji je opisivao njegovo odrastanje i kako je on uopće postao izumitelj. Naučila sam da je imao djetinjstvo drugačije od mog. Shvatila sam da je, za razliku od današnjih generacija, Tesla nekako bio uporan u svemu, da ga je sve zanimalo pa je stoga uspio doći do svog najvećeg postignuća, a to je izum izmjenične struje. Nije bio kao ostala djeca, već je pokazivao pronalazački duh. Jedan od njegovih prvih pronalazaka bila je udica za žabe.

GENIJ KOJI JE PROMIJENIO SVIJET

Tesla je hrvatski znanstvenik i izumitelj rođen u Lici, ali je gotovo cijeli život radio u Americi, gdje je i

ostavio sve izume. Gimnaziju je pohađao u Gospiću, pa je završio visoku tehničku školu u Grazu. Nesretna smrt brata u djetinjstvu ga je jako pogodila te je Nikola odlučio biti bolji njemu u čast. Godine 1882. otišao je u Francusku i počeo raditi u Edisonovoj europskoj kompaniji; 1897. izradio je prototip indukcijskog motora (elektromotora). Osim tog najpoznatijeg izuma Tesla se bavio velikim brojem inovacija, npr. patentirao je bežično daljinsko upravljanje, razrađivao je bezlopatičnu vodnu turbinu, otkrio radijske signale i patentirao radio prijemnik te više izuma u području strojarstva. Neka Teslina otkrića u području fizike su: skalarni udar, x-zrake, kozmičko zračenje, radar i elektronski mikroskop. Ukratko, Teslini izumi su stvorili svijet kakav danas poznajemo.

SMRT U HOTELSKOJ SOBI I NEOBIČNE NAVIKE

Dana 8. siječnja 1943. godine sobarica je pronašla Teslu mrtvog u njegovoj hotelskoj sobi u hotelu u New Yorku, gdje je godinama živio. Pretpostavlja se da je umro 6. ili 7. siječnja. Iako je već za života bio svjetski poznat znanstvenik, umro je praktički bez novca. Novac mu nikad nije bio važan i čitav život po-

Jedan od zanimljivih izložaka u MC Nikola Tesla

svetio je isključivo znanosti. O Nikoli Tesli ima mnogo zanimljivosti, a meni je jako zanimljivo to što su ga u Gospiću nazivali čudakom i djeca su ga izbjegavala, no on se nije obazirao na to. Također mi je zanimljivo kako su mu se svake noći kad je zatvorio oči prikazivale potpuno iste slike u glavi. Ima i nekoliko čudnih zanimljivosti, a to su da je često prao ruke jer se bojao zaraze, izbjegavao je rukovanje u starijim godinama, prije jela bi dobro pobrisao pribor za jelo i posebno je volio bijele golubice. U travnju 1926. godine, u 70. godini života, Nikola Tesla dobio je počasni doktorat Sveučilišta u Zagrebu. Također je za svoja otkrića, kojima je trajno zadužio čovječanstvo, dobio počasne doktorate od još 11 uglednih sveučilišta diljem svijeta.

MEMORIJALNI CENTAR

Memorijalni centar je manji od ostalih muzeja, ali u njemu se mogu vidjeti jako zanimljive stvari. U sastavu centra su i rodna kuća Nikole Tesle, crkva sv. apostola Petra i Pavla, gospodarski objekt, spomenici, klupa arhitekta Zdenka Kolacija, trijem, ispitna stanica, multimedijski centar s dječjim igralištem, Teslina turbina i most.

Sve u svemu jako mi se svidjelo jer sam doista puno toga naučila što nisam znala o Tesli i bilo je zanimljivo gledati neke njegove čudne, ali zanimljive izume. Preporučujem svima koji su u mogućnosti i koje zanima nešto o tome kako je uopće Nikola Tesla stvorio moderan svijet današnjice da posjete Smiljan. I svaka čast Tesli na tako maštovitom umu i hrabrosti što je uopće nešto pokušao izumiti uz sve teške uvjete i prepreke koje su ga pratile u životu. •

Idilična priroda u Smiljanu - Teslini izumi i svjetonazor uvijek su bili usmjereni prema potpuno čistoj energiji

Posjet muzejskoj zbirci u Vrbovcu

Djelici muzejske zbirke izložene u dvorcu Patačić

NAPISALA: **Lorena Kirša**, 3. a

Učenici 3. a razreda u petak, 18. ožujka 2016. godine, posjetili su muzejsku zbirku u Vrbovcu na adresi Trg Petra Zrinskog.

Krenuli smo u 13,45. Tamo nas je ljubazno dočekala gospođa Sanja Prijatelj. Razgovarali smo o znamenitostima iz prošlosti našega grada. Razgledali smo muzej i mnogo saznali o povijesnim nalazima iz vremena od 13. do 20. stoljeća koji su pronađeni u blizini Gradeca. U školu smo se vratili oko 14,40.

Muzej gljiva u Zagrebu

Gljive na Jelačić placu?

NA TRGU BANA JELAČIĆA NE SAMO DA SMO PRONAŠLI GLJIVE, VEĆ SMO PRONAŠLI STOTINE RAZLIČITIH VRSTA GLJIVA. SVE SU ONE SMJEŠTENE U MUZEJU GLJIVA U SAMOM CENTRU ZAGREBA.

Kad dođete u Muzej gljiva, iznenadit će vas njihova raznolikost

NAPISALA: **Sara Kolundžić**, 7. b

Na Trgu bana Jelačića, pomalo skriven od pogleda, nalazi se izložbeni prostor sa stotinama vrsta različitih gljiva, prvi takav muzej u Hrvatskoj. Ondje je izloženo oko 400 vrsta različitih gljiva. Bile one velike ili male, visoke ili niske, jarkih ili zagasihtih boja, sve su tamo! Unutra je malo vruće, jer se gljive moraju čuvati u točno određenim uvjetima kako bi se sačuvala, no isplati se doći vidjeti.

Jeste li znali da gljiva sadrži oko 90% vode i da uopće nije lako iscrpiti vodu iz gljive, a da gljiva izvana ostane neoštećena? E sad... kako su oni uspjeli osušiti gljivu, a da nije promijenila boju, oblik...? Zapravo je riječ o prilično složenom postupku: gljive se prvo zalede u posebnom stroju na temperaturi od oko -1000 °C. Zatim se, opet posebnim postupkom, voda prebacuje izravno iz krutog u plinovito stanje. Tako se izbjegne da se led otopi u tekućinu i deformira gljivu. Gljive tako zadržavaju izvorni oblik i boju, ali postotak vlage im je smanjen na 5-6 % te tako postaju lagane i suhe te se mogu, u odgovarajućim uvjetima, dugo čuvati.

Nakon toga gljive se izlažu u vitrinama i svaka dobiva papirić sa svojim podatcima (ime, je li jestiva ili otrovna i sl.).

Sa svojim razredom posjetila sam Muzej gljiva i stvarno me iznenadilo koliko je tamo bilo gljiva. Kad budete u blizini, bilo bi šteta da ga i vi ne posjetite.

Mislim da ćete se iznenaditi isto kao i ja. •

Posjet tiskari Školske knjige i Hrvatskom državnom arhivu

Od ideje do knjige na polici

JESTE LI SE IKADA ZAPITALI KAKO NASTAJE KNJIGA? NIJE JU DOVOLJNO SAMO NAPISATI, VEĆ JE POTREBNO JOŠ MNOGO TOGA KAKO BI NASTALA KNJIGA KOJU MOŽEMO KUPITI U KNJIŽARAMA. U TISKARI ŠKOLSKE KNJIGE VIDJELI SMO TAJ ZANIMLJIV PROCES.

NAPISALA: **Mihaela Jurić**, 8. c

U veljači 2016. naša škola i Školska knjiga omogućile su nam posjet tiskari Školske knjige i Hrvatskom državnom arhivu. Izlet je bio zamišljen kao nagrada učenicima koji su se istaknuli u nekim aktivnostima vezanima za hrvatski jezik pa je put i ostale troškove financirala škola, dok je posjet tiskari i stručno vodstvo osigurala Školska knjiga.

Kada smo došli ispred tiskare, podijelili smo se u dvije grupe. Svaka je grupa imala svog vodiča. U tiskari je u nekom dijelovima bilo poprilično glasno pa, nažalost, dio toga što nam je objašnjavano nisam čula. Ali zapamtila sam da je osnovna mjerna jedinica za papir arak i da je proces izrade knjiga, časopisa i udžbenika poprilično dugotrajan i složen. Počinje grafičkim dizajnom te se to onda tiska na arke (jedan arak izgleda kao otprilike jedan veliki plakat i na njemu je otisnuto više stranica jedne knjige). Zatim se arci presavijaju i spajaju u knjigu. Knjige se zatim lijepe ili uvezuju, dobivaju naslovnice i putuju na police. Najveći dio posla obavlja se pomoću velikih strojeva s kojima, naravno, treba znati raditi. Mnogi od njih su vrlo veliki i izgledaju komplicirano.

Zadnje što smo posjetili u tiskari bilo je skladište Školske knjige. To je bilo zanimljivo jer smo mogli vidjeti neke od udžbenika koje mi koristimo. Skladište je ogromno i u u njemu se nalaze tisuće knjiga. Na visoke police radnici se moraju penjati posebnim dizalom. Bilo je zanimljivo vidjeti kako nastaju knjige i novine, a posebno je zanimljivo to bilo za nas, školske novinare.

Kad smo obišli tiskaru, krenuli smo prema Hrvatskom državnom arhivu. To je mjesto u kojem se čuvaju razni dokumenti važni za hrvatsku povijest i kulturu. Zgrada je jako lijepa i puna umjениčkih djela. Tamo smo vidjeli čitaonice koje su bile stvarno velike i prelijepa te smo imali jednu radionicu. Na radionici nam je jedna gospođa pričala o glagoljici te smo imali priliku čitati glagoljicu. Sve u svemu, bilo je to zanimljivo i poučno iskustvo i nadam se da će takvih biti još. •

Ulaz u čitaonicu Hrvatskog državnog arhiva

Visoke police pune knjiga u skladištu Školske knjige

Izlet u Otrovanec

Stari zanati na imanju Zlatni klas

UČENICI NIŽIH RAZREDA POSJETILI SU OTROVANEC I TAMO IMALI PRILIKE IZ PRVE RUKE VIDJETI NEKE STARE ZANATE, SUDJELOVATI U RADIONICAMA, ČAK I JAHATI. SVI SU SE DOBRO PROVELI I SVAŠTA NAUČILI.

NAPISALA: **Nensi Novosel**, 4. b

Kočija kao iz "Pepeljuge"

Kovač u svojoj radionici

Dana 28. 10. moj 4. b i ostali razredi spremili su se na izlet u Pitomaču, gdje je i mjesto Otrovanec. Autobusi su stigli i ukrcali smo se.

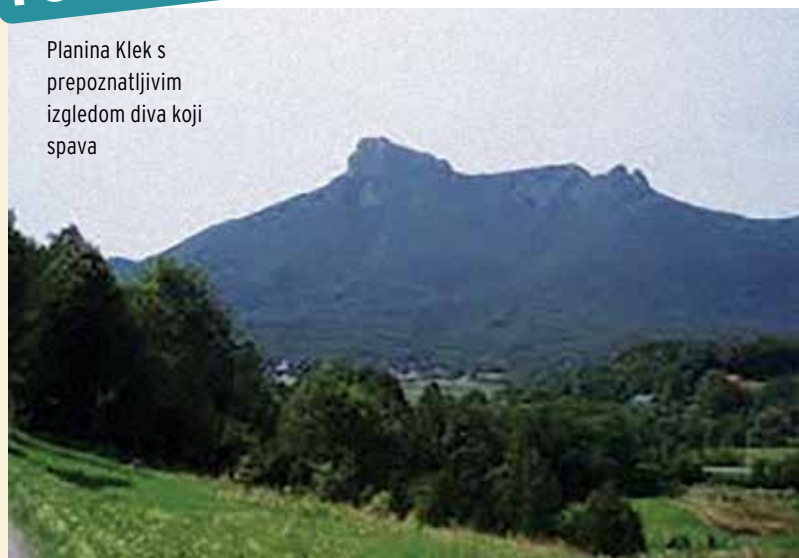
Vozili smo se kraće vrijeme i stigli na rijeku Dravu, koja je granica s Mađarskom, gdje smo vidjeli jedan veliki most. Tada smo došli u rodnu kuću Petra Preradovića, poznatog hrvatskog pjesnika. Tamo smo vidjeli mnogobrojne ulomke iz njegovih pjesama. Budući da smo trebali nešto i jesti, krenuli smo u jedan restoran s brojnim zanimljivostima.

Nakon ručka, na imanju Zlatni klas, s jednom gospođom smo pokušali mijesiti tijesto za kolače. Ta nam operacija nije bila baš uspješna. Svi umorni od miješenja, krenuli smo kovaču. Pokazao nam je kako se rade potkove i druge stvari od željeza. Mogli smo kupiti male potkove i još štošta. Nakon svega toga mogli smo jahati konje.

Saznali smo i legendu o Otrovancu. Nekada davno Pitomača i Otrovanec su bili napadnuti. Ljudi se nisu mogli obraniti od vojske. Zato su u rijeku stavili otrov. Kad je vojska išla na rijeku piti, bilo im je mučno i imali su probavnih problema. Pitomača i Otrovanec su bili spašeni, a Otrovanec je tako dobio ime.

Poučeni ovom legendom, krenuli smo kući i komentirali dan. Svima se sviđjelo. •

Planina Klek s prepoznatljivim izgledom diva koji spava

Planinarenje na Klek

Planina legendi i vještica

PLANINARSKA SKUPINA NAŠE ŠKOLE SVAKE GODINE POVEDE ZAINTERESIRANU DJECU NA KOJI ZANIMLJIV IZLET. OVAJ PUT SU BILI NA KLEKU, PLANINI KOJA PRIVLAČI LJEPOTOM I BROJNIM LEGENDAMA.

NAPISALA: **Lara Pisačić**, 6. a

Jednog lijepog jesenskog jutra zazvonila je moja budilica točno u sedam sati. "Danas je subota", promrmljala sam tiho u sebi, sva još pospana. I odjednom se prisjetim i kažem: "Joj, moram požuriti, zakasnit ću na planinarenje!" Nakon što sam se razbudila, spremila sam sve što mi je potrebno za penjanje na planinu. Kad sam stigla pred školu, tamo su već bili moji prijatelji, razrednik i drugi nastavnici i nastavnice: iz matematike i likovnog, vjeroučitelj i nastavnik iz geografije iz PŠ Rakovec.

Kad smo se okupili, ušli smo u autobus i otišli po djecu iz Preseke i Rakovca, koja su također išla na planinarenje. Na početku puta bili smo mirni i tihi u autobusu, ali kad smo se razbudili, bili smo vrlo uzbuđeni i veseli.

Nakon otprilike dva sata vožnje stigli smo do planine Klek koja se nalazi pored Ogulina, rodnog grada spisateljice Ivane Brlić-Mažuranić.

Planina Klek je jako čudna planina. Posebna je zbog toga što ima zadivljujući oblik diva koji spava. Oblik planine Klek me oduševio baš kao i raznobojno otpalo lišće, čije su se boje prelijevale u nijansama žute, zlatne i smeđe boje. Mnoge legende kažu da je Klek planina vještica. Tko zna?!

Da se popnemo na vrh planine trebalo nam je dosta vremena, otprilike tri sata, jer planina Klek nije baš mala, visoka je oko 1200 metara.

Dok smo se penjali, znali smo često stati i napraviti pauzu kako bismo se malo odmorili i nešto pojeli. Stali smo i kod planinarskog doma, odakle se pružao prekrasan pogled. A tek kad smo se popeli na vrh, osjećaj je bio neopisiv. Bilo je stvarno prekrasno!

Kad smo se spuštali niz planinu do autobusa, svi smo već pomalo bili umorni i boljale su nas noge. Na putu kući u autobusu je bilo vrlo glasno i veselo.

Jako sam se umorila, ali bila sam i zadivljena ljepotom planine Klek. Kad sam stigla kući, ispričala sam svojim roditeljima i sestri o ljepotama koje planina Klek pruža. Vjerujem da će se s mojim mišljenjem složiti svatko tko je posjetio Klek, a onima koji još nisu posjetili tu čudesnu planinu preporučujem da je posjete. •

Posjet PMF-u

PMF je zakon

NAPISALA: **Dora Ranogajec**, 8. a

Dana 15. svibnja 2016. smo posjetili na Dan otvorenih vrata na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu. Išli su učenici zainteresirani za neki od prirodnih predmeta. S nama u pratnji išli su nastavnici Oliver Mucafir, Mario Belić i nastavnica Nevenka Jakuš.

Bili smo raspoređeni po grupama, pa smo mi 8. razredi išli na Odsjek za fiziku, a drugi razredi su išli na Odsjek za kemiju i biologiju. Na Odsjeku za fiziku vidjeli smo lasersku harfu, teremin, Rubensovu cijev, newtonovsku tekućinu i mnogo pokusa sa strujom. To je samo dio od svega što smo vidjeli. Sve smo mogli isprobati i studenti su nam objasnili kako i zašto to radi. Imali smo i kratko predavanje o gravitacijskim valovima. Neki učenici sudjelovali su i u kvizu, pobijedili su i dobili super nagrade koje će ih podsjećati na ovaj posjet PMF-u.

Odlično smo se zabavili i nešto novo naučili. •

Povijesna grupa u razgledavanju Zagreba

Nije sve u "štrebanju"

SKUPINA UČENIKA ZALJUBLJENIH U POVIJEST POHAĐA POVIJESNU GRUPU KOD UČITELJICE TIHANE PLJUKAVAC. KAKO POVIJEST NAŠEG GLAVNOG GRADA NE BI OSTALA SAMO NA RIJEČIMA, POSJETILI SU ZAGREB I OBIŠLI MNOGE POVIJESNE ZNAMENITOSTI.

NAPISALA: **Sara Muslija**, 8. a

U petak, 8. travnja 2016., u ranih 8 sati ujutro, moje kolege s dodatne nastave povijesti i ja krenuli smo na izvanučioničku nastavu u Zagreb u pratnji profesorice Tihane Pljukavac te profesora Matije Pušića. Do Zagreba smo putovali vlakom te smo svi živi i zdravi sretno stigli. U Zagrebu nas je uhvatio ogroman pljusak, no ni on nas nije mogao zaustaviti u razgledavanju najpoznatijih znamenitosti Zagreba. Osjećala sam se kao turist u vlastitoj domovini.

Kroz laganu šetnjicu smo od Zrinjevca preko Kamenitih vrata došli do Hrvatskog povijesnog muzeja, u kojem nas je simpatični vodič, student povijesti, proveo kroz izložbu "45."

koja se održavala u spomen dubokog traga koji je Drugi svjetski rat ostavio na hrvatsku povijest. Nakon izložbe, kako to slijedi, posjetili smo naše najdraže mjesto - McDonald's te mu malo popravili dnevni utržak. Ono što želim zaključiti i savjetovati svakom profesoru dodatne nastave je to da nije sve u monotonom i ritualnom dolaženju svakog tjedna isti dan u isto vrijeme u istu učionicu kako bi radili istu stvar kao i prošli put. Teoriju svi možemo "naštrebati", no praksa je ono što stvarno vrijedi. Na kraju želim u svoje i u ime svojih kolega izreći jedno veliko hvala našoj profesorici Tihani što nam je uz znanje omogućila i praksu te jedan od ljepših dana koji ćemo definitivno po predivnom druženju uvijek pamti. •

Šesti razredi u obilasku Zagreba

Biljke, zvijezde, Da Vinci...

VEDRAN HAZULIN, UČENIK 6. B RAZREDA, OPISUJE IZLET U ZAGREB I SVOJE DOJMOVE IZ BOTANIČKOG VRTA, PLANETARIJA U TEHNIČKOM MUZEJU I S IZLOŽBE LEONARDO DA VINCI: PRIMJER ZANIMLJIVE, SADRŽAJNE I POUČNE IZVANUČIONIČKE NASTAVE.

NAPISAO: **Vedran Hazulin**, 6. b

Dana 28. listopada 2015. svi šesti razredi naše i područnih škola krenuli su u obilazak grada Zagreba. Ispred škole smo trebali biti u sedam sati i trideset minuta jer je polazak bio u osam. Bilo je jako hladno. Iz školske kuhinje smo dobili kolačiće i sok od breskve. Napokon smo krenuli.

BOTANIČKI VRT :: Kad smo stigli u Zagreb, autobus nas je ostavio nedaleko od Botaničkog vrta, tako da smo se prošetal. Kada smo stigli, dočekali su nas studenti Prirodoslovnog fakulteta. Zatim smo krenuli u obilazak vrta. Vidjeli smo puno rijetkih biljaka, a najzanimljivije su nam bile one otrovne. Vidjeli smo i neke životinje poput čaplje i kornjača. Nakon obilaska smo se malo odmorili, a onda nas je autobus i odvezao pred Tehnički muzej.

PLANETARIJ :: U planetariju smo saznali mnogo o zvijezdama i o ekspedicijama na Mjesec. Također smo vidjeli makete planeta i Mjesečevih mijena. Nakon toga smo imali radionicu. Dečki su izrađivali sunčane satove, a djevojke su izrađivale savijezđa. Svoje radove smo mogli ponijeti kući. Zatim smo krenuli na izložbu Leonardo Da Vinci u Umjetničkom paviljonu, koja nam se jako svidjela.

DA VINCI, SVESTRANI GENIJ :: Kad smo došli na izložbu, vidjeli smo puno zanimljivih stvari. Prvo smo vidjeli njegove čuvene bilježnice u kojima je zapisivao svoje bilješke. Saznali smo da je Leonardo Da Vinci mnogo vremena boravio u mrtvačnici kako bi proučavao građu ljudskog tijela, pa su i njegove bilježnice pune crteža ljudskih tijela. Naravno, to su bile samo kopije tih bilježnica jer se prave nalaze u velikim i poznatim muzejima, osim jedne, koja je u privatnom vlasništvu Billa Gatesa. Zanimljivo je da je bio lijevoruk. U to vrijeme ljudi su pisali tintom i perom pa kad bi pisao, rukopisi bi mu se zaprljali. Neki kažu da je to razlog zašto je počeo pisati takozvanim "zrcalnim rukopisom" (s desna na lijevo, tako da se može čitati pomoću zrcala). Još smo vidjeli njegov projekt savršenog grada, a kasnije i vjerne kopije njegovih poznatih slika kao što su: "Mona Lisa", koja se nalazi u muzeju Louvre u Francuskoj, "Posljednja večera" koja je zapravo freska, odnosno slika na zidu, "Dama s hermelinom". Vidjeli smo i njegov autoportret, za koji povjesničari još uvijek nisu sigurni je li to zaista njegov autoportret i njegov slavni crtež koji prikazuje idealne ljudske proporcije, geometrijski opisane.

Da Vinci je bio idealni primjer humanističkog čovjeka, što znači da je imao interes za mnoge stvari. Bio je slikar, kipar, arhitekt, izumitelj, a bavio se i kartografijom, geologijom, biologijom i mnogim drugim stvarima.

Nakon izložbe bilo je vrijeme za povratak, no prvo smo, naravno, otišli u McDonald's. Na kraju u autobusu svi smo bili veseli, ali i umorni jer smo kući dolazili dosta kasno. Bio je to izlet za pamćenje. •

Jedno od savijezđa koja su izradile djevojke u planetariju

OSMAŠI 2015./2016.

OS
Zakovec

OSMAŠI 2015./2016.

VRHOVEC

OSMAŠI 2015./2016.

Qresckr
Qs

Posjetili smo najneobičniji muzej u Hrvatskoj

Ništa nije onakvo kakvim se čini

POSJETILI STE MNOGE MUZEJE? MISLITE DA SU SVI MUZEJI SAMO MJESTA GDJE SPAVA PRAŠNJAVA PROŠLOST? E ONDA SIGURNO NISTE BILI U MUZEJU ILUZIJA. OVAJ MUZEJ NEOBIČNA IMENA MJESTO JE GDJE TREBATE OČEKIVATI - NEOČEKIVANO.

NAPISALA: Inja Dananić, 7. b

Već neko vrijeme u centru Zagreba postoji Muzej iluzija, čiji svijet s najvećom zbirkom holograma u ovom dijelu Europe i s više od 70 eksponata potpuno oduševljava, štošta uči, zasigurno iznenađuje pa i zbunjuje, jer u tom muzeju pouzdano ništa nije onakvo kakvim se čini! Muzej iluzija svoja vrata je otvorio 24. lipnja 2015. na adresi Illica 72.

Muzej iluzija nudi vizualno, osjetilno i edukativno iskustvo u zabavnoj avanturi za sve generacije. Kroz atraktivne i zabavne varke može se mnogo naučiti o vidu, percepciji, ljudskom mozgu i znanosti te se može bolje razumjeti zašto oči vide stvari koje mozak ne razumije.

Zamislite da se odupirete gravitaciji u kosoj sobi, kako se osoba s kojom ste došli odjednom smanjuje ili povećava, kako stvarno vidite rupu bez dna, kako poslužujete nečiju glavu na pladnju i sve to obilježavate fotografijom u beskonačnoj sobi!

Muzej ima i pametnu igraonicu, koja kroz razne didaktičke koncepte i Dilemma igre pretvara igraonicu u pravi *fitness* za mozak, dok muzejski *shop* nudi 3D rasvjetu, didaktičke igračke za sve uzraste i suvenire. Ovaj muzej osmislili su Tomislav Pamuković i Roko Živković na temelju poprilične količine istraživanja, prikupljanja

Jedna od neobičnih optičkih varki u Muzeju iluzija

informacija, ali i učenja iz iskustva sličnih institucija diljem Europe. Najveći dio eksponata u tom muzeju nacrtao je i dizajnirao arhitekt Juraj Kralj bez čije stručne pomoći muzeja ne bi ni bilo. Kralju se pripisuju najveće zasluge za osmišljavanje koncepta prostora, izradu svih soba i dizajn muzeja. Osim njega na konceptu Muzeja iluzija radio je i grafički dizajner Dragan Vejnović. Zanimljivo je da je u

ovom muzeju dopušten glasan razgovor, smijeh pa čak i galama, tj. posjetiteljima je dopušteno da glasno izraze sve što osjećaju.

Više nego dovoljno razloga da sljedeći put kad budete šetali centrom Zagreba obavezno posjetite Muzej iluzija, koji će vam pružiti ono što sigurno nigdje niste doživjeli. •

Posjet Arheološkom muzeju

Mumije i druge grozote

POSJETILI SMO EGIPATSKI POSTAV ARHEOLOŠKOG MUZEJA U ZAGREBU. TO ISKUSTVO JE BILO ZANIMLJIVO, ALI I PRILIČNO JEZOVITO. ZAŠTO? PROČITAJTE!

NAPISAO: Rene Cetl, 5. c

Dana 5. studenog 2015. godine, peti razredi iz I. OŠ Vrbovec i područnih škola Rakovec i Preseka išli su na izlet u Arheološki muzej i kazalište. Nismo obišli čitav arheološki muzej, već samo "egipatski dio".

U muzeju je bilo puno sarkofaga, skulptura i posuda. Čuli smo kako su Egipćani mumificirali (balzamirali) mrtve ljude. Prvo su im vadili tekućinu, a onda organe. Mozak su im vadili kroz nos. Onda su im trbuh punili mirisnim biljem da izgledaju isto i da mirišu. Na kraju su ih umatali u zavoje. Faraonima bi u grobnicu stavljali i mnoga blaga, čak i posude. Mislili su da im je to potrebno za zagrobni život. Čak su im radili male kipiće i stavljali u grob. Vjerovali su da će oni biti sluge faraonu u zagrobnom životu.

Možda ste čuli i za sfinge. One imaju tijelo lava i glavu faraona. Egipćani su vjerovali da ih one štite u zagrobnom životu.

U piramidama su bili i lažni ulazi i lažne grobnice faraona i slične stvari. To ste vjerojatno čuli, ali jeste li čuli da su u piramidama znale biti neke bube koje su se zavlačile pod kožu? Odvratno! Nakon svega što smo čuli, bilo je malo jezivo vidjeti pravu mumiju. Hvala Bogu, nije bila živa kao u

filmu. Pitao sam što, odnosno tko je ona bila za života (to bi se moglo znati jer su Egipćani stavljali "knjižice" s njima u grob da se zna tko su). Ovoj se, međutim, ta osobna iskaznica izgubila, jer je prije bila kod jednog gospodina koji ju je kupio i, nakon što je umro, ostavio je muzeju. Tako će to sigurno zauvijek ostati misterij, kao i mnoge druge stvari vezane za stari Egipat. •

Jeziva egipatska mumija

"Hitna služba" iz naše škole

Nacionalni dan hitne medicinske službe

Zovi hitnu!

Nacionalni dan hitne medicinske službe obilježava se 30. travnja, a u Vrbovcu je obilježen demonstracijom zbrinjavanja traumatiziranog pacijenta te predstavljanjem vozila i opreme hitne medicinske službe. Događaj su pratili i članovi izvannastavne aktivnosti Prva pomoć koju u našoj školi vodi Marina Knapić. •

Božićni sajam

Dobra srca naše djece

Već nekoliko godina, U Vrbovcu se predbožićnih dana održava Božićni sajam. Naši učenici sad već tradicionalno sudjeluju na sajmu pokazujući tako kako imaju veliko i dobro srce. Sve predmete koje prodaju sami izrađuju, a novac zatim daruju nekoj obitelji u teškoj životnoj situaciji. Ni ove godine ih hladnoća nije spriječila da svojim veselim licima uljepšaju naš trg i, što je još ljepše, nekome pomognu. •

Božićna priredba

Od lutaka do zumbe

I OVE GODINE NAŠI SU UČENICI, UZ MALU POMOĆ SVOJIH NASTAVNICA, PRIPREMILI ŠAROLIK PROGRAM ZA KRAJ PRVOG POLUGODIŠTA. ONI KOJI NISU SUDJELOVALI U PROGRAMU, GLEDALI SU I IZVOĐAČE NAGRADILI VELIKIM PLJESKOM.

NAPISALA: **Klara Marjanac**, 8. a

Božićna priredba I. OŠ Vrbovec održana je 23. prosinca 2015. godine u Pučkom otvorenom učilištu. Posebnu su priredbu imali viši, a posebnu niži razredi. Ovakvo je bilo na priredbi "za velike".

Prvu točku u kojoj smo uživali izveli su učenice i učenici 6. c razreda s božićnim rapom. Mislim da je vrlo zanimljivo to što su uveli nešto novo u priredbu i nadam se da će još nastupati sa sličnim stvarima. Zatim smo mogli čuti nastup zborša I. OŠ Vrbovec koji su otpjevali nekoliko veselih božićnih pjesama te smo ih još mogli vidjeti kako su zaplesali uz pjesmu "Rock zvončići". Na priredbi smo osim zbora čuli i dvije recitacije. Prva je na redu bila Sara Hadžimuratagić iz 5. b s recitacijom "Šareni snijeg", a nakon nje još jedna učenica 5.b, Laura Domgioni, koja je s recitacijom "Nova godina dijeli darove" objasnila da se darovi ne dijele samo za Božić. Došao je i malo ozbiljniji dio priredbe kad nam je učenica 8. a razreda, Sara Muslija, držala govor na temu "komercijalizacija Božića" te nas podsjetila da bit Božića nisu pokloni, nego skromnost, obitelj i ljubav. Na priredbi smo se najviše nasmijali uz lutkarsku predstavu "Božić Gašpara i Melka" koju su izvele učenice Dramske skupine. Predstava je bila, kako bi se reklo, kratka i slatka. Učenice su je odlično izvele na kajkavskom narječju te se publika jako nasmijala. Zadnju točku izveli su učenici 4. i 5. razreda koji su otplesali zumbu na pjesmu Uptown funk Brune Marsa u kojoj smo uživali kao i u cijeloj priredbi. Publici se svidjela točka u kojoj su se učenici raspljesali te su učenike nagradili velikim pljeskom.

Naravno, priredba ne bi bila potpuna da nije bilo Tare Sokolić, učenice 8. a i Patricka Patljaka, učenika 8. c razreda, koji su vodili priredbu te zabavili publiku, a i sebe. Priredba također ne bi bila potpuna da nije bilo nastavnica koje su uložile puno truda u ovu priredbu kao i svake godine do sada. •

Lutke iz igrokaza "Gašpar i Melko"

Dan hrvatske knjige

Knjiga nije hrana, ali je poslastica

DJECA VOLE ČITATI ONO ŠTO IH ZANIMA. PRILIKU DA PREDSTAVE SVOJU OMILJENU KNJIGU DOBILI SU NA SATU HRVATSKOGA JEZIKA POVODOM DANA HRVATSKE KNJIGE. BIO JE TO PRAVI MALI PRAZNIK ZA KNJIGOLJUPCE.

NAPISALA: **Dinka Mudri**, prof.

Pod satom hrvatskog jezika učenici 6. c razreda obilježili su Dan hrvatske knjige te Svjetski dan knjige. Svaki učenik predstavio je svoju najdražu i najzanimljiviju knjigu. Bilo je tu omiljenih lektirnih djela iz nižih razreda ("Vlak u snijegu", "Čudnovate zgrade šegrta Hlapčića", "Pripovijest o doktoru Dolittleu"), zanimljivih lektirnih djela iz viših razreda ("Junaci Pavlove ulice", "Koko u Parizu", "Zaljubljen do ušiju", "Tajna ogrlice sa sedam rubina") te djela koja nemaju nikakve veze s lektinom ("Vjerovali ili ne", "Tajne divljine", "Dinosauri"). Prisjetili smo se zanimljivih sadržaja te naučili nešto novo i zanimljivo. Nahranili smo, tj. zaslادili dušu. Davno je Ujević rekao: "Knjiga nije hrana, ali je poslastica!" Slažemo se s njim! •

6. c sa svojim najdražim knjigama

Posjet svetog Nikole

Jeste očistili čizmice?

IAKO SE DOLAZAK SVETOG NIKOLE UVIJEK OBIJEŽAVAO U RAZREDNIM ODJELIMA NIŽIH RAZREDA, OVE GODINE ODLUČILI SMO GA DOČEKATI MALO SVEČANIJE. PRIPREMILI SMO MU MALU PRIREDBU I POZVALI SVE MALIŠANE DA GA DOČEKAJU U ŠKOLSKOJ KNJIZNICI. A JE LI DOŠAO I NEPOZVANI KRAMPUS?

NAPISALA: **Ana Havoic**, 7. b

U ponedjeljak 7. 12. 2015. u I. osnovnoj školi Vrbovec održana je mala priredba povodom dolaska svetog Nikole. Na priredbi su učenici nižih razreda čitali svoja pisma Nikoli, recitali, pjevali, čitali svoje sastavke. Čak su mu pripremili i prigodni igrokaz.

Predstava traje, čeka se Nikola, koji nikako da se pojavi. Napokon, nakon još nekoliko veselih pjesmica, pojavio se sveti Nikola i svi su se učenici jako razveselili. Nikola je ispričao kako je dugo putovao i posjetio jako puno

S veseljem idemo u školu

NAPISALA: Lorena Zupković i Ivan Mlinarić, 4. r, PŠ Dijaneš

Učenci PŠ Dijaneš i ove godine su bili vrijedni i aktivni.

I ove školske godine obilježili smo mnoge dane, od Dana kruha i Dana jabuka do Valentinova i maškara. U 1. polugodištu smo se dugo pripremali za božićnu priredbu. Svakodnevno smo marljivo uvježbavali tekstove igrokaza i stihove pjesama. Slikali smo i izrađivali scenografiju i kostime. U 2. polugodištu smo svoje likovno umijeće pokazali na radionici vezanoj uz Uskrs. Odlasci na izvanučioničku nastavu najviše su razveselili sve učenike. Odlazak u Zagreb i vožnja vlakom svima su ostali u lijepom sjećanju. Nedavni posjet Grada Mladih bio nam je svima izazov jer smo trebali pokazati sve do sad naučeno: od snalaženja u prostoru do pjevanja i plesa. Bilo je tu i matematičkih mozgalica i zagonetki. I ove godine smo posadili cvijeće i uredili školsko dvorište.

Uz smijeh, igru i rad s veseljem odrađujemo svakodnevnne obveze u školi. •

Izvanučionička nastava u Zagrebu

S božićne priredbe u Dijanešu

Intervju sa Sebastijanom Kopsejakom

PŠ PRESEKA

Najradije crtam portrete

PANOI UČIONICA U PŠ PRESEKA PREPUNI SU PREKRASNIH CRTEŽA ZA KOJE JE ZASLUŽAN SEBASTIJAN KOPSEJAK, UČENIK 5. RAZREDA.

NAPISALA: **Nikolina Hasan i Veronika Lendl**, 5. r., PŠ Preseka

djece te rekao da mu je iznimno drago što je navratio i ovdje; u naš Vrbovec i našu školu. Zatim je malo sjeo da se odmori i pogleda program koji su mu pripremili učenici. Ali prije nego što su svi uspjeli izvesti svoje točke, uletio je zločesti Krampus, sve nas malo uplašio i malo pokvario veselo raspoloženje. Sreća da je Krampus otišao brzo kako je i došao pa nije uspio pokvariti radost među učenicima.

Nakon svega, sveti Nikola je podijelio bombone te rekao kako mu je prekrasno biti među nama, ali da ga još puno djece očekuje i da mora poći dalje. Također je rekao da se nada kako će i sljedeće godine doći do ovako dragih i dobrih učenika. •

Sebastijane, kada si se počeo baviti crtanjem i kako si otkrio svoj talent?

Crtao sam počeo s otprilike 9 godina. U školi sam počeo izrađivati plakate i crteže za sat vjeronauka, a kada sam ih pokazao drugima, svi su im se divili. Tada sam shvatio da imam talent.

Što najviše voliš crtati?

Najradije od svega crtam portrete.

Tvoji su crteži najčešće u crno-bijeloj tehnici. Zbog čega?

U boji crtam rijetko jer mi crno-bijela kombinacija pomaže da izrazim sjene u portretima.

Gdje pronalaziš inspiraciju za crtanje?

Inspiraciju najviše pronalazim gledajući druge slike, a dok crtam, posebno me inspirira i glazba.

Vidiš li se u budućnosti kao slikar?

Kratko i jasno - da!

Nadamo se da će se tvoja želja i ostvariti i da ćeš postati poznati umjetnik. Hvala na razgovoru.

Hvala i vama. •

Intervju s Paulom Ribić, učenicom 8. razreda PŠ Preseka

Hoapanje mi pomaže da se oslobodim

RAZGOVARALI I NAPISALI: **Dorotea Stanić i Božidar Bedeković**, 8. r., PŠ Preseka

PAULA RIBIĆ MLADA JE I TALENTIRANA UČENICA KOJA SE BAVI NEOBIČNIM SPORTOM: HULA-HUPOM. PAULA JE SVOJ TALENT VJEŽBOM RAZVILA DO SAVRŠENSTVA PA JOJ TRENUTNO HOOPATI S ČETIRI ILI PET OBRUČA ODJEDNOM NE PREDSTAVLJA NIKAKAV PROBLEM. RAZGOVARALI SMO S NJOM O TOM ZANIMLJIVOM HOBIJU.

Senzacionalna Paula

Paula, od koje se godine baviš hula-hupom?

Hula-hupom sam se počela baviti s deset godina.

Kako si se odlučila baviti baš tim sportom?

Hula-hup me počeo zanimati kada sam na jednom natjecanju za talente zapazila jednu *hoopericu*. Oduvijek sam voljela plesati i vježbati gimnastiku, a hula-hup spaja upravo to dvoje.

Tko te uči svim trikovima?

Trikove učim sama, najčešće preko *Youtubea*, a neke i sama osmislim.

Što nalaziš u hula-hupu? Smirenost, zadovoljstvo...?

Nalazim i jedno i drugo. Hoapanje mi pomaže da se oslobodim i pokažem svoju drugu stranu.

Imaš li tremu prije nastupa?

Da. Teško se nosim s tremom i još nisam pronašla neki određeni način kojim bih je se riješila. Trema se obično pojavi samo prije nastupa, ali kad krenem *hoopati* skoro pa potpuno nestane.

Kako se osjećaš kada nastupaš?

Kada vježbam kod kuće, osjećaj je drugačiji i lakše je nego na javnom nastupu. No, bez obzira na to, čim krene glazba, polako se smirujem, ulazim u svoj svijet i trudim se ne misliti ni na što drugo osim na hoapanje.

Misliš li se i profesionalno time baviti?

Teško mi je o tome razmišljati na taj način, s obzirom na to da hoapanje i nije baš toliko priznato da bih se njime mogla profesionalno baviti. Zasad je to za mene samo hobi.

Može li se napredovati u hula-hupu?

Kao i u svemu ostalome, i u hoapanju ima mnogo prostora za napredovanje, skoro do beskonačnosti.

Što bi poručila mladima?

Mladima koji imaju neki talent svakako preporučujem da se otvore i pokažu drugima što znaju, jer talent nema smisla skrivati. To je ono što nas čini posebnima i drugačijima, ono što nas izdvaja iz gomile. A njegov smisao nestaje ako se ne napreduje.

Nadamo se da će tvoja poruka doprijeti do onih koji svoj talent možda još uvijek skrivaju. Hvala na razgovoru i želimo ti puno uspjeha u daljnjim nastupima i trikovima.

Hvala i vama. •

Nogometaši iz Gornjeg Tkalca

NAPISALA: **Martina Rabudić**, 4. r, PŠ Gornji Tkalac

U Područnoj školi Gornji Tkalac petorica učenika trenira nogomet. To su: Andrej i Matej Premrl, učenici 1. razreda te učenici 2. razreda Mateo Tunjić, Dominik Šalamun i Leo Grgić. Treninge imaju ponedjeljom, srijedom i petkom u 18,15 sati. Nogomet treniraju u NK Vrbovec, a treneri su im Mladen Falčević i Igor Mudrić. Redovito odlaze na utakmice i postižu odlične rezultate. Na turnirima u Vrbovcu, Križevcima i Zagrebu osvojili su 1. mjesto. Jako vole igrati nogomet zato što žele postati slavni nogometaši. •

Buduće nogometne zvijezde iz Gornjeg Tkalca

PŠ BANOVO

Mata Croata u Banovu

NAPISALA: **Andrea Štajminger**, prof.

Ove godine učenike PŠ Banovo počastio je svojim dolaskom poznati vrbovečki kipar Mata Croata, odnosno Mate Turić i prenio svoje znanje djeci o modeliranju jedara. Djeci u PŠ Banovo Mate nije stran. Prošle godine nastava likovne kulture održana je u njegovom radnom prostoru, gdje su se djeca okušala u kiparenju i brušenju kamena. Njegova izložba povodom pedesete obljetnice škole u Banovu nije prošla nezapaženo. U skromnom prostoru male škole, mnogobrojnim posjetiteljima pokazao je svoje radove.

S Matom često surađujemo što itekako doprinosi našoj nastavi i možemo se ponositi takvim lijepim iskustvom. •

Mata Croata s djecom iz PŠ Banovo

Mali kipari ne klešu ništa lošije od svog učitelja

PŠ RAKOVEC

"Umjetnički" štagalj u Kostanju

Idemo u Kostanj

U SELU KOSTANJ KOD DUBRAVE NALAZI SE JEDAN NEOBIČAN ŠTAGALJ. U NJEMU SE ČITA POEZIJA, SVIRA, ALI I FINO JEDE.

NAPISALA: **Helena Prelec**, 7. r, PŠ Rakovec

U subotu, 19. ožujka 2016., išli smo u Kostanj, selo u blizini vrbovečke Dubrave. Tamo gospođa Mirjana Bobanac u svom starom štaglju organizira susrete različitih umjetnika. Ovaj put susret je bio posvećen Iranu i iranskoj novoj godini, koja počinje na prvi dan proljeća. Već nekoliko puta učenici PŠ Rakovec sudjelovali su na kulturnim susretima u popularnom štaglju, a najčešće su čitali svoje pjesme ili pjesme drugih autora.

Ljudi su nas srdačno dočekali. Upoznali smo mnogo zanimljivih ljudi, i starih i mladih. Svi su bili veseli. Prije početka programa svi su sjeli na svoja mjesta. Bilo je tako ugodno. Gospođa Mirjana rekla je nekoliko uvodnih riječi, a zatim smo nastupili mi. Imali smo tremu, ali smo ju nadvladali. Svatko od nas pročitao je po dvije pjesme vrbovečkog pjesnika Darka Vidovića, kojeg smo upoznali upravo u štaglju. Nakon toga čuli smo jedan zanimljivi trio koji je prekrasno svirao. Lutnja, usna harmonika te bubanj čuli su se odlično. Izložene su fotografije Pavla Totha snimljene u Iranu, a svoje slike nastale tehnikom ebru (slikanja na vodi), izložila je i Ismeta Sedlovski. Bilo je i krasnih delacija u kojima smo svi uživali: keksići, kruhek, juhica, kolačići, sve je bilo jako ukusno. Ipak, sve je to bilo naše domaće.

Svima koje zanima, umjetnost preporučila bih da posjete štagalj, gospođu Mirjanu i sve njezine zanimljive goste. Bilo je predivno i jedva čekamo sljedeći put kad ćemo ići u Kostanj. •

DA VINCI

Izložba Leonardo Da Vinci

“Ljubazna priroda pobrine se za to da posvuda po svijetu pronadeš nešto od čega možeš naučiti.” (Leonardo da Vinci)

21. LISTOPADA 2015. UČENICI ŠESIH RAZREDA POSJETILI SU IZLOŽBU "LEONARDO DA VINCI". NA IZLOŽBI JE BILO PRIKAZANO PREKO 80 LEONARDOVIH SLIKA I RADOVA. (SLIKE SU, NAŽALOST, BILE KOPIJE, A NE ORIGINALI.)

NAPISALA: **Paula Jakšić**, 8. b

Leonardo je rođen 15. travnja 1452. u gradu Vinci, Italija. Umro je 2. svibnja 1519. u Francuskoj. 1462. godine Leonardo se uputio u Firencu sa svojim ocem Pierom koji je crteže svoga sina pokazao poznatom slikaru i kiparu Andrei del Verrocchiju. Umjetnik je bio zapanjen Leonardovim talentom te ga je uzео za pomoćnika. Nakon obuke, u 21. godini, Leonardo je službeno postao dijelom Firentinskog slikarskog kruga. Osim što je bio umjetnik, Leonardo je bio i izumitelj, inženjer, znanstvenik, anatom, arhitekt, kipar i filozof.

Leonardo je bio ljevak i cijeli se život koristio zrcalnim pisanjem, odnosno pisao je s lijeva na desno. Često je pisao u šiframa, tj. slova bi zamijenio brojevima i obrnuto te je tako izumio svoj osobni stenografski stil. Također je izrađivao odjeću za neke posebne prigodbe kao npr. vjenčanja. Napravio je i plan savršeng, tj. idealnog grada.

Izumio je i strojeve koji su na izložbi podijeljeni u četiri grupe, ovisno o primjeni u odnosu na elemente: zrak, vodu, zemlju i va-

Maketa Leonardovog idealnog grada

tru. Leonardo je njima bio snažno nadahnut. Izlošci obuhvaćaju takve vizionarske izume kao što su helikopter, jednostavna preteča padobrana, zmaj za letenje, oklopno vozilo, bicikl, automobil, podmornica, tiskarski stroj, hidraulična pila, projektil, vertikalna bušilica. Pored objašnjenja i priloženih skica modela, Leonardovi su projekti obogaćeni originalnim citatima iz njegova doba.

Učenici su bili oduševljeni izložbom, posebno oklopnim tenkom i sobom ogleдалa. •

Vitruvijev ili savršeni čovjek (1487.)

FILM

Osvrt na film

Mali princ

NAPISALA: **Helena Krajinović**, 7. b

“Mali princ” je animirani film snimljen prema istoimenoj knjizi koju je napisao francuski pisac Antoine de-Saint Exupéry. Film je režirao Mark Osborne. Tema filma je putovanje malog princa te ljubav između njega i njegove ruže. Glavni likovi u filmu su mali princ te djevojčica koja otkriva priču o njemu. Djevojčica se doseljava sa svojom majkom u novu kuću te joj majka planira cijeli život. Priču o malom princu otkriva joj starac iz susjedstva. Djevojčica se s njim zbliži i zapostavlja majčine planove. Film prati pustolovine djevojčice i malog princa kojeg ona kroz priče upoznaje. Film je zapravo spoj dvije priče koje se kasnije spajaju u jednu.

U početku sam bila skeptična jer su likovi, a i radnja filma sasvim drugačiji od ostalih animiranih filmova. Film mi se, ipak svidio. U nekim dijelovima je dosta ozbiljan i tužan, no svakako se ponekad tijekom filma i nasmijete. Sviđa mi se i što neke scene izgledaju kao da su sastavljene od papira, a kada djevojčica čita priču, priča je prikazana ilustracijama. Film je pun životnih pouka te me se zbog toga najviše dojmio. Jedna od meni najvažnijih bila bi da je bitno vrijeme koje smo na nešto potrošili, odnosno naše utrošeno vrijeme čini to nešto toliko važnim. Malom princu je tako bila najvažnija njegova ruža za koju se je dugo brinuo. •

Ciklus izložbi Mate Turića “Kamena jedra” u tri vrbovečke škole

Kamena jedra

KLESAR MATE TURIĆ, KOJI SE VOLI PREDSTAVLJATI I KAO MATA CROATA, POČASTIO JE NAŠE VRBOVEČKE ŠKOLE SVOJOM ZANIMLJIVOM IZLOŽBOM KAMENIH JEDARA. POSEBNA ZANIMLJIVOST OVE IZLOŽBE BILA JE TO ŠTO SU SE U SVAKOJ OD ŠKOLA NALAZILA DRUGAČIJA JEDRA PA STE IH MORALI POSJETITI SVE, AKO STE ŽELJELI VIDJETI CIJELU IZLOŽBU. MATA CROATA JE TAKO POVEZAO NAŠE ŠKOLE I NAŠE UČENIKE.

NAPISAO: **Bero Sokolić**, 6. b

Divim se svim umjetnicima a pogotovo Mati Turiću. Mate je klesar. Rodio se 29. lipnja 1987. godine u Zagrebu. Završio je srednju školu za klesarskog tehničara u Pučišćima na Braču. Poslije srednje škole išao je u vojsku gdje je u međuvremenu izrađivao kamene radove. Kad je završio vojni rok, upisao je Akademiju likovnih umjetnosti u Širokom Brijegu 2009. godine i tako usavršio svoj talent te postao poznati umjetnik. On izrađuje raznorazne kamene skulpture, a među njima su i predivna kamena jedra.

Njegove su izložbe kamenih jedara postavljene u Vrbovcu 24. studenog 2015. g., u I.

IZLOŽBA

osnovnoj školi, II. osnovnoj školi i Srednjoj školi Vrbovec istodobno. Razlog održavanja izložbi u 3 škole u isto vrijeme bio je da poveže sve profesore i učenike iz triju vrbovečkih škola te da se oni na taj način zbliže.

Od njegovih raznovrsnih skulptura jedara meni su najljepša ona visoka vitka koja su bila izložena u Srednjoj školi Vrbovec. On čak može napraviti šupljinu u jedru dovoljno veliku da možeš gurnuti ruku kroz nju. Takva su jedra bila u II. osnovnoj školi Vrbovec. U našoj školi bila su izložena predivna jedra, široka i zavinita kao mjesec u mladaču. Na izložbi je bilo zanimljivo i sva su jedra baš bila lijepa. Jako je lijepo od Mate Turića što je organizirao male tombole na kojoj je svatko mogao osvojiti jedan njegov rad. •

Riječi trebaju donositi mir

I.OSNOVNU ŠKOLU VRBOVEC POSJETIO JE OVE GODINE CIJENJENI PISAC I SLOBODNI UMJETNIK ENES KIŠEVIĆ. NAKON UŽIVANJA U NJEGOVOJ JEDNOSATNOJ IZVEDBI SVOJIH I DRUGIH PJESAMA TE RAZGOVORA S UČENICIMA, ENES KIŠEVIĆ PRISTAO JE NA INTERVJU.

RAZGOVARALA I NAPISALA: Sara Muslija, 8. a

Opisuje Vas se i definira kao književnika i slobodnog dramskog umjetnika. Ja Vas osobno smatram prije svega pjesnikom, no kako Vi vidite sebe? Kako biste Vi sebe opisali?

Ja vidim sebe kao čovjeka koji pokušava doći do točne riječi, koji bi htio riječima dati neke naznake, upute onima koji tek dolaze, kojima bih, 'ajmo reći, htio predati tu tajnu i tu moć riječi. Ne bih čak ni rekao moć, mislim, sve što je sila nije moć, nego riječ, riječ kada je ljudska, ona je stvarno velika, ali je i ubitačna. Riječima je lako donositi vatru i mržnju, ali riječima treba donositi mir. Mir pripada Bogu. Treba donijeti tu riječ koja u sebi nosi ljepotu svjetla, dobrotu, koja je dobrostivna, koja je sabrana, koja je mirna, jer riječ može biti velika utjeha, a može biti i velika vatra.

Jeste li jedan od onih koji cijelu zbirku napišu u dva – tri tjedna ili pak ostavljate tekstove da malo "odstoje" prije objavljivanja?

U pravu si kad kažeš "pjesma treba odstatati". Bog nam da prvi stih, ali drugi stih mi moramo napisati sami. Kao mlađi sam uvijek čekao taj prvi stih, inspiraciju. Mene bi uvijek kada bih pisao nešto podiglo, dvije minute i ja

bih nešto zapisao. Jednom se dogodilo da je to duže trajalo, tada sam bio u Lici, pisao sam jednu pjesmu o svemu. To je čudesno da se pjesma može od zadnjeg stiha čitati prema prvom i ništa se ne gubi. Dogodilo mi se da sam mjesec dana bio pod tom energijom, čudo! Tada sam napisao Jutarnju molitvu, nisam osjećao ništa, nisam osjećao ni vodu, ni zemlju, molio sam Boga da se spustim, tako da eto, to je bilo baš kao da sam živio samo pjesmu. Sada pišem skoro svaki dan, no više ne čekam inspiraciju nego je jednostavno nalazim. Znaš kako se kaže – Ja ne tražim, ja nalazim, baš nalazim, sam.

Postoji li neki ciljani efekt koji želite postići Vašim pisanjem ili Vam je draže kada svaki čitatelj doživi Vaše stihove na neki svoj način?

Draže mi je kada ih čitatelj doživi na svoj način, ne volim se nametati. Ja sam čovjek koji bi u pustinji pisao po pijesku jer bez toga ne mogu. I da vjetar istog časa te stihove obriše, meni to uopće nije važno, ne treba mi pljesak, treba mi pravi čitatelj koji će razumjeti, kojemu će moja riječ nešto značiti, takav mi treba. Ne tražim od toga ni novca ni slavu.

Višestruko ste nagrađivani; nagrada Društva književnika Hrvatske, nagrada Zmajev štap

tek su neke od njih. Koje i kakve nagrade su Vama u životu najvažnije?

Nagrada pravih čitatelja, nagrada ljudi koje cijenim. Đurđa Škarić, moja profesorica na Akademiji, njena riječ mi puno znači. Uvijek se čujemo telefonom. Razgovaramo i o mojoj kćerki Sari koja je čudo. Evo jedan krasan Sarin stih, ona je sada treći razred gimnazije. Ona vidi mene navečer kako pišem i kaže: "Tata, evo ti jedan moj stih. Djevojka upali svijeću, a svijeću ugasi mrak. Ili: Tatina olovka stvara riječima dom." Ima cijela akademija, kaže Sara, djeca se rađaju s tajnom svega, a onda kada narastu i kada nauče od nas, sve zaborave. To je cijela moja akademija.

Imate li neki hobi?

Šetnja. Jako volim šetnju. Imam jednog prijatelja s kojim napravim po 5 i više kilometara svakodnevno. Stalno šećem, nebitno o vremenskim prilikama ili neprilikama. Također jako volim sport; atletiku, nogomet, tenis, stvarno, jako sport volim. Dok se čovjek kreće, kada noge i razum služe, godine uopće nisu bitne.

Možete li izdvojiti neki citat koji ste napisali davnih dana, a dobro bi opisao svijet današnjice?

"Ne dođoh na svijet uživati život, nego mu dođoh služiti, nasmijan sluga životu biti."

Hvala Vam na ovom zanimljivom razgovoru! •

Svjetski poznati flautist u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog

Glazba koja ostavlja bez daha

MARTA PETEK, UČENICA 6. RAZREDA, BILA JE NA KONCERTU SLAVNOG FLAUTISTA EMMANUELA PAHUDA. KAKO JE BILO, ŠTO SE SVIRALO I ZBOG ČEGA JE TAJ KONCERT BIO KONCERT ZA PAMĆENJE, SAZNAJTE U RETCIMA KOJI SLIJEDE.

NAPISALA: Marta Petek, 6. b

23. veljače 2016. godine u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog održan je koncert flautista Emmauela Pahuda i Zagrebačke filharmonije. Nisam mogla vjerovati da imam priliku slušati i gledati najpoznatijeg flautista na cijelome svijetu!

Prije koncerta u predvorju dvorane upriličen je razgovor s flautistom Emmanuelom Pahudom i dirigentom Zagrebačke filharmonije, Ivanom Repušićem. Pahud je pričao o svojoj glazbenoj karijeri u kojoj je bilo i šaljivih trenutaka (mrzovoljni susjedi koji ne vole zvuk flaute). Pričao je i o suradnji sa Zagrebačkom filharmonijom i Ivanom Repušićem.

Poslije razgovora zauzeli smo svoja mjesta u dvorani, orkestar se skupio, došao je diri-

gent i koncert je mogao započeti. Odsvirali su prvu skladbu i već se mogla osjetiti čarolija glazbe. Cijeli orkestar je bio usklađen i svaka nota je zvučala besprijekorno.

Kada je prva skladba završila, na pozornicu je samouvjeren došao čovjek o kome su svi pričali - flautist Emmanuel Pahud. Na svojoj zlatnoj flauti odsvirao je uz pratnju Zagrebačkih filharmoničara, pod ravnanjem dirigenta Ivana Repušića, tri glazbena djela: Mozartov Koncert za flautu i orkestar u D-duru, Bizetov Intermezzo iz opere Carmen te Borneovu Carmen fantaziju za flautu i orkestar na teme Georgesa Bizeta. Najviše me se dojmila izvedba Carmen fantazije s poznatim melodijama iz opere Georgesa Bizeta Carmen u kojoj je Emmanuel Pahud pokazao svoje virtuozne sposobnosti sviranja flaute. Svojim nastupom izazvao je

oduševljenje prepunog gledališta koji su ga nagradili gromoglasnim pljeskom i povici- ma oduševljenja.

U drugom dijelu koncerta Zagrebačka filharmonija izvela je Beethovenovu 2. simfoniju u D-duru. Beethoven je unatoč gubljenju sluha skladao nemirne i komplicirane skladbe, što su izvrsni zagrebački filharmoničari besprijekorno prenijeli publici.

Cijeli koncert me ostavio bez daha i htjela bih ga opet doživjeti. •

Nastup svjetski poznatog flautista Emmauela Pahuda u Lisinskom

KAZALIŠTE

Osvrt na predstavu

"Tko je ubio Pašteticu?"

I MI SMO SE PITALI TKO JE UBIO PAŠTETICU I... KAKO SE PAŠTETA UOPĆE MOŽE UBITI?! ODGOVOR SMO POTRAŽILI U ISTOIMENOJ KAZALIŠNOJ PREDSTAVI.

NAPISALA: **Tamara Bilješko**, 5. c

Jesen smo moj razred i ja išli na predstavu "Tko je ubio Pašteticu?" Predstavu smo gledali u kazalištu Mala scena. Režirala ju je Ana Prolić, a rađena je prema istoimenom romanu Silvije Šesto.

Od ove predstave očekivala sam da će biti riječ o nekakvim igračkama ili nečemu sličnom, no predstava govori o dvjema mladim prijateljicama (Marti i Barbari) koje su postale voditeljice radijske emisije. Emisija se zvala Paštetica i ubrzo je postala popularna. Na početku se djevojke pomalo natječu u vođenju emisije, no tu ih pokušava zaustaviti urednica Marina. Međusobno natjecanje uskoro prelazi u sukob, a njihovu svađu pogoršale su i ambicije njihovih majki. Marta i Barbara su također i nesretno zaljubljene. Djevojke su na kraju ipak uspjele shvatiti što im je stvarno važno te su se izborile za svoje prijateljstvo. Emisija je na kraju propala, ali im to više nije bilo tako važno. Pouka ove predstave je da je prijateljstvo vrijednije od slave i da se za prijateljstvo treba boriti unatoč svemu. Preporučujem svima ovu predstavu. Predstava će vas nasmijati i zabaviti, a također ćete shvatiti koliko vam prijatelj zaista znači. •

TKO JE UBIO PAŠTETICU?

Ilustracija:
Marta Petek,
6. b

Osvrt na predstavu "Moja obitelj i jedan jež"

Anja je odabrala svoje roditelje

U NAŠEM PUČKOM OTVORENOM UČILIŠTU IMALI SMO PRILIKE POGLEDATI VRLO ZANIMLJIVU PREDSTAVU S POMALO NEOBIČNOM TEMOM. O ČEMU SE RADI, PROČITAJTE U OSVRTU TAMARE BILJEŠKO.

18. 3. 2016. godine moj razred i ja išli smo gledati predstavu "Moja obitelj i jedan jež". Redateljica predstave je Ivana Boban. Predstava se održala u Pučkom otvorenom učilištu Vrbovec.

U predstavi se pojavljuju Sanja (mama), Vanja (tata) i Anja (posvojena djevojčica). Anju su posvojili Sanja i Vanja dok je imala četiri ili pet godina. Anja je odabrala Sanju i Vanju za roditelje tako što ih je primila za ruke dok su gledali male bebe. Anja se iz djetinstva sjeća samo svađa bioloških roditelja. Bila je vezana za plišanog ježa kojeg joj je poklonila biološka majka. Zvala ga je Srećko. Bilo je potrebno neko vrijeme da se nova obitelj upozna i zbliži, no Anja je nove roditelje definitivno prihvatila kada je Vanja spasio Srećka koji je ostao u parku dok je padala kiša.

Tema ove predstave je posvajanje. Posvajanje je kada neke osobe, koje zadovoljavaju određene kriterije, preuzmu brigu o djetetu koje nije bilo zbrinuto ili nešto slično. Za jednu obitelj je najvažnije da želi to dijete koje posvaja i da ga vole kao svoje vlastito dijete. Djeci bez roditelja najviše nedostaje roditeljska ljubav i osjećaj sigurnosti. Ja mislim da je posvajanje djeteta ispravna stvar jer zapravo svoj djeci treba roditeljska ljubav i zaštita. Pouka ove predstave je da obitelj vrijedi zlata i da su roditelji veliki oslonac u životu.

Preporučila bih vam da pogledate ovu predstavu jer ćete onda biti više svjesni koja je važnost obitelji. Predstava je također puna veselih i šaljivih prizora pa će vas i nasmijati. •

Moja obitelj i jedan jež
(detalj s plakata)

Čuvajte nas, pazite nas!

"PROMETNA PRIČA" JE VESELI I ZABAVNI, ALI I POUČNI, LUTKARSKI MJUZIKL KOJI SU NAŠI UČENICI NIŽIH RAZREDA IMALI PRILIKE POGLEDATI U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI. PREDSTAVA IM SE SVIDJELA JER JE BILA PUNA VESELIH PJESAMA I DUHOVITIH SCENA.

NAPISALA: **Matea Zajec**, 6. b

Jednog lijepog jesenskog dana u školskoj knjižnici održana je zgodna i zanimljiva predstava o prometnim pravilima. Produkcija Z, lutkarsko kazalište iz Splita, gostovala je kod nas i prošle godine pa smo već imali prilike vidjeti njihove predstave koje se najbolje mogu opisati kao lutkarski mjuzikli. Ove godine su nam došli s novom predstavom po imenu "Prometna priča".

"Prometna priča" govori o snalaženju u prometu i uči nas kako moramo biti pažljivi dok prelazimo cestu. Počnimo onda s pričom. Glavni likovi u priči su sestra Slavica i brat Jurica. Oni svaki dan moraju prijeći cestu kako bi došli do škole i zato im je jako važno da znaju prometne znakove i prometna pravila. Uz njih se, naravno, pojavljuju i ostali likovi: zebra, policajac, semafor. Svaki od njih pjeva zabavnu pjesmu o sebi. Zebra o svojoj svrsi, kao i semafor, a policajac o svom poslu. Te pjesme su jako zanimljive, poučne i smiješne. Jednog dana su Slavica i Jurica

napravili zbrku u prometu jer nisu gledali kuda idu i išli su "kraćim putem". Zapamtite, najkraći put nije uvijek i najsigurniji. Lako se može nastradati ako nisi pažljiv u prometu.

Glumci nakon predstave "Prometna priča" s novinarkama Helenom Turk i Mateom Zajec

Lutke su bile zanimljive i šarene. Djeci su se sviđale. Još je policajac napomenuo da se u prometu ne smije ni jesti ni telefonirati. Također je bila i pjesma o ležećim policajcima. Nadam se da se svima koji su je gledali, sviđala ova predstava. A oni koji nisu, ako budu imali prilike, neka je pogledaju. I upamtite: čuvajte se u prometu i pazite kako prelazite cestu! •

Županijsko natjecanje u odbojci za djevojke

Novo Županijsko, nova medalja

NAJBOLJI USPJEH NA ŽUPANIJSKIM NATJECANJIMA U EKIPNIM SPORTOVIMA I OVE SU GODINE POSTIGLE NAŠE ODOBJKAŠICE. ŠKOLSKO SPORTSKO DRUŠTVO "ISKRA" PONOVO SE VRATILO KUĆI S MEDALJAMA.

NAPISALA: **Ana Havočić**, 7. b

U petak, 15. 4. 2016. održalo se Županijsko natjecanje iz školske odbojke za 5. i 6. razrede. Natjecanje se održalo u Šenkovcu. U ekipi Iskre na natjecanju su sudjelovale: Hana Krznar, Sara Kuntić, Gabrijela Klepec, Laura Pajsar, Ivona Pavić, Marta Petek, Tea Culifaj, Petra Kovjanović, Franciska Novosel, Paola Kuten i Helena Turk. Trener kluba Iskra je nastavnik Tomislav Falčević.

Konkurencija je ove školske godine bila iznimno jaka. Cure su stvarno odlično igrale i dale sve od sebe te im je zamalo pobjegla igra i za 1. mjesto. Druga utakmica odlučivala je hoće li se boriti za finale ili 3. mjesto. Tu utakmicu su cure, nažalost, tijesno izgubile te se morale boriti za 3. mjesto. Bile su jako

žalosne zato što su se stvarno nadale da će pobijediti tu utakmicu. Posljednju utakmicu za 3. mjesto igrale su protiv Velike Gorice. Utakmica je bila jako uzbudljiva i teška te igrana malo i s grčem i gorčinom zbog prethodnog poraza. Naše odbojkašice su ipak na kraju skupile snagu i izvrsnom igrom pobijedile te s ponosom primile medalje za 3. mjesto. Nakon svih teških utakmica i podjela medalja, slijedio je fini ručak. Kao i proteklih godina, naše odbojkašice su se sprijateljile s odbojkašicama iz drugih ekipa. Cure su stvarno smiješne i zabavne te mi je jako drago što su se sprijateljile s njima i ostale u kontaktu preko društvenih mreža.

Iako su naše odbojkašice osvojile 3. mjesto (a možda su mogle i bolje), mi smo ipak ponosni na njih što su uopće dospjele na Županijsko natjecanje i što su ponovno osvjetlale obraz našeg vrbovečkog kraja. •

Mlađa ekipa odbojkašica s trenerom Tomislavom Falčevićem nakon županijskog turnira

Županijsko natjecanje iz atletike

Uspjeh se ne događa slučajno

SA ŽUPANIJSKOG NATJECANJA U ATLETICI NAŠI ATLETIČARI SE NI OVE GODINE NISU VRATILI PRAZNIH RUKU. DONIJELI SU NAM TRI SREBRA, DVIJE BRONCE TE ČETVRTO EKIPNO MJESTO ZA MUŠKE EKIPE 7. I 8. RAZREDA. ČESTITAMO!

NAPISALA: **Greta Deutanec**, 8. a

14. i 18. travnja 2016. godine na stadionu Mladost u Zagrebu održano je županijsko natjecanje iz atletike. Na natjecanju je nastupala i naša škola. Imali smo mušku i žensku ekipu za 5. i 6. razrede te mušku i žensku ekipu za 7. i 8. razrede. Od natjecatelja iz naše škole srebrne medalje su osvojili: Lara Pisačić u disciplini 200 m, Danijel Pavić u disciplini 300 m te Greta Dautanec u skoku u dalj. Broncu su osvojili Josip Benjak na 600 m i Dario Sesvečanec u bacanju kugle. Valja još istaknuti da su i muška i ženska ekipa osvojile "drvenu medalju", odnosno četvrto mjesto u štafeti. Ovo je bila prva godina da se na natjecanju trčala tzv. švedska štafeta (štafeta u kojoj prvi trkač trči 100 m, drugi 200 m, treći 300 m i četvrti 400 m) te su se naši trkači u njoj odlično snašli i postigli odličan rezultat. Uz ove zaista lijepe rezultate u pojedinačnom dijelu natjecanja, važno je istaknuti da je muška ekipa 7. i 8. razreda osvojila četvrto mjesto od ukupno 13 škola. Uspjeh navedenih učenika naše škole – osvajača medalja, nije se dogodio slučajno. Oni aktivno treniraju atletiku, što znači da su njihov rad i odricanje na ovom natjecanju urodili plodom. •

U VRBOVCU IMA MNOGO SPORTAŠA, ALI GRETA DAUTANEC JE ZASADA JEDINA - SKAKAČICA S MOTKOM. SKOK S MOTKOM JE ZAHTJEVAN PA I OPASAN SPORT KOJI NIJE ZA SVAKOGA, NO GRETA IMA VEĆ DUGOGODIŠNJE ISKUSTVO U BAVLJENJU ATLETIKOM TE SE KAO VEĆ ISKUSNA SPORTAŠICA ODLUČILA ZA NEŠTO NOVO.

NAPISALA: **Josipa Katić**, 8. a

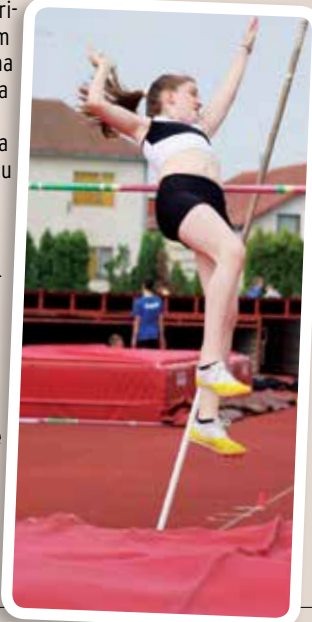
Prva vrbovečka motkašica

Motka... i hrabrost

Greta Dautanec ima 14 godina i prva je Vrbovčanka koja se bavi skokom s motkom. Počela je trenirati atletiku sa 7 godina i to nije jedini sport kojim se bavila. Prvo je trčala kroseve i osvojila mnogo pehara i medalja. Kada se počela natjecati na stazi, trčala je 400 i 600 metara, te je bila 2. na prvenstvu HALS-a (Hrvatska atletska liga sjever). Prije otprilike godinu dana, počela je trenirati skok s motkom te je opet osvojila 2. mjesto na prvenstvu HALS-a i bila je 4. na državnom prvenstvu. Za treniranje skoka s motkom potrebna je motka, strunjača, trener i hrabrost. Uz sve to, potrebna je snaga kako biste se mogli podići na motku i preskočiti određenu visinu. Skok s motkom sastoji se od par složenih elemenata, a to su zalet, ubod, odraz, uzmah, okret te sam doskok na strunjaču. Zalet je najjednostavniji, samo se zaletite s motkom držeći je u rukama, tako da vrh bude okrenut prema stropu. Ubod izgleda jednostavno, ali zapravo je složen; motku treba spustiti u određenom trenutku te ubosti kutiju ili ubodište. Odraz je također složen element; potrebno se odraziti s točke koja nije određena, već ovisi o visini motke. Bez uzmaha nema skoka. Kod skoka treba imati jake trbušne mišiće i potrebno je priljubiti tijelo uz motku

te vrhovima prstiju dotaknuti vrh motke, a za doskok se nema puno za reći, samo treba pasti na strunjaču. Skok s motkom nije opasan ako znaš kako se radi i ako je trener pokraj tebe. Ako skačeš kada puše vjetar, a krivo se odraziš, skok s motkom postaje najopasnija disciplina te lako može doći do pucanja motke. Greta trenira u Bočarskom domu u Zagrebu, na stadionu Svetice, a u Vrbovcu trenira u prostoru bivšeg Pevca koji je preuređen u dvoranu. Skok s motkom jedna je od najskupljih disciplina jer sama motka košta oko 3000 kn, a tu još dolaze troškovi potrebni za nabavu strunjače. Greta je imala sreću, te je dobila motku od jednog kluba koji ju više nije trebao.

Greta se odlučila za taj sport jer je željela pokušati nešto novo i nije požalila. •

Dan ružičastih majica

Volim ružičasto!

PRAVO NA ZAŠTITU OD SVAKOG OBLIKA NASILJA JEDNO JE OD TEMELJNIH LJUDSKIH PRAVA. I MALA DJECA SU, MEĐUTIM, SVJESNA DA SE TO PRAVO SVAKODNEVNO KRŠI. NAJBOLJI NAČIN BORBE PROTIV NASILJA JE UPORNO OSVJEŠĆIVANJE POTREBE DA SE NA NASILJE UKAZUJE I DA GA SE PREŠUTNO NE TOLERIRA. STOGA SMO OVE GODINE PRVI PUT U NAŠOJ ŠKOLI OBILJEŽILI DAN RUŽIČASTIH MAJICA.

NAPISALA: Sara Muslija, 8. a

Dan ružičastih majica, poznatiji kao *Pink Shirt Day*, program je prevencije vršnjačkog nasilja koji se obilježava zadnje srijede u mjesecu veljači. Program je krenuo inicijativom učenika, što je vrlo pohvalno jer pokazuje aktivizam mladih u svijetu.

Zašto ružičaste majice?

Priča ide ovako: jedan dječak iz Kanade je prvog dana škole, 2007. godine došao u školu noseći ružičastu majicu u znak podrške svojoj teško bolesnoj majci. Njegova ružičasta majica izazvala je neke oblike vršnjačkog nasilja, kao što su zadirkivanje, ruganje, izdvajanje iz društva i slično, s kojima se, nažalost, mnogi susreću, no često ne znaju kako reagirati i kako se obraniti od takvih oblika ponašanja. Na iznenađenje zlostavljača (i za svaku pohvalu), sljedećeg dana su dječakovi školski prijatelji odlučili podržati njegov pohvat podrške svojoj majci i također su obukli ružičaste majice. Ideja se brzo raširila među vršnjacima i tako su ružičaste majice postale međunarodno prepoznati znak solidarnosti i racionalne borbe, odnosno mirnog protesta protiv vršnjačkog nasilja.

Potporna inicijativi

CEPN, nositelj cjelokupnog programa i začetnik ideje u Hrvatskoj, promocijom Dana ružičastih majica postigao je prepoznavanje obljetnice diljem Lijepe naše. Tako je ove godine i naša škola 24. 2. 2016. održala Dan ružičastih majica u znak podrške. Pohvalno možemo reći kako su u školskim klupama I. OŠ Vrbovec prevladavale nijanse ružičaste boje. Iskoristili smo taj dan kako bismo govorili o vršnjačkom nasilju i upozorili

na njega, a razrednici su upravo toj temi posvetili satove razrednog odjela.

Nasilje se mora prepoznati

Problem nasilja danas je taj što mladi zapravo ni ne znaju što je nasilje i ne shvaćaju ga ozbiljno. Postoji više vrsta nasilja; verbalno (psihičko), fizičko, socijalno, seksualno te *cyber* nasilje. Fizičko nasilje je, kao što i samo ime kaže, nasilje tjelesnog povređivanja; naguravanja, udaranja, štipanja, čupanja, zaključavanja i dr. Verbalno nasilje je kada se osoba koristi riječima kako bi povrijedila drugu osobu; vrijeđanje, omalovažavanje te ismijavanje. Socijalno nasilje se postiže ogovaranjem osobe, isključivanjem iz grupnih aktivnosti i širenjem laži o pojedincu. Seksualno nasilje se očituje nagovoranjem ili neprimjerenim djelovanjem na osobu protiv njezine volje. *Cyber* nasilje je zapravo naziv za svaku lošu stvar na internetu koja pojedincu donosi neku vrstu štete. Smatramo da se mladi ljudi danas često susreću sa svim oblicima nasilja, izravno ili neizravno, ali najviše sa *cyber* i verbalnim nasiljem.

Osobno smatram i nadam se da će mladi sve više i više osvješćivati posljedice vršnjačkog nasilja koje su često teške i neizbrisive te da ćemo jednog dana ponosno moći reći kako smo zajedničkim snagama istrijebili tu groznu stvar zvanu nasilje u cijelome svijetu. •

Želim živjeti u mirnom i sigurnom svijetu, ali...

NAPISALA: Dea Gubijan, 5. b

Svi bi željeli živjeti u mirnom svijetu. Ali stalno je negdje rat. Neki vođe država koji misle da mogu sve, posvađaju se pa počnu napadati jedni druge. Prije su se dvije vojske našle na jednoj livadi i borile se, a sad strada puno nevinih ljudi. U Hrvatskoj je zasad mir. Prije nešto više od dvadeset godina i ovdje je bio rat. Najviše je stradao Vukovar. Sada je rat u Siriji i oko nje. Osnovno ljudsko pravo je pravo na život. Svako dijete ima pravo na mir i obitelj. Nažalost,

ubijanjem u ratu, ljudima se oduzimaju ta prava. Iako živim u mirnoj državi, nisam potpuno spokojna. Nije lijepo svaki dan čuti koliko je ljudi poginulo u nekom napadu u drugim državama ili koliko se izbjeglica, među njima i mojih vršnjaka, utopilo u nekom moru. Nije lijepo ni gledati te snimke na televiziji. Teroristi toliko žele ubiti što više ljudi da ne žale ubiti i sebe. Nikad nije sigurno da i ovdje neće doći.

Mi slabi i obični ljudi ne možemo to promijeniti. Možemo se samo nadati da nećemo doživjeti rat i biti sretni što živimo u miru s obitelji. •

Ponekad se osjećam odbačeno

NAPISALA: Elma Džemali, 6. a

U četvrtom razredu sam se osjećala odbačeno, ali i sada se ponekad tako osjećam.

U četvrtom razredu osjećala sam se odbačeno jer sam se jednom posvađala s nekim jako zlim curama koje su mi se rugale zato što sam druge vjere. Tada sam bila jako povrijeđena i puno sam plakala.

Ponekad bih se osjećala odbačeno i zbog toga što sam Albanka, a živim u Hrvatskoj.

Kada bih čula neke ljude kako pričaju o pripadnicima islamske vjere kao o teroristima, također bih se osjećala odbačeno jer znam da nisu svi islamski vjernici teroristi.

U nekim trenucima osjećam se odbačeno i zato jer sam crna, a drugi u mom razredu su bijeli. Osjećam se odbačeno i kad ne mogu raditi neke vježbe koje svi drugi mogu.

Mislim da većina u nekom društvu ne bi trebala odbaciti ljude koji su druge vjere, druge nacionalnosti, druge rase i one koji nešto ne mogu ili su teško bolesni. •

Facebook i forumi – raj za "hejtere"

NAPISALA: Sara Kožar, 7. c

Današnje generacije dobro poznaju internetske stranice kao što su *Facebook* i forumi. Mnoga djeca zloupotrebjavaju te stranice kako bi pisala ružne stvari o drugim osobama koje često budu predmet ismijavanja.

Žrtve internetskog nasilja često i ne znaju da ih netko ocrnjuje, a i ako znaju, ne poduzimaju ništa iako trpe duševne boli. Misle da će "hejteri" ili "pljuvači" prestati objavljivati ružne stvari o njima kad im dosadi, a na kraju oni ipak nastave. Većina "pljuvača" počinje pisati ružne sadržaje o drugim osobama jer im se to što misle o njima ne usuđuju reći u lice, već na lažnim profilima pišu loše stvari o njima.

Žrtve takvog nasilja trebale bi odmah reagirati i prijaviti "hejtere" kako bi bili kažnjeni. Nasilje na internetu već je ostavilo posljedice, a s porastom dostupnosti interneta, u budućnosti će posljedica biti sve više. Zbog toga bi nas u školi učitelji trebali upoznati s posljedicama takvog neodgovornog ponašanja jer ih mnogi ne znaju.

Nitko nema pravo pisati ružne stvari o drugim osobama ni na *Facebooku* ni na forumima, niti bilo gdje jer tako čini zlo drugoj osobi, a i samom sebi jer će, u slučaju da ga netko prijavi, biti kažnjen i društvo će ga odbaciti zbog takvog ponašanja. •

NAPISALA: **Marija Legin**, 7. b

KOCKICE I OGRVICE

Karirano & ogrlice

Karirano

Ove su se godine u modu vratile karirane košulje. Sada su to moderne košulje s razigranim kockicama za razigrane dječake i zavodljivim bojama za zavodljive cure. Izvrsno idu uz traperice ili hlače u boji, a ne škodi im niti poneki modni detalj. Stvarno su cool! One su moj modni fetiš. A tvoj?

Ogrlice

Nema goreg nego kada u ormaru nađeš savršenu kombinaciju, no ipak ti nešto nedostaje. Ja znam i što. U modu su stigle duge i velike ogrlice i one su pravi izbor za tebe. Razni privjesci, oblici i boje jednostavno su odlični za svaku prigodu. Naravno, nose ih samo cure. No dečki, ako vam se sviđaju...

VODORAVNO

- 1 - veselo - drugi (zastarjeli) naziv za Mađare - OK naopačke
- 2 - rade ih naši medičari
- 3 - kratica za Opća bolnica - podna obloga, za zvijezde je crven - hrvatski redatelj Krešo (Tko pjeva, zlo ne misli)
- 4 - kratica za British airways - bolest, manjak željeza - svjetlo na automobilu
- 5 - znak za kisik - osobna zamjenica (3. osoba jednine) - ...kao tata - znak za dušik - 9. i 21. slovo abecede
- 6 - nadnaravna bića u bijelim plahtama (kraća množina) - jedan od ekstremiteta (ruka ili noga) - jedemo ju - tona
- 7 - 19. slovo abecede - kratica za Volonterski centar - ono što ostane ili što nam blagajnica izvrati u trgovini - znak za ugljik
- 8 - ... radosti - skrivati se od nekoga ne želeći ga sresti
- 9 - osnovna novinarska vrsta - drugi samoglasnik - cijene za ulaz u npr. disk
- 10 - ... kao Rijeka - žensko ime - glazbeni ritam s Jamajke - žensko ime, llonka odmila - 3. slovo abecede
- 11 - IB - auto oznaka za Belgiju - tajni broj koji služi kao lozinka za npr. mobitel - proizvodi električne automobile, Mate
- 12 - Lennonovo ime - ribanjem nešto počistiti - zadnje slovo u većini ženskih imena
- 13 - druga polovica Šreka - auto oznaka za Španjolsku - skup sličnih tema (ljubavna ili socijalna)
- 14 - znak za Makarsku - rastavni veznik (uzmi... ostavi) - suprotni veznik - rog bez g
- 15 - žensko ime (poznata Beethovenova skladba: Za...) - neugodan osjećaj kada se udarimo - vladar u kraljevini

OKOMITO

- 1 - tema ovogodišnjeg "Cvrkuta"
- 2 - životinja sa škrigama - prijedlog - dijalektalno gdje - staklena posuda za vodu ili vino
- 3 - EC - pobjeđuje, pokorava, prisvaja - znak za vodik - auto oznaka za Italiju
- 4 - najpoznatiji potonuli brod - ... ten tini - ... kao Našice - prijedlog
- 5 - Glavni grad Grčke - muško ime, Izak - kći Dine dvornika, Mihaela odmila
- 6 - naprave koje u kuhinji usisavaju paru i neugodne mirise - zadnji samoglasnik - suglasnici u riječi zato - ...kao Pula - najtanje slovo
- 7 - veliki grad u Italiji - starost, godine nekog čovjeka - kratak film (glazbeni ili reklamni) - ...kao Bjelovar
- 8 - uzbuđenje, ushićenje - alat za klanje drva (množ.) - ...kao olovka
- 9 - kratica za Gospodarska komora - luksuzni brodovi - životinja (engl.)
- 10 - stari isluženi konj ili kobila - vrsta guste mesne juhe - svečani ples na kojem se u bajkama upoznaju prinčevi i princeze -
- 11 - ima pisca Velikanovića - napraviti našušurenu frizuru
- 12 - Ralph Lauren - vršiti pritisak na nekoga, navaljivati - znak za kalij
- 13 - patentni zatvarač, ciferšlus - član akademije - 23. slovo abecede
- 14 - glavni sastojak čokolade - osobna zamjenica (ja...on) - prvo slovo abecede - velika šarena papiga
- 15 - ...kao odbojka - množina od redak - kratica za cirka - O LJ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
8															
9															
10															
11															
12															
13															
14															
15															

Križaljku sastavio: Vedran Hazulin, 6. b

Ivica piše dnevnik: Sinoć mi se pokvarilo računalo pa sam cijelu večer proveo sa svojim obitelji. Fini neki ljudi...

Učiteljica pita u prvom razredu: Tko zna brojiti od sedam do deset? – Ivica: Znam ja, znam ja: 7, 8, 9, 10. – Dobro, a znaš li dalje? – Znam: dečko, baba, kralj as.

Učiteljica za zadaćnicu zadala temu "Da sam ja direktor". Svi pišu osim Perice. Pita ga učiteljica: Zašto ne pišeš? Perica: Čekam tajnicu.

Objašnjava stari student svom novom cimeru: Znaš, na faksu su ti najteže prve tri godine, a onda upišeš treću.

Učiteljice, ja vas ne bih htio plašiti, ali moj je tata jučer rekao, ako budem imao loše ocjene, da će nekoga istući.

VICEVI

Učenici – mučenici

NAPISAO: **Tin Jendriš**, 8. a

Mi mučenici nemamo nikakva prava. Nemamo čak ni pravo braniti se šutnjom, a sve što kažemo, upotrebljava se protiv nas.

Kada završe praznici, počinje nova mučenička godina. Radimo u dvije smjene. Prva smjene je od 07⁴⁵ do 12⁵⁰, a druga od 13⁴⁵ do 18⁵⁰. Za vrijeme radnog vremena, mučitelji nas bičuju svojim pitanjima. Svaki dan biraju nekoga na kome će vježbati svoj bič. Nakon mjesec dana znojenja, mučitelji biraju žrtvu koju će kamenovati svojim pitanjima, a odabrani mučenici često završe s teškim ozljedama glave i ruke. Taj obred se događa 5-6 puta godišnje. Nakon kamenovanja, mučitelji nam daju komad papira koji nam određuje sudbinu. Za vrijeme rješavanja tog papira, imate osjećaj kao da vas gledaju orlovi koji će se svakog trena zaletjeti i raščetvoriti vas. Jednom godišnje idemo s mučenicima drugih škola gledati kako ljudi rade i kako imaju normalna prava.

Na kraju mučeničke godine dobivamo diplome. Većina mučenika ipak preživi mučenja, ali oni koji ne zadovolje mučitelje, moraju opet proživljavati istu mučeničku godinu.

Pokoj im duši!

BISERI

Rašica je bio hajdukovac.

Dunju je zmija ugrizla za ono po čemu se djevojke razlikuju od dječaka.

Primjer pustolovnog romana: Kroz pustinju i prašinu

Književni rodovi su muški, ženski i srednji rod.

Prema dnevniku malog Perice snimljen je film "Tko pije, zlo ne misli".

Objektivni opis je opis koji možemo izmjeriti.

Učitelj: Test je isti kao prošli put, samo je drugačiji.

LITERARNI I LIKOVNI DIO ŠKOLSKOG LISTA

U slobodno vrijeme ljudi se bave raznim aktivnostima. Sljedeće stranice predstavljaju naše najdraže aktivnosti, a to su crtanje/ slikanje i pisanje. Osim što volimo svoje hobije, vrlo smo uspješni u njima. Mašta je glavni krivac za to. Netko je davno rekao: "Čovjek bez mašte nema krila!" Dakle, poletimo zajedno!

VETER PUŠE

Veliš da si su oči
i da nigde nikog ni.
E, ak tak zboriš
varaš se ti.

Vu grmeki kaj snivaju
i lišču kaj šumi
veter puše,
šapće
i humi.

Puše on, puše,
i dahće
i dršće

vu najmenjšemu grmu
po najoštrešem trnju.

I siromaku šešira
z glave odnosi,
cvetje opraviša,
na sebi ptiče nosi.

Veronika Lipovec, 7. r., PŠ Preseka

I po gradu i selu,
po snegu belu,
i za najveće suše
veter puše.

Veter je denes
i zutra je tu,
i dahće i dršće
vu dobru i zlu.

Vu vilinoj kosi
i jutrešnjoj rosi
taj bogec bos
teški teret nosi.

Veliš da si su oči
I da nigde nikog ni.

E, ak tak zboriš
varaš se ti.

Pjesma nas je predstavljala na županijskoj razini smotre LiDraNo te je jedna od 11 pjesama s kojima je učenica osvojila 2. mjesto na Goranovom proljeću

MOJA MAJKA

Moja mama nije najljepša na svijetu, ali je meni lijepa. Ima kratku crvenkastu kosu, guste obrve, smeđe oči, mali nos i lijepa usta. Srednje je visine. Voli peći kolače, dobro kuhati i fino papati. Voli uvijek imati puno gostiju u kući. Drago joj je kada su gosti veseli i zadovoljni njezinom hranom.

Željela bi biti malo viša pa si često kupuje cipele s visokom petom.

Ima puno pari takvih cipela, ali od svih brzo odustane.

Međutim, to ne znači da si uskoro neće kupiti nove.

Moja mama je dobra i svi ju volimo.

Ema Prša, 6. a

Rad je dobio posebnu pohvalu povjerenstva za odabir najboljih radova na temu majka 2015.

Petra Kovjanović, 6. b

Rad nas je predstavljao na državnoj razini natjecanja LK 2016.

HRVATSKA ŽENA – JUCER, DANAS, SUTRA

U prošlosti nijedna žena nije bila lijena.

Žene su pod suncem žarkim radile kao težaki, ten im je bio jarki.

Danas su neke žene lijene, boje se čak i svoje sjene.

Ne znaju ni kuhati ni prati, a kamoli vrt kopati.

Neke žene u budućnosti samo bi ljenčarile, ni sa čim se one ne bi bavile.

Takva žena neće biti žena, već ženina sjena.

Manuela Bednjanec, 7. a

Rad je osvojio prvo mjesto na natječaju Hrvatska žena - jučer, danas, sutra koji organizira Hrvatska kulturna zajednica u Švicarskoj

PJESMA O MAMI

Svu nježnost i ljubav što dala si meni, ja ti majčice zaboravila ne bih.

Hvala ti, majko, za moje dana svijeta, zato ti kažem da si lijepa poput cvijeta.

Koliko mi značiš nitko neće shvatiti, jednog ću ti dana svu dobrotu vratiti.

Za sve do sada što si mi dala, želim ti reći: "Mama, puno ti hvala!"

Lara Kolar, 5. a

Rad je dobio posebnu pohvalu povjerenstva za odabir najboljih radova na temu majka 2016.

Dea Gubijan, 5. b

KAD SE MALE RUKE SLOŽE, SVE SE MOŽE, SVE SE MOŽE

Sloga vodi pobjedi. Ona je uvijek najbolje oružje. Da sloga ne postoji, ne bi postojalo ništa, jer ona je temelj svega na svijetu. Da zvijezde nisu složne, ne bi bilo neba, a da kapi vode nisu složne, ne bi bilo ni rijeka, ni mora, ni oceana. Da planine nisu složne, ne bi bilo gorja, a da ljudi nisu složni, ne bi bilo civilizacije. I kopno je složno, jer da nije, ne bi bilo kontinenta. Kada nesloga dovede do rata, što je također posljedica manjka sloge, vojnici i vojske moraju biti složni da bi obranili svoje domove.

Sloga nije osmišljena samo da bi sve u svijetu bilo na mjestu. Sloga je osmišljena za ljubav. Ona postoji da bi postojalo zajedništvo, da bi se gradilo prijateljstvo, jer prijateljstvo i sloga mogu sve izgraditi. Od najsitnijih mrava koji složno grade svoje domove, pa sve do potlačjenih robova koji grade čudesne piramide. Iako su robovi složni, oni su rezultat nesloge i zavisti među bogatim ljudima. Vojnici su složni, ali ne bi postojalo ratova da krug sloge među svim ljudima na neki način nije prekinut. Dakle, iz svih primjera možemo zaključiti da je sloga temelj života, a kad ona u nekom trenutku nestane, tada dolazi do potpunog rasula. Opet, kada bi svi ljudi bili složni, na svijetu ne bi bilo problema. Najveći problem na Zemlji jest nesloga ljudi sa Zemljom. Iako to neki ljudi ne vide, nitko od nas nije sa njom složan. Ako smo s nekim složni, hoćemo li

ga rezati i bušiti? Hoćemo li ga uništavati i trovati? Hoćemo li mu rezati kosu kao što Zemlji sječemo šume? Zemlja pati zbog naše nesloge, a mi patimo od njezinih posljedica. Kada bismo bili barem malo složniji, život bi krenuo u sasvim drugom smjeru. Da smo barem malo složniji, naš život iz temelja bi se promijenio. Mnogi se ljudi zatvaraju u sebe, a druge od sebe udaljavaju, a rezultat tome je još veća nesloga. U ovom današnjem svijetu navodno je sramota pitati za pomoć, ali prava istina sasvim je drugačija.

Iako sve izgleda crno i nesložno, ipak ima još sjaja na licima složnih. Prijateljstvo je sloga. Ono je jedina stvar koja zasjenjuje našu toliko nesložnu civilizaciju. I najmanje dijete zna da je sloga najvažnija i da nam ona omogućuje život. Ona znaju da slogu treba koristiti i da ona može činiti čuda u svijetu. Da bez sloge radnika ne bi bilo tvornica, a bez sloge graditelja ne bismo imali gdje živjeti. Da nema vatrogasaca, svijet bi izgorio u plamenu, a da nema bračne sloge, ne bi bilo djece, da budu složni. Svatko od nas može biti složan, ali zajedno mi možemo biti složni.

Veronika Lipovec, 7. r.,
PŠ Preseka

3. mjesto na
natječaju za najbolje
literarne radove učenika
osnovnih škola Republike
Hrvatske na temu "Kad se male
ruke složne, sve se može, sve se
može" u skupu 29. Lovrakovih
dana kulture

Jan David Bašić, 1. b

GRMEKI I VRTEK SENJAJU

Greje i greje,
Sončece greje.
I gleda vu vrtak
pa mu se smeje.

I bodi ga, bodi i bodi
od ranega jutra:
"Zbudi se, pospanec,
buš spal zutra."

Pa sjaji Sončece
i v grmek mali:
"Lenčine jedne,
gda se bute stali?"

Grmeki i vrtak
imeli su bal,
dok gospon Sonce
još trdo je spal.

Zvali su sve
poznate kukce:
one plemenite,
ali i đukce.

Zvali su sve
poznate v kraju,
one kaj poznaju,
baš sve koje znaju.

Bilo je šćera
sega i svačeg,
za posebnega gosta
to bil je doček.

Došel je gost
al' ne prost.
Donesel je kiste
i kišne gliste.

Kiste za liste,
liste za gliste.
Sluga joj, Muto,
farba liste v žuto,
a cvetek kaj vene
farba v črlene.

Dok gost ih Jesen
sve v sanak nameće,
ne trudi se, Sončece!
Zbudili se bodu
kad i cveće -
na proleće.

Veronika Lipovec, 7. r., PŠ Preseka

4. mjesto
na literarnom
natječaju Cvijet u
cvijeću

VATROGASCI

Vatrogasci pravi
Rade kao mravi,
U pomoć dolijeću
Kao selice proljeću.
Oni spašavaju ljude i imovinu
I time štite domovinu.
Sveti Florijan sve ih štiti
Jer u opasnosti moraju biti.
Trebaju im zaštitna oprema,
Penjački opasač s priborima,

Vatrogasne cijevi i
mlaznice,
Čvrste kacige i rukavice.
Svakog ljeta oni su borci
Vatrogasci – dobrovoljci,
Od požara nas čuvaju,
Sirene im jako zavijaju.
Koliko su tople hvale
Zaslužile hrabre glave,
A mišice brze, jake
Čuvaju nas od bijede svake.

Nikolina Jularić, 7. a

2. mjesto na
literarnom natječaju
Vatrogasne jedinice
Zagrebačke županije

POGLED U OGLEDALO

Tko sam zapravo ja? Zašto svaki čovjek traži odgovor na to pitanje? Za tim odgovorom tragamo cijeloga života.

Puno toga na ovome svijetu nisam doživjela, vidjela niti kušala. Svaka nova situacija čini me drugačijom. Ponekad se pitam zašto sam baš ove rase, zašto sam baš s ovog kontinenta i zašto sam baš iz ove države. Jesam li takva kakvom se predstavljam ili u meni čuči više osoba koje se ne ističu zbog straha da ih netko ne povrijedi. Možda još ne znam tko sam uistinu ja, ali znam li druge ljude oko sebe? Poznajem li njihove mane i vrline? Poznajem li prave njih? Mogu samo ustvrditi da ni na to pitanje nemam odgovor.

Predstavljam se kao mlada osoba s manama i vrlinama. Ne volim nametljive ljude. Volim pomagati onima kojima je pomoć uistinu potrebna, a ne volim ljude koji pomažu kako bi privukli pažnju na sebe. Čime ću se baviti u životu? Hoći li biti dizajnerica ili samo obična radnica? Mnogi me savjetuju o raznim stvarima: kako se treba ponašati u određenim situacijama, kako prepoznati pravu ljubav i sl. Žele li oni meni stvarno pomoći ili u meni vide konkurenciju? Na kraju mi uvijek kažu neka slušam sebe. To me nasmijava. Kako da slušam sebe kad ne znam tko sam i što želim. Možda i znam, ali to ne doživljavam kao nešto ozbiljno.

Zapravo, prvo sebe trebam upoznati kako bih pronašla odgovore na pitanja. E pa, sretno mi bilo!

Lorena Besedić, 8. b

Angelina
Prevarić, 1. a

Agata Lešić, 3. r., PŠ
Rakovec

Julija Tubić, 8. c

MOJA HIŽA

Moja je hiža nasred sela. Fajn je velika, ali još nije dogotovljena. Otec stalno senja fasadu, a mati veli da treba pričekati neko bolje vreme. Imamo veliko dvorišće i dugački plot s dvije male i jednu veliku lesu. Se moramo zalokotati jer mali brat otpira i beži na cestu. Lepo je živeti na selu, mir je i tišina. Negda se čuju samo čučeki i pevec kak kukuriče. Pes negda zalaje, a maček zamjauče. A negda bu Bog i fasadu dal.

Lorena Mišain, 4. a

LEONOVA ČETKICA ZA ZUBE

Bok! Ja sam Leonova četkica za zube. Leon me zove Četko. Ja sam mu jedna od najboljih prijateljica. Korisna sam mu za zube, no ne bi uspio obaviti posao bez mojih prijatelja. Oni se zovu: Pješčani, Čaško, Vodeni i Listerinko. Ooo, zaboravio sam reći da sam ja električna četkica za zube. Punim se, imam dio za punjenje i rezervni gornji dio. Nemam ukrasa. Bijelo-plava sam. Imam još jednog prijatelja – Saurusu. To je pasta za zube. Zovem ju Saurus jer ima dinosaura na slici. Moji prijatelji i ja družba smo za pranje zuba. Leon me voli i ja volim njega. On me želio za rođendan kad je bio na moru i zato sam i ja sretna što mu je želja ispunjena.

Leon Martak, 2. a

NA ROĐENDANU

Volim ići na rođendan zato što tamo ima prijatelja i s njima se zabavljam. Pušemo svjećice, slikamo se i jedemo tortu. Igramo se lovice, ledene bake, skrivača, sirene i princa. Slavljenik se uvijek veseli poklonima.

Klara Sohora, 1. a

MOJE SLOBODNO VRIJEME

U slobodno vrijeme radim mnogo stvari, ali najviše se brinem oko životinja. Kada mi je dosadno, obično crtam. Uglavnom crtam životinje, a ponekad i likove iz crtića ili filmova. Ponekad crtam članove obitelji ili prirodu. Sada malo više vremena provodim sa svojom mačkom Perlom jer se prije nekoliko dana omacila pa joj trebam nositi jelo i piće, a moram se i brinuti o mačićima kada Perla ode prošetati. Nemam mnogo slobodnog vremena, ali ovo koje imam provodim sa zadovoljstvom. Volim svoje slobodno vrijeme, ali još više volim vrijeme provedeno u školi.

Lana Vrščak, 3. c

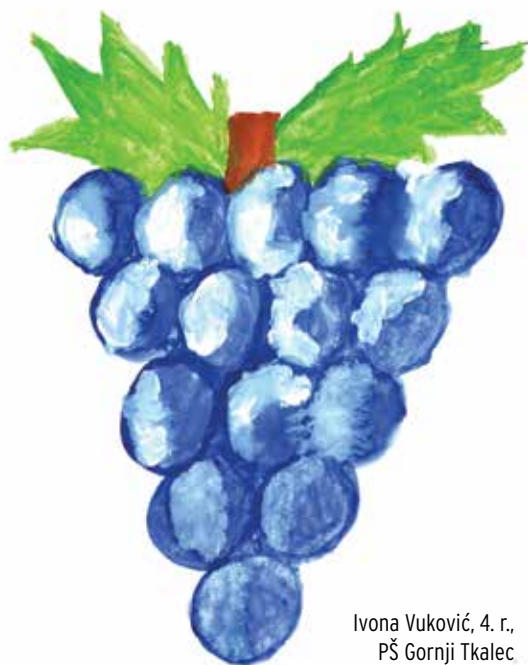
MOJA ŠKOLSKA TORBA

Moja torba meni je prekrasna. Prava školska torba za jednu curicu. Svaki dan nosim je u školu, a preko vikenda odmara se u mojoj sobi kraj radnog stola.

Moja torba baš je kao i ja vesela i živahna. Roze je boje, na sebi ima leptiriće i cvjetice. Sa svake strane ima džepove u kojima držim ključeve od kuće i novčanik. U torbi su tri prentinca, u prvom nosim pribor za likovni, u drugom su knjige, bilježnice i pernica, a u trećem su ručnik i krpa. Torba voli ići u školu svih pet dana, a posebno joj je drago ići u školu srijedom. Tada je lagana i nas dvije brzo dotrčimo do škole. Torba ne voli biti neuredna i jako joj smeta kad su u njoj razbacane bojice i olovke.

Moja torba je posebna i meni najdraža. Vjerujem da mi donosi sreću i zbog nje donosim kući dobre ocjene. Nadam se da će me moja torba pratiti sve do petog razreda.

Katja Đuranec, 2. c

Ivona Vuković, 4. r.,
PŠ Gornji Tkalec

Filip Kordiš, 4. r.,
PŠ Banovo

INTERNET ZBLIŽAVA LJUDE

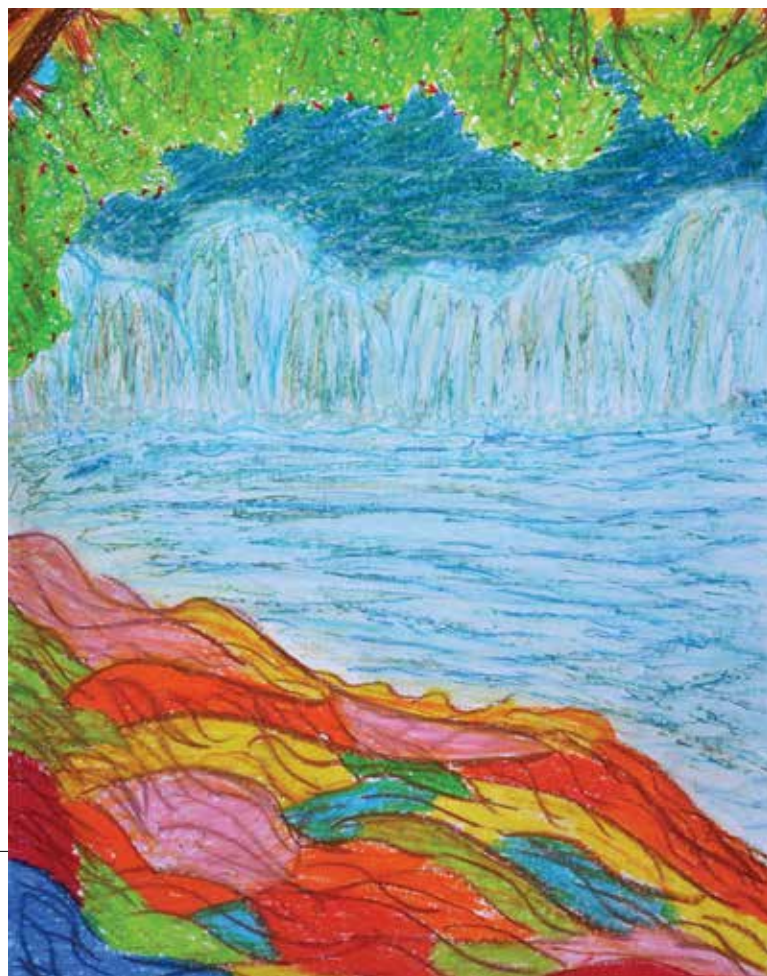
Internet je globalna računalna mreža proširena diljem svijeta. On zbližava, ali i razdvaja ljude.

Od kad se internet proširio, prvi put u povijesti djeca znaju više od odraslih. Internetske mreže poput Skipe-a, Facebooka, Twittera i drugih omogućuju nam da se čujemo, pa čak i vidimo s rodbinom i prijateljima iz drugih zemalja (Irske, Austrije, Njemačke...). Takve usluge većinom su besplatne. Na taj način možemo steći mnoga životna iskustva i saznati mnoge zanimljivosti.

S druge strane, djeca se više ne druže, odnosno, sve se manje igraju na svježem zraku ili barem u kući jedni s drugima. Radije se zabavljaju računalnim igricama na internetu. Sve se manje ljudi može vidjeti u laganoj šetnji ili u društvu bez mobitela ili računala. Na taj način smo izolirani od okoline i sve se više udaljavamo.

Iako ima i negativnih strana, mislim da Internet ipak više zbližava ljude. Uz one koji ne razmišljaju o tome koliko i zašto koriste Internet, ima više onih koji ga koriste kvalitetno, konkretno, za zbližavanje s drugima.

Klara Jelen, 7. c

Laura Marić, 8. r.,
PŠ Rakovec

VU SUŠEDOVU DVORIŠĆU

Ščera sam preskočil susedov plot i došel sem vu njihovo dvorišče. Tam ima tolko lepih životinja. Bele race se brčkaju vu vodi, a črni purani su tak veliki da me je bilo strah. Šari mački imaju vu košu svoja gnezda. Kad suseda doji kravu, obavezno im da mleka. Kad sem došel iza štaglja, naišel sem na kup sena. Iza njega su se sunčali mali gujdeki. Prišel sem im malo bliže, mam su se razbežali. Na štali su bila otprta vrata, a kroz njih se nagledaval mali cujzek. Od štale do hiže vode betonske steze. Kad sem došel do vrata na hiži, malo sem zaružil, a s druge strane se javila suseda: "Šte to je?"
Adrian Kapusta, 4. A

Sretna Srećka

Samo ime govori kako se osjećam. Uvijek sam sretna! Živim u blizini, u Vašim glavama. Tu imam puno prijatelja: Strah, Ljutnju, Tugu...

Za Vaše raspoloženje zaduženi su ti mali ljudi u Vašim glavama. Ljudi se prema meni odnose jako ljubazno, kao da sam dama. Ja im, također, uzvraćam na lijep način tako što im donosim lijepe vijesti, uveseljavam ih i zabavljam. Stvarno sam uvijek sretna! Tuge me malo strah jer ne znam kakav je to osjećaj.

Lijepo Vas molim, obećajte mi da ćete svaki dan biti sretni, veseli, razigrani i raspjevani. Za Tugu i ostale ima još puno vremena, oni neka zasad odmaraju.

Petra Đuranec, 4. b

Rene Ceti, 5. c

Dean Vranko, 2. b

Lara Pavliček, 3. a

ZVJEZDANO NEBO NADA MNOM

Zvezdano nebo je prelijepo. Sve puno malih i različitih zvijezda. Dok gledaš nebo, izgleda kao da imaš super-moć. I osjećaš slobodu u sebi. Gledaš u zvijezde, a onda opet misliš da si bespomoćan pred velikim nebom i svijetom.

Kada bih mogao odletjeti, nekom posebnom letjelicom, do zvijezda! Da pokušam naći svoju zvijezdu.

Ali to je nemoguće. Ima beskrajno puno zvijezda i ne bih mogao naći svoju. Da imaš svoju zvijezdu, to bi bilo kao da imaš curu pokraj sebe. To je osjećaj...kao da si se zaljubio.

Jednom u dalekoj budućnosti, kad nas više ne bude bilo, imat ćemo svoju zvijezdu. Tada ćemo svi shvatiti da su te zvijezde naše i druge duše u Svemiru koje lete iznad svijeta.

Nebo puno zvijezda je beskrajno, nema početka, a nema ni kraja. Zvezdano nebo nada mnom je prelijepo, puno svjetlosti i sreće.

Ivan Šeb, 6. b

Leon Cuzelj, 3. a

SPIKA

Teta Micika voli pripovedati
na sav glas,
a moj tata počinje trabunjati
čim u autu stisne gas.

Stric Pero zajedno sa strinom čavrlja,
dok baka djeda špota jer stalno nekud švrlja.

Moja mama stalno trača susjede u zgradi,
a moja sestra zbog brbljanja svašta loše radi.

Što da ja radim; čakulam, pričam, možda spikam,
ili da se jednostavno do Švedske čuje – moja rika?

Marija Legin, 7. b

Simona Palikuća, 3. b

Marija Bilješko, 2. r.,
PŠ Gornji Tkalec

NEOBIČNI SUSRETI

Jednog popodneva dok sam išao kući, prišao mi je bradati starac i ponudio mi mobitel. Barem mislim da je to bio mobitel. Rekao je da ga mogu imati ako mu dam svoj bicikl. Mrmljao je nešto sebi u bradu te spomenuo da je to vremenski stroj. I ja, naravno, veliki ljubitelj znanstvene fantastike, dam mu svoj bicikl.

Kada sam stigao kući, mama je vikala na mene i rekla da sam nezahvalni i neodgovorni balavac te kako mogu nekom starcu dati svoj novi bicikl u zamjenu za neki stari mobitel. U tom se trenutku priključio i tata urlajući o kazni, čuo sam ih kao neku jeku jer sam sanjario o tom čudnom mobitelu. Tata je odlučno rekao da nema nogometa mjesec dana, da nema igrice mjesec dana i da poslije škole moram ravno kući. Meni to i nije smetalo jer ne igram baš previše nogomet niti sam ovisan o igricama, ali moram priznati, bit će to teških mjesec dana.

Te iste noći odlučio sam isprobati taj mobitel. Prvo sam se sakrio pod krevet, ali sam shvatio da je to previše očito mjesto pa sam se zavukao u ormar. Isprva uopće nisam znao kako se koristi taj mobitel. Na njemu je bilo nekoliko gumbića, jedna polugica i dvije lampice. Prva lampica navodno bi pokazala nalazim li se u prošlosti, a druga nalazim li se u budućnosti. Odlučio sam ići u prošlost jer jako volim povijest. Povijest mi ide najbolje u školi. Jako dugo sam tipkao po mobitelu sve dok nisam shvatio kako se koristi. Prvo sam morao stisnuti jedan gumbić da stavim hoću li ići u prošlost ili budućnost, onda namjestiti stoljeće s ostalim gumbićima, a na kraju potegnuti polugicu da aktiviram taj čudesni vremenski stroj.

Poželio sam posjetiti Leonarda Da Vincija. On je moj najdraži znanstvenik. Potegnulo sam polugicu i pojavio se kod Leonarda. Stajao sam ondje umjesto Mona Lise. To uopće nisam očekivao. S njim sam razgovarao na talijanskom kao na svom materinjem jeziku. S moje lijeve strane nalazili su se nacrti. Nekoliko desetaka njih, svi obješeni na jednom dugačkom tankom konopcu. Leonardo je sa mnom razgovarao i po njegovim izrazima lica vidjelo se da uživa. Vjerojatno sam prva osoba koja ga donekle razumije. Nisam znao sve o tome što je on govorio, ali većinu sam ipak razumio. Spomenuo sam mu svoj vremenski stroj, ali mislim da to nije baš najbolje čuo, ili nije želio čuti. S moje desne strane nalazile su se slike i umjetničke skice. Nije ih bilo toliko puno, ali svaka je bila jedinstvena i lijepa na svoj način. Zamolio sam ga da mi pokaže svoju sobu i ostale nacрте. Pristao je. Prvo mi je pokazao svoj idealan grad. Napravio je i maketu toga grada koja je zauzimala jedan cijeli stol. I sam je znao da se ta ideja neće ostvariti, ali je svejedno o tome sanjario. To me kod njega najviše fasciniralo. Ta njegova želja da učini svijet boljim mjestom. On je to i učinio, samo što to nije znao.

Izgubio sam pojam o vremenu. Pogledao sam kroz prozor i vidio da je mrkli mrak. Rekao sam Leonardu da moram kući, a on je želio da ostanem. Nisam mogao. Posegnuo sam rukom u džep po vremenski stroj, ali njega tamo nije bilo. Tog trenutka nešto me u srcu stisnulo. Na trenutak sam pomislio da se nikada neću vratiti kući pa sam pitao Leonarda je li vidio moj vremenski stroj, a on se samo osmjehnuo i izvukao ga iz jednog svog dugačkog rukava. Ne znam točno jesam li tad bio tužan ili sretan. Htio sam ostati tamo s njim, ali sam znao da se moram vratiti kući. Pozdravio sam se s Leonardom i pokrenuo svoj vremenski stroj.

Prošlost je projurila pred mojim očima i našao sam se opet u ormaru. Bilo je jutro pa roditelji nisu shvatili da me tijekom noći nije bilo. Neko sam vrijeme još sjedio u ormaru, razmišljao o protekloj noći i shvatio da čudnovatog mobitela više nema. Samo sam se jednom njime mogao poslužiti. Sada mi uopće nije žao što sam zamijenio bicikl za mobitel. Moji su roditelji bili jako začuđeni što sam tako dobre volje iako sam u izdržavanju jednomjesečne kazne.

Fran Ivan Mataković, 6. c

KRATKOTRAJNA ČAROLIJA

Jednom davno, dobro, ne baš tako davno, u ožujku 2016. godine, dječak Mirko bio je jako nestrpljiv želeći što prije kraj školske godine. Stalno je dosađivao svom bratu Žarku u vezi s tim. Vraćajući se iz škole kući, pitao je dvojicu svojih prijatelja, Aleksandra i Franju, vesele li se i oni završetku škole. Franjo nije ništa rekao i nastavio je jesti svoje kekse. Aleksandar se nije toliko veselio jer će mu nedostajati društvo. Misteriozan čovjek u crnom kaputu, koji je hodao iza njih, čuo je razgovor i slijedio Mirka. Kada je Mirko bio gotovo pred kućom, misteriozni čovjek uhvati ga za torbu. Mirko je pomislio da ga želi opljačkati pa prestrašeno klekne na pod vičući: "Molim te! Nemoj me ozlijediti!" Misteriozni čovjek ispustio je torbu i pomogao Mirku da ustane. "Želiš da škola završi?" upitao je. "Uzmi ovo i točno u ponoć posipaj po glavi!" rekao je pružajući mu prah plave boje u ruku. Mirko je uzeo prah i svoju torbu te bez riječi otrčao kući. Kao što mu je čovjek rekao, Mirko pospe prah po glavi točno u ponoć. Sljedećeg jutra počeo je spremati torbu za školu, ali mama ga prekine: "Mirko, sine, zar si zaboravio da nema škole danas?" Mirko je poskočio od sreće, obukao se i otišao van voziti bicikl. Kada je stao ispred škole, počeo je raditi grimase kao da je ismijava. Otišao je do kuće i zabavljao se. Sljedeći dan nije se ni probudio, čvrsto je spavao. Mama ga je budila i dozivala. Morala ga je politi mlijekom jer ga ni voda nije uspjela probuditi. Počela je vrištati: "Zakasnit ćeš!" Mirko nije ni pitao kako to da je opet škola. Odmah se spremio i krenuo. Kada je došao do škole, ugledao je onog misterioznog čovjeka. Mirko mu je prišao i rekao da prah više ne djeluje. Čovjek se nasmijao i skinuo kaput. Bio je to ravnatelj Mirkove škole. Objasnio mu je da je jučer odgodio školu kako bi ga prevario. Mirko se onesvijestio. Kada je došao do svijesti, našao je papirić na sebi. Okrenuo ga je i na njemu je uredno pisalo: "Sretan prvi april!"

Marko Petrak, 5. a

Barbara Goričan, 3. r., PŠ Preseka

Karla Strott, 5. c

LJUBAV CVIJEĆA

Na livadi cvjetnoj ljubav se širi,
između cvijeća što prekrasno viri.

U rosnoj travi cvijeće se skriva,
a svakoga krasi boja živa.

Sitne potočnice i bijele tratinčice,
okrenule suncu svoje lijepo lice.

Plavi zvončić sretan zvoniti
i bijele ivančice za ljubav moli.

Zaljubljeni maslačak ružu gleda
i ništa mu se raditi ne da.

Maslačak sitan, a ruža visoka,
gleda ona njega ispod oka.

Na livadi između travnih vlasi,
šareno cvijeće miris krasi.

Između svog tog cvijeća
vladaju ljubav, sklad i sreća.

Matea Abramović, 6. r., PŠ Preseka

Marija Benc, 2. r., PŠ Rakovec

Matija Mušak, 6. r., PŠ Preseka

MOJ MOZAK

Moj mozak. Kad me netko pita imam li mozak, ja mu kažem: "Gle, to ti sad ovisi kako gledaš!" I onda se taj smije. Sad ću ja vama reći što mislim o svome mozgu.

Kao prvo, nije da me uvijek sluša. Na primjer, ja mu naredim da sad idem spavati, a on, kao neki frajer, govori mi da gledam televizor ili igram igrice. Tada poludim. On bi do dva sata iza ponoći bio budan da mu se ne mogu oduprijeti. Kao drugo, nekad mi uopće ne pomaže. Ja gledam televizor, a on bi pisao zadaću. Velim mu ja: "Čovječe, daj se odluči kaj očeš raditi!" No, on bi baš sad pisao zadaću. Kao treće, ali ne i posljednje, ljuti se kad mu naredim da idem jesti. On bi tad igrao nogomet ili odbojku. E pa, ne može! Je li on šef ili ja? Tko misli da je on, grdno se vara. Veseli se kad dobijem "špotanciju" od mame ili učiteljice. I onda me izaziva i ja bih najradije da se to nije ni dogodilo. E sad, obično je on marljiv, a ja lijena, a kad je obratno – poludim! Pišem test, a on na igralištu! I sad čita novine i prepričava mi što piše i ja napišem glagol umjesto imenice. Da poludiš! Jedino u čemu se slažemo jest da se volimo igrati graničara, brojeve, pričati i plesati. Kad pjevamo, kao da je orao počeo pjevati, kako kreštimo, uh! Bolje da ne znate.

Uglavnom, to sve ja mislim o svome mozgu. I zapamtite: "Svatko ima mozak, ali je izgubio upute za korištenje!"

Ines Belošević, 4. b

LJUBAVNA ABECEDA

Ah, ta ljubav! Svako malo me sreće.
Budi me noću, danju me s pameti skreće.

Cijelo vrijeme mi priča i šapće:
“Čuj, mali, ti si zaljubljeno vrapče.”

Čutim ja, ipak, strah me remeti:
“Draga, o draga, daj me se sjeti!”

Džeparac mu je veći od mene i Velebita skupa,
Đuro je njezin sadašnji dečko,
Eh, ali mu je zato glava prazna rupa!

Feder mu pokoji unutra fali,
Grozno je što mu nimalo pameti nisu dali.

Hjoj, a i ljepši sam ja od njega,
I puno sam bolji, u dobroti veći.

Ja sam ja, ničija kopija,
Kao da se bojim ja to njemu reći.

Lud sam za njom, skrivati neću,
Ljubav me tuče k'o nekakvu vreću.

Mislite si sigurno kako se ona zove,
Neću vam još reći,
Njezino ime saznat ćete na kraju pjesme ove.

Otkad sam ju upoznao, ne odlazi mi iz glave.

Pitala me jučer posudim li joj knjigu,
Rado i hitro odmah sam odgovorio,
Strašno rado i hitro da sam pao sa stolca,
Šljivu sam za poklon dobio
Te mi je nastavnik dodijelio i velikog kolca.

Uvečer sam trebao učiti matematiku, no sjetih se:
“Vražja knjiga ostala mi je kod nje!”

Zato sad sjedim i ponovno o njoj jadim:
“Željka, što ja sve za tebe radim!”

Gabrijela Pijanec, 7. a

Veronika Lendl, 5. r.,
PŠ Preseka

Leon Baštek, 3. a

Patricia Lukić, 2. r., PŠ Gornji Tkalec

JA SAM PRVI PROLJETNI CVIJET

Ja sam Filip Zvončić. Kada sam bio ispod zemlje, bilo mi je dosadno samome. Kraj mene su prolazile neke životinje. To su bili krtica, pa mišić, gusjenica i crv. Oni su prolazili kraj mene, ali nitko se nije obazirao. Ni krtica, ni mišić, ni crv.

Samo se gusjenica zaustavila i pitala tko sam. Ja sam rekao da sam Zvončić Filip i da moram procvjetati. Rekla je da ćemo se vidjeti kada procvjetam. Snijeg se otopio i svakim sam danom bio sve bliži površini. Procvjetao sam i našao prijatelje: žuti jaglac, bijelu visibabu, ljubičastu ljubičicu i šafran. Družili smo se, pričali i zajedno gledali zalazak Sunca. Jednoga dana neki su ljudi trčali livadom i zgazili su moje prijatelje. Ponovo sam bio tužan i posve sam.

Jednoga je dana jedan leptir sletio na mene. Ja sam ga pitao hoće li mi biti prijatelj. “Znaš li tko sam ja”, pitao me leptir, “ja sam ona gusjenica koja je pričala s tobom pod zemljom.” Na kraju smo se zajedno igrali. Dok sam bio tužan, leptir bi me nasmijavao. Mi smo najbolji prijatelji na svijetu.

Filip Novosel, 3. r., PŠ Dijaneš

MOJ NAJDRAŽI KUTAK

Moj najdraži kutak je mjesto gdje se osjećam ugodno, gdje se ne sramim i gdje mi nitko ne smeta.

To mjesto je u mom voćnjaku ispod velikog hrasta. Tamo se ja, kao dječak s puno obaveza u školi, mogu opustiti. U voćnjaku mogu čuti pjev ptica, lišće koje šušti i žubor malog potocića. Tu nema roditelja da mi naređuju.

Najljepše mi je u proljeće jer onda tamo između dva hrasta zavežem ležaljku pa uživam. Ponekad su u vrtu i moje ovce koje se isto kao ja odmaraju ili u potoku piju vodu. Kada je jesen, uzmem plod jabuke ili kruške i uživam jedući u tišini. Kad sam jako tih, ponekad kraj potoka vidim srnice ili srndače ili kojeg fazana kako kljuca po jabukama.

A tek kada vjetrovi počnu puhati i igrati se s lišćem, tada najviše uživam.

Najbolje od svega je to što tamo nemam susjede pa mogu na miru osluški-vati prirodu i posvetiti se svojim mislima.

Eto, to je moj najdraži kutak, mjesto u kojem se mogu opustiti i maknuti se od svih briga.

Leon Hršak, 5. b

MEDVJED KRUŠKIĆ

Ja sam medvjed Kruškić. Živim u malenom selu. Vjetar najavljuje dolazak zime. Baš sam umoran. Otišao sam oprati zube, obukao sam pidžamu s medvjedićima i krenuo na spavanje. Sanjao sam kruške, breskve i med. Budilica je zazvonila za sto dana. Probudio sam se na prvi dan proljeća. Jako sam sretan. Odlučio sam naći svoje prijatelje. Kraj potoka sam sreo medvjedicu Lanu i odmah se zaljubio. Obrazi su mi se zacrvenili. Oženili smo se i imamo dvoje djece. Jako sam sretan sa svojom obitelji.

David Besek, 2. r., PŠ Dijaneš

PRVA LJUBAV

Kažu svi, uvijek se pamti.
Srce lupa sto na sat,
za nju kuca svaki dan.
Iskra u oku, iskrica u srcu,
osmijeh od uha do uha.
Kažu mi svi da to je ljubav!
Ah, ta ljubav što srce razara,
to je prva ljubav,
jedina i prava.

Petra Kresaj, 5. r., PŠ Preseka

MOJE PISMO TAJANI – USAMLJENOM I NEVOLJENOM DJETETU

Draga Tajana!

Zovem se Lorena i idem u 8.c razred. Drago mi je što sam te upoznala čitajući knjigu "Ulica predaka" te što sam saznala puno stvari o tebi i tvojoj obitelji. Dok sam čitala knjigu, bila sam vrlo tužna i nisam mogla shvatiti zašto su ljudi toliko okrutni i zašto odbacuju jedni druge.

Odnos tvoje mame prema tebi nimalo mi se ne sviđa. Ne mogu ni zamisliti kako si se ti osjećala usamljenom i nevoljenom. Znamo svi da nam je roditeljska ljubav jako važna, ali ju, nažalost, ti nisi imala. Također, i u školi si bila odbačena od strane učenika, što me se jako dojmilo jer ljudi bi trebali pristupiti jedni drugima s ljubavlju i poštovanjem bez obzira na to jesi li bogat ili siromašan.

Svidjelo mi se što si kada si bila potisnuta i usamljena, našla utjehu u medvjediću koji je slušao sve tvoje probleme i strahove.

Ako te još mogu utješiti, nisi jedina koja se osjeća usamljenom, odbačenom i nevoljenom. Takvih ljudi, nažalost, ima sve više. U mom razredu isto tako je bila jedna djevojčica koja nije bila prihvaćena te se preselila u drugi razred.

Moj savjet za tvoju budućnost je da nađeš neku osobu s kojom ćeš se osjećati voljenom i sretnom te da zaboraviš na sva ponižavanja i neugodnosti u djetinjstvu. Nadam se da će ti moji savjeti barem malo pomoći da pronađeš pravu sebe.

To ti od srca želi Lorena!

Lorena Prekomorec, 8. c

Tena Dudašek, 2. c

Igor Mušak, 8. r., PŠ Preseka

Filip Svečnjak, 6. c

MOJ ŽIVOTNI MOTO

Što znači imati moto? Je li to nešto kao uzrečica? Kao rečenica koja ti pomaže u životu? Možda je to samo isfurana rečenica koju smo od nekoga čuli? Možda da, a možda ne. Jedino znam da sam ja svoj moto pokupila od slavne osobe i da je sjajan.

Prvi moto s kojim se većina djece susretne je "Hakuna Matata" ili "Bez brige" iz jednog od najljepših Disneyjevih animiranih filmova Kralj lavova. Većina animiranih filmova ima poučan sadržaj, mene je jedan zadivio, radi se o animiranom filmu Legenda o medvjedu. Film možda nema direktno izrečen moto, ali govori o ljubavi, prijateljstvu i bratstvu. Navodi i to kako su ljudi ponekad zli i kako imaju predrasude o onome što ne poznaju. Zar to nije nešto kao moto?!

Znači, moto dobivamo kao po(d)uku kada smo mali, a s godinama ih sve više razumijevamo. Dobivamo i mnoštvo novih sadržaja iz kojih sami izvlačimo moto i time se sve više razvijamo. Učila sam iz pogrešaka svojih roditelja i naišla na moto: "Sve što hoću, mogu!" No, to nije taj moto, to nije moj moto.

Svoj sam moto pronašla u mladoj i slavnoj osobi. Postao je popularan sa šesnaest godina, a ono što ga čini velikim jest odnos prema obožavateljima. Uvijek se izražavao vrlo odraslo. Njegov prvi moto bio je: "Godine nisu važne, već se odraslo zauzimaš za svoje postupke!" Po mome mišljenju to je poprilično odraslo razmišljanje za jednog šesnaestogodišnjaka. Njegov drugi moto za mene je važniji: "San je san sve dok ga ne ostvariš." Taj moto krasi zid moje sobe. Zaista se nadam da ću i ja imati tako odraslo razmišljanje sa šesnaest godina.

Zanimljivo je što je moj životni moto isti onaj koji je sebi izabrala neka meni potpuno strana, slavna osoba. Tek sad shvaćam snagu riječi. Potrebno ih je samo osluškiivati.

Marta Maglič, 8. b

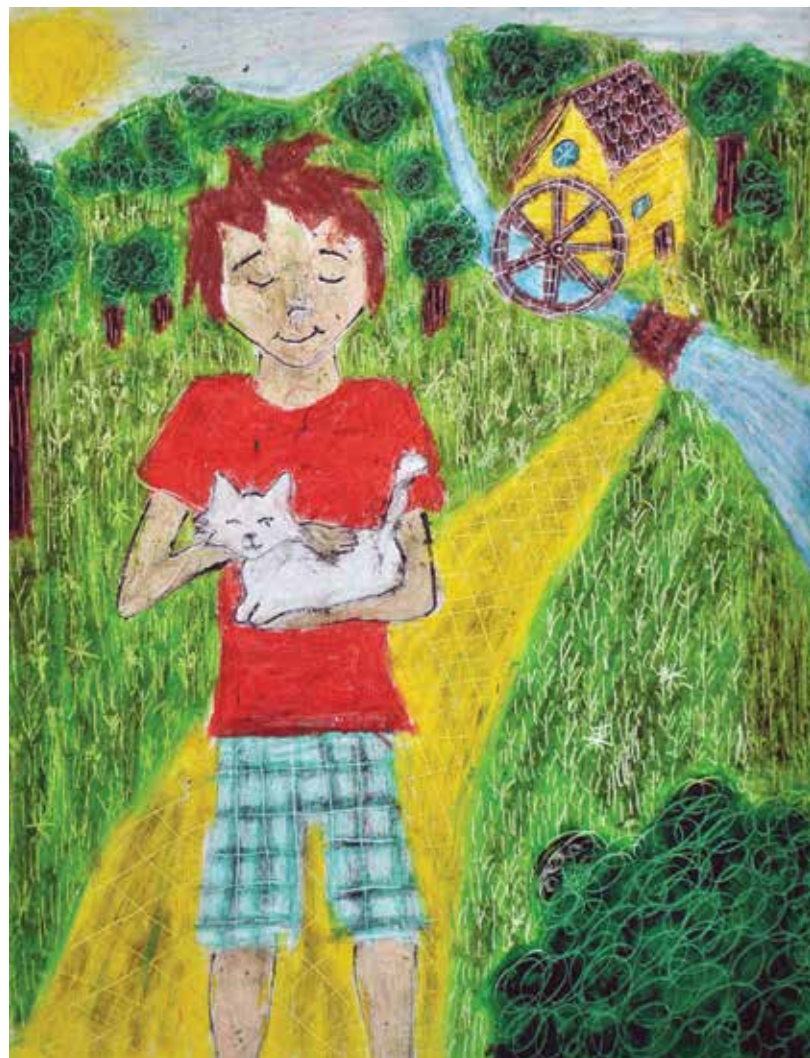
Sara Posavec,
2. a

Amar Jakupović, 2. c

Sara Selak, 1. r., PŠ Preseka

Gabrijela Klepec, 6. a

U SNU SMO SVI JEDNAKO BOGATI

Često čujem ljude, pogotovo političare, kako govore o tome kako su neke zemlje siromašne, a neke bogate te da postoje velike razlike u bogatstvu, odnosno siromaštvu između zemalja. To je istina. Volio bih, kao i mnogi drugi, da se to promijeni.

U snu je to vrlo jednostavno: u snu svi mogu biti jednako bogati bez obzira koje su rase, vjere ili iz kojih su dijelova svijeta. Svijet je velik i u njemu se događaju razna zla.

Ne znam zašto je u Africi najgore, ali volio bih da to više ne bude tako. Svake večeri prije spavanja pomolim se za siromašne ljude jer znam da su utonuli u san gladni i da možda spavaju na nečemu što samo liči na krevet.

Mnogi govore da san liječi zato što u snu možeš raditi što god poželiš i možeš biti što hoćeš.

Ja nisam ni bogat ni siromašan, imam novaca koliko treba za normalan i siguran život. Zbog toga sam sretan. Tako bi trebalo biti i drugima. Volio bih da se novac raspodijeli pa da nitko nije siromašan, ali znam da se to još neće dogoditi dokle god traju ratovi. Ljudi su to mogli već odavno učiniti, ali su sebični i žele sav novac samo za sebe. Kad usporedim neke fotografije ili dokumentarne filmove o životu ljudi, npr. u nekom indijskom gradu i u Berlinu, shvatim da su glavne razlike u bogatstvu.

Zato je u snu najljepše, nema nikakvih razlika i svi smo jednako bogati.

Andrija Jakšić, 6. a

TAEKWONDO

Utorkom i četvrtkom odlazim na taekwondo treninge u svoj klub Vrbovec. Od svoje šeste godine treniram taj borilački sport. Treninzi su vrlo zanimljivi, ali i naporni. Naša trenerica Azra voli disciplinu i red. Naučio sam mnogo važnih poteza, udaraca i tehnika. Položio sam za viši zeleni pojas. Posebno se veselim odlascima na natjecanja. Tamo upoznajem nove prijatelje. Svi se družimo i zabavljamo prije borbi. Najbolje je kada dobivamo medalje. Jako volim ovaj sport.

Gabrijel Pisačić, 2. r., PŠ Dijaneš

MOJ TATA

Moj tata je
čovjek snažan,
on je meni
jako važan.

On me diže
visoko do neba,
uz njega mi samo
sreća treba.

Odgovara na moja
pitanja, smiješna i luda
i vjeruje sa mnom
u mnoga čuda.

Igramo zajedno
igre razne,
samo nekad imamo
dane prazne.

Moj tata me uči
da budem svoja.
Volim ga,
on je sreća moja.

Martina Heršak, 5. r., PŠ Rakovec

Helena Krajinović, 7. b

VUK

Vuk je po veličini i izgledu sličan psu. Ima veliku glavu i uši. Tijelo mu je prekriveno sivim, bijelim i smeđim krznom. Vukovi žive u šumama i na planinama. Postoje vukovi koji žive na Sjevernom polu, oni imaju bijelo krzno. Vukovi se brinu o svome čoporu, o svojoj vučici i vučićima. Oni se hrane mesom. U određeno doba godine linjaju se kao i psi, opada im stara dlaka i raste nova. U jesen krzno postaje gušće kako bi im zimi bilo toplije. U proljeće se dlaka rijedi da im ljeti ne bi bilo prevruće.

Stara poslovica kaže: "Vuk dlaku mijenja, ali čud nikad!"

Marta Rabudić, 4. r., PŠ Gornji Tkalec

PRIČA JEDNOG ZRNA

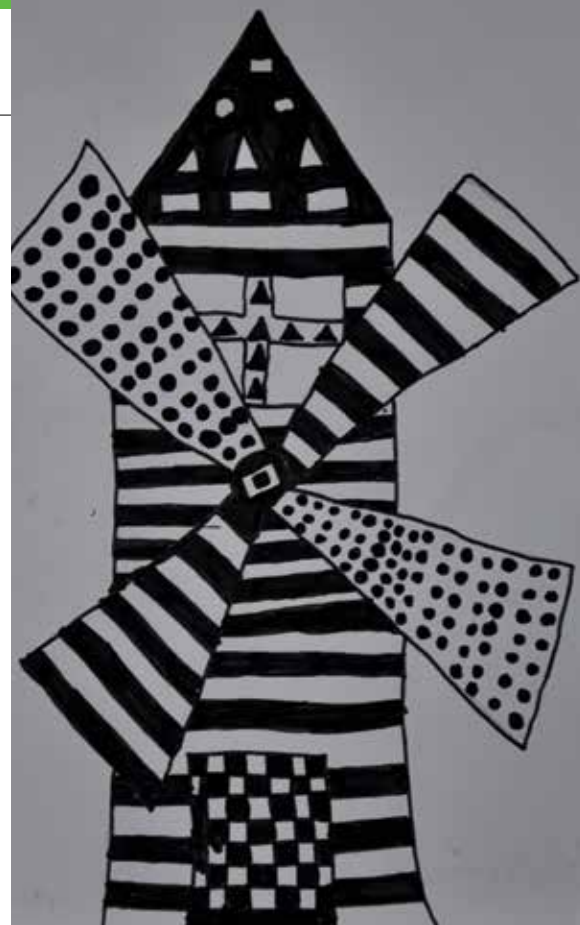
Ja sam Zlatka Zrinka Zrnić. Zrno sam! Dolazim iz države koja se zove Zemlja Podzemnog Kraljevstva. Sada živim u jednom mlinu. Jako sam usamljena. Pala sam iz silosa još prije četiri godine. Malena sam i smeđa i baš me zbog toga nitko ne vidi. Jako želim postati kruh i nahraniti svu gladnu djecu! Stalno vičem, ali od ovog mlina nitko me ne može čuti! Jako mi smeta prašina, ne volim je, od nje kašljem. Moja majka je u zemlji provela cijeli život i još je tamo. Tamo me rodila. Kad sam još bila mala klica, majka mi je govorila: "Uvijek gledaj prema suncu, slijedi ga!" Kada sam konačno upoznala sunce, imala sam veliko mišljenje o njemu. Jako me voljelo grijati, maziti, grliti i ljubiti. To je najviše radilo ljeti. Ja sam ga jako voljela. Moram priznati da se i ja ponekad bojim, i to miša!! Kad vidim miša, poželim biti kao moja majka. Ona se ničega nije bojala. Bila je u zemlji i znala je da joj nitko ništa ne može.

Ali uzdam se u vas, djeco! Molim vas, kad god vidite neko malo zrno pšenice, uzmite ga i dajte ga mlinaru. Jer to maleno zrno ima veliko značenje!

Marta Hrzić, 3. a

Katarina Zdravec,
3. r., PŠ Rakovec

Filip Lauš, 5. a

UPOZNAO SAM GRGU ČVARKA

Šetao sam stazom i sreo Grgu Čvarka. S njim su bile životinje. On ih je gađao praćkom. Prišao sam mu i rekao da to ne radi. Grga me poslušao i više to nije radio. Bio sam sretan što me poslušao.

Dominik Šalamun, 2. r., PŠ Gornji Tkalec

Patricia Vranko, 2. r., PŠ Dijaneš

LJULJAČKA

Moj najdraži kutak nalazi se u mom dvorištu. Tamo je jedna ljuljačka koju prekrivaju grane vinove loze. Jako volim boraviti u njemu, pogotovo u proljeće kada okolne voćke propupaju i procvatu.

Kada je vani mir i tišina, ja izađem iz kuće, sjednem na svoju omiljenu ljuljačku i uživam u pogledu. Gledam polja, vrtove, voćnjake i kuće iz druge ulice. Ponekad, kada se njišem, volim osjetiti povjetarac u kosi i čuti raznolike cvrkute veselih ptica. Oko mene lete malene pčele, ose i drugi kukci koji također stvaraju poseban zvuk. Lavež pasa i mjaukanje mačaka daje predivan osjećaj prirode. Naravno, kada uživam u svemu tome, volim pojesti i ukusan kolač, poneki sladoled ili grickati voćnu salatu.

Taj mir i tišinu uvijek nešto ili netko pokvari. To mogu biti auti, kamioni i traktori na cesti, ponekad moj maleni brat, a najčešće mama kada me poziva na ručak. No dobro, ja se najedem i nastavim uživati u prirodi. Rekla bih da je moja ljuljačka posebna jer su na njoj uživale i moja baka, prabaka, pa čak i šukunbaka. Volim kada dođe moja sestrična pa zajedno uživamo u pogledu i sladoledu.

Jako sam sretna što i ja mogu uživati u ovom kutku kao i moje bake, a nadam se da će u njemu boraviti i moja buduća djeca i unuci. Obožavam slušati zvukove i udisati mirise prirode u najdražem kutku svoga dvorišta.

Laura Bengez, 5. b

Elena Sedmak, 3. r., PŠ Preseka

Ivana Jakopic, 1. r., PŠ Preseka

RODA

Roda je lijepa ptica.

Ima narančasti kljun poput mrkve i tanke, duge noge kao čačkalice. Ima i dugi vrat kao zmija. Gradi velika gnijezda na električnim stupovima, u zelenim krošnjama ili na špičastim krovovima. Izgleda kao lastavica, samo je puno veća. Staništa su joj u mračnim močvarama, poplavnim livadama i vlažnim šumama. Ona klepeće kao klopotec u vinogradu, tako razgovara s ostalim rodama. Vjerojatno o tome gdje ima dobre hrane. U velikim gnijezdima nesu do pet jaja, mužjak također sjedi na njima. Jedva čekaju da se izlegu mladi. Roda mi je zanimljiva jer sporo leti, sigurno zamišlja da je bijeli oblak.

Dominik Zdravec, 4. r., PŠ Rakovec

MOJ ZAVIČAJ

U mom zavičaju
vladaju
potoci i jezera,
brda i doline.

U šumama
i na livadama
pjev ptica
i ricanje vjeverica,
skakanje zečeva
i malih lisica.

A u selima
pijevci kukuricu
u cik zore
da se naši seljani
probude
i ustanu na noge.

Viktorija Trsoglavec,
5. r., PŠ Preseka

IZVANREDNE VIJESTI

Bio je to sasvim običan dan. Dječaci bi najprije igrali nogomet na obližnjem igralištu, a navečer bi gledali televizor ili se dopisivali putem društvenih mreža.

Jedne večeri uobičajeni televizijski program prekinule su izvanredne vijesti. Zaokupile su dječakovu pažnju. Pojačao je ton i čuo: "Dragi gledatelji, ovo su izvanredne vijesti. Velika oluja s Tihog oceana dolazi prema Europi. U Sjevernoj Americi napravila je veliku štetu. Oluja je vjerojatno izazvana globalnim zatopljenjem. Molimo građane da odu do najbliže vojarnje i sakriju se u vojne bunkere jer oluja uništava sve pred sobom." Kada je to čuo, naježio se. Nazvao je prijatelje kako bi im prenio vijest. Roditelji su došli po dječaka jer je trebalo krenuti što prije. Kada su izašli na ulicu, vidjeli su kaos. Ljudi su panično trčali prema svojim automobilima. Vojarna je bila blizu. Kada su došli do nje, ugledali su mnoštvo dobro organiziranih vojnika. Bili su smireni te su tako djelovali i na građane. Nisu željeli da dođe do tučnjave ili stampe. Za to vrijeme policija je pazila na promet, a vozila hitne pomoći bila su u pripravnosti. Vatrogasci su se opremali svime što bi im moglo zatrebati nakon oluje. To su bile zadnje slike koje je dječak vidio. Do njegove obitelji došao je jedan vojnik koji ih je odveo u slobodnu sobu. Soba je bila čudna. Nalazilo se unutra nekoliko kreveta na kat te računalo. Zidovi su bili sivi, a vrata željezna. Soba ga je podsjećala na zatvor iako se nalazila duboko pod zemljom. Nakon sat i pol nestalo je struje. Osjetilo se podrhtavanje tla te lupanje. Trajalo je dugo. Kada se sve smirilo, željeli su izaći van, ali ih vojnik nije pustio. Rekao je da je sve poplavljeno i da moraju čekati. Izašli su nakon dva dana.

Kada su izašli, vidjeli su da je sve uništeno. Vidjelo se gdje su munje udarale pa je to vjerojatno i bilo ono jako lupanje koje su čuli. Dječakov otac je rekao: "Ovu katastrofu nije učinila priroda, već ljudi koji su izazvali globalno zatopljenje!"

Mihael Breznički Herceg, 7. a

Patrik Hercig, 8. b

Klara Jelen, 7. c

Emanuel Vuljanković, 7. a

MOJA OBITELJ IZ MAŠTE

Moju obitelj iz mašte čine: djeca Teo i Mia, moj suprug i ja. Mi smo sretna obitelj.

Moj suprug je automehaničar, a ja sam frizerka. Mia ima sedam godina, a Teo četiri. Mia ide u školu, a Teo ne. Mia je dobra učenica, ali ne i najbolja. Kad dođem s posla, malo se odmorim i pogledam tv. U pet sati idem po Miju u školu i po Tea u vrtić. Tjedno posvećujem manje vremena svojoj djeci. Vikendom sam cijeli dan s njima, osim kad kuham ručak. Kad dođe moj suprug, svi ručamo. Najčešće se igramo skrivača i memory.

Moja obitelj iz mašte je zanimljiva i sviđa mi se baš takva kakva je.

Dora Klemeš, 4. r., PŠ Rakovec

Luka Hasan, 4. r., PŠ Preseka

SLOBODA

Svatko ima drugačije viđenje slobode. Netko ju doživi u najobičnijem osmijehu, nasmiješenu proljetnom Suncu ili pak ljepoti prirode. No, nažalost, mnogi ju pronalaze u potpuno krivim i površnim stvarima.

Traže je u tuđim riječima, tuđim mislima i tuđim stvarima. Žive u tuđem svijetu jer nisu dovoljno hrabri prepustiti se svojem. A opet, to smatraju slobodom, iako su okovani lancima sa svih strana. Uistinu, kakva je to sloboda? Tješimo se kako robova ima sve manje, kako se svijet odavna izborio za slobodu i ravnopravnost svijetu, kako živimo u slobodnom svijetu. No istina je da je svijet zarobljen više nego ikada prije. Istina je da smo svi mi, ni ne sluteći, njegovi robovi. Možda u dubini duše to i osjećamo, ali nije nam dopušteno govoriti. Nije nam dopušteno sanjati. Uvijek drugi to rade umjesto nas, na krivi način. Ne govore onako kako bi pravi rob govorio o slobodi. Ne doživljavaju ju onako kako bi ju pravi rob doživio. Jer, robu je dovoljno znati da nije ni u čijem zarobljeništvu. Dovoljno mu je udahnuti zrak znajući da će ga izdahnuti još milijune puta, bez da mu tko kaže kada smije disati, a kada ne. Dovoljno mu je potrčati putem znajući da smije trčati bez da mu tko kaže kada treba stati. Njemu je dovoljno postojati, bezbrižno razmišljati jer zna da svojim mislima može pokoriti svijet.

No, nama to ništa ne znači. Mi uvijek tražimo nešto više, a što više toga tražimo, stvaramo si veća ograničenja. Ali, zašto jednostavno ne bismo mogli postojati? Zašto ne bismo mogli raditi ono što želimo i živjeti kako želimo? Napokon, nije li to sloboda?

Paula Ribić, 8. r., PŠ Preseka

DOMOVINA

Moja domovina ima plavo more.

Moja domovina ima velike zelene gore.

Moja domovina ima puno cvijeća, živjeti u njoj prava je sreća.

Ona ima puno trave, a u travi vrijedne mrave.

Ona ima rijeke bistre ona ima potoke čiste.

Danju sunce žita žari, noću mjesec u jezeru sjaji.

To je moja domovina! Prekrasna je!

To je moj dom! Prelijep je!

Rea Smogor, 3. a

Mateja Hasan, 2. r., PŠ Preseka

Matija Čičak, 1. r., PŠ Gornji Tkalec

KAD JOŠ NIŠTA NISAM ZNALA

Kad još ništa nisam znala, bila sam još sasvim mala.

Nisam znala da se muški žene, da žena s muškarcem u brak krene.

Nisam znala što znači da se netko voli, nisam znala da trebam pitati mamu da mi nešto dozvoli.

Dok sam bila mala, mislila sam da je ljubav šala.

Nisam znala da se ne smijem tući, da kroz tuđa vrata ne smijem ući.

Sada znam da život nije bajka, znam da nekome nedostaje majka, nekome možda dragi tata i jedva čeka da uđe kroz vrata.

Laura Ljubaj, 6. c

Marta Klemeš, 1. r., PŠ Rakovec

Patrik Novak, 8. a

MOJ UČITELJ

Moj učitelj je najbolji jer je zanimljiv. Jako ga volim zato što mi predaje najbolji predmet. On se voli šaliti, veseo je i sretan što uči nas, najbolje učenike. Odnos između njega i mene jako je dobar. Njegova ozbiljnost i dobrotu me ohrabruju i potiču na odgovornost. Volim njegove šale i dobronamjernost. Čim uđe u razred, nasmiješen je. Kad vidim njegov osmijeh, odmah sam sretniji i jači. Možda ga malo smeta moja ravnodušnost prema učenju, ali mislim da ću se malo više potruditi pa ću i ja njega usrećiti.

Mihael Šmar, 6. r., PŠ Rakovec

SLOGA

Doista, sve se može, ali o tome nitko ne razmišlja sve dok se nešto ne zakomplicira i pretvori u problem. Tako je bilo i u jednoj osnovnoj školi. U školu, kao i svake jeseni, krene jako puno prvoškolaca. Tako i ove godine, no jedan je dječak bio drugačiji od ostale djece. On je, nažalost, bio bolestan i kretao se u invalidskim kolicima. U školi u koju je dječak krenuo s veseljem naišao je na prvi problem. To je, naravno, bio prilaz školi i učionicama jer se nastava odvijala na prvom katu te škole. Škola nije bila opremljena za učenike s posebnim potrebama. Učiteljica se dogovorila s ravnateljem da će se isprazniti jedna prostorija u prizemlju škole pa će oni imati nastavu u njoj. Prijatelji iz razreda počeli su sakupljati novac. Zajedno sa školom i svojim roditeljima sakupili su dovoljno novaca da se napravi prilaz školi i omogućući dječaku da se može neometano kretati po školi zajedno sa svojim prijateljima. Bilo je i ranije takvih problema, ali nitko nije htio povesti samo malo više brige, a sve se može riješiti. Pomoć je ovog puta došla prvenstveno od malih ruku, njihovih roditelja i brižne učiteljice. Tako su pomogli i usrećili jedno malo krhko biće.

Ivan Kresaj, 3. r., PŠ Preseka

NEBO, OBLACI I JA

Šimun je bio vedar dječak koji je dane provodio u prirodi promatrajući oblake. Često je maštao kako ih dodiruje.

Mamu je često ispitivao raznolika pitanja, poput: "Jesu li oblaci teški?" ili "Jesu li možda jestivi?" Kako je tek stigao u sedmi razred, prvo njegovo pitanje na satu biologije bilo je, naravno, o oblacima. Njegova učiteljica biologije bila je zadovoljna njegovom voljom za učenjem. U petak kada se vratio kući, nije odmah išao ručati, nego je odjurio u sobu. Mama je bila jako iznađena jer Šimun inače voli jesti, pogotovo kad mama stavi šlag na kolače koji ga podsjeća na oblake. Šimun je sjedio u sobi za računalom i pokušavao saznati što je više moguće. Jedna ga je stvar mučila: "Postoji li zanimanje za ljude koji vole oblake?" Kako je bio peti mjesec, bilo je puno testova koje je trebalo dobro napisati. Dugo je učio i pripremao se. Kada je došao dan zadnjeg testa, Šimun je na putu do škole pogledao u oblake i rekao: "Zaželite mi sreću!" Test je odlično riješio te odlučio da će postati biolog jer taj posao proučava prirodu, dakle i oblake.

Sav sretan otišao je kući jer zna da se sve dobro svršilo.

Anna Bušić, 5. a

DOŽIVLJAJ SA ZIMSKIH PRAZNIKA

Za vrijeme zimskih praznika k meni su došli prijatelji. Bilo je puno snijega. Odmah smo otrčali u dvorište.

Čim smo izašli van, dečki su nas počeli grudati. Sakrili su se ispod borova. Grude su letjele na sve strane. Mojoj prijateljici i meni bilo je hladno. Otišle smo u kuću. Mama nam je skuhalo topli kakao te nas sve pozvala da se ugrijemo. Tada smo se nastavili igrati u kući. Nakon nekog vremena došao je kraj našoj igri.

Htjela bih to ponoviti jer se rado sjećam tog dana.

Hana Mataković, 3. r., PŠ Gornji Tkalec

POGLED S MOG PROZORA

Kroz prozor promatram krajolik. Ispred mene je park i vočke koje rastu u njemu. Ograđen je lijepim zelenim čempresima, a u sredini je kamenjar s mostićem.

U daljini vidim brijeg sa šumom, Šambar. Iz smeđe-zelenih boja šume, proviruju lijepe vikendice i vinogradi.

Meni je pogled s mog prozora lijep i uživam u njemu.

Mateo Šimunec, 2. r., PŠ Rakovec

Marko Sokolić, 6. r., PŠ Rakovec

Sara Kuntić, 6. b

MOJ DOMAČI KRAJ

V mojem kraju
si ste vi domači ljudi.

Pajceki i teljeki
ljudima su ko braća i sestre.

V mojem vrtu
se se zeleni,
od šalate i paradajza
pa do krompera i luka.

V moje hiže
navek je vesele.

Volimo zatancati
i belo vince piti.

V mojem dvorišću,
kad sunce prigrjeje
pod kukurežnjakom dremlju
i maček i pes.

V mojem kokošinjcu
kad pevci zapopevaju
se kokoške se uskomešaju.

V mojem kraju
je najljepše.

Si se vole, si se slažu
i si si pomoć znaju.

Nikolina Šuljak, 6. r., PŠ Preseka

Lea Šimunec, 4. r., PŠ Rakovec

Gita Lozar, 1. b

PRVI FILM

I. OSNOVNA ŠKOLA VRBOVEC

1. film je naslov kratkog dokumentarnog filma koji je predstavio našu školu u Hrvatskoj školi u Švicarskoj. Ideja da se upravo filmom predstavi škola došla je od našeg ravnatelja Žarka Popovića, a njegovu ideju je Medijska grupa pretvorila u stvarnost.

Scenarij su napisali Ivana Koletić i Ninoslav Radaković, učitelji hrvatskoga jezika i voditelji Medijske grupe, a snimili su ga dečki iz fotografskog studija "Fotkalo". Kroz film nas vodi dvoje učenika: Danijel Pavić, 8. a i Paula Jakšić, 8. b. Vozeći se na biciklu, Danijel nas prvo upoznaje sa samim Vrbovcem, njegovim znamenitostima i okolicom. Zatim nas, zajedno s Paulom, vodi u školu i поближе predstavlja Medičarsku grupu i njihov rad. Upravo su medičari bili najaktivnije uključeni u suradnju sa Švicarskom pa su zato odabrani kao posebni gosti filma.

Snimiti film, raditi licitarska srca, voziti se biciklom, otići u Švicarsku... sve sjajni načini da se provede slobodno vrijeme, zar ne?

THE END

;D

